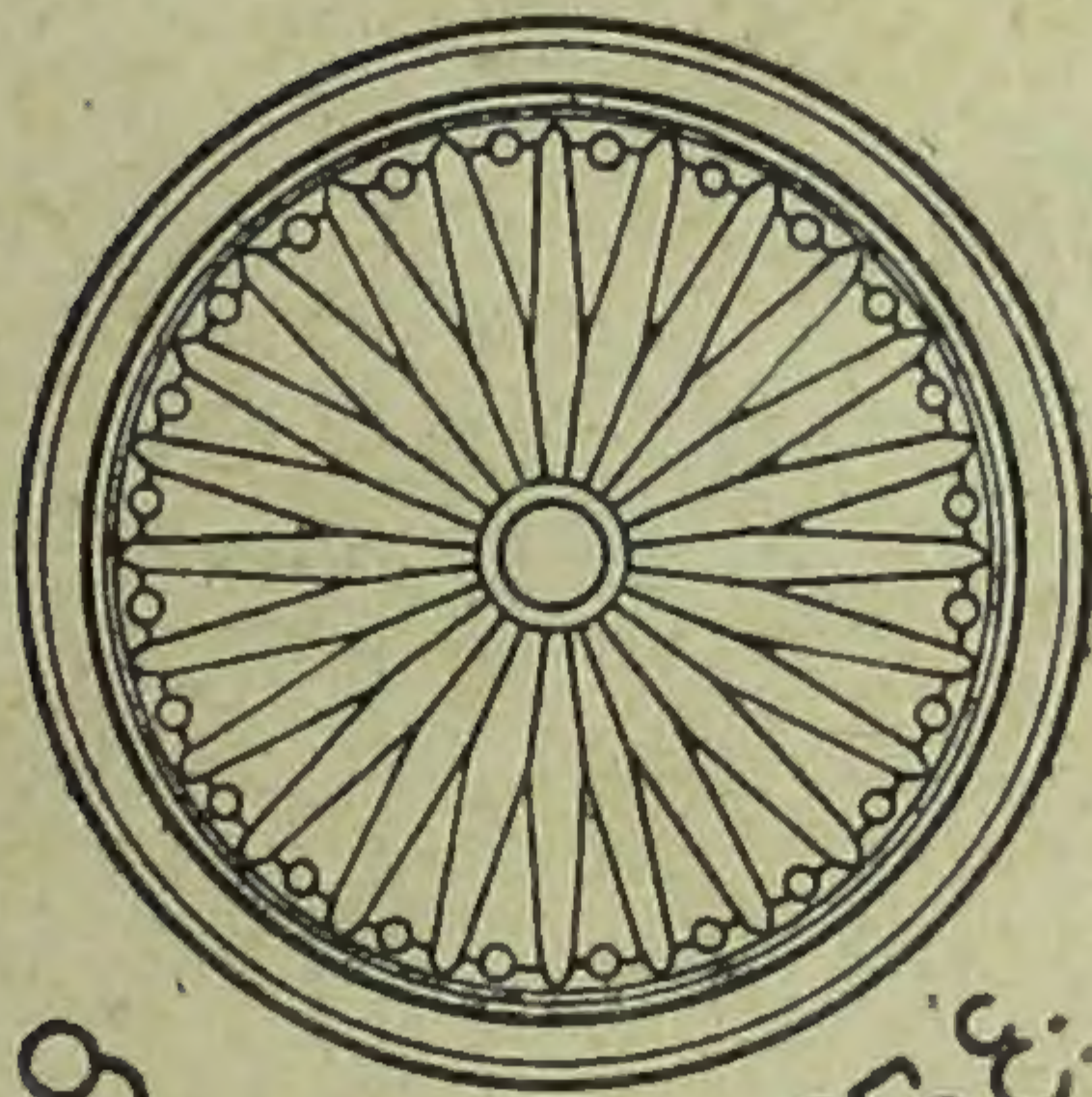

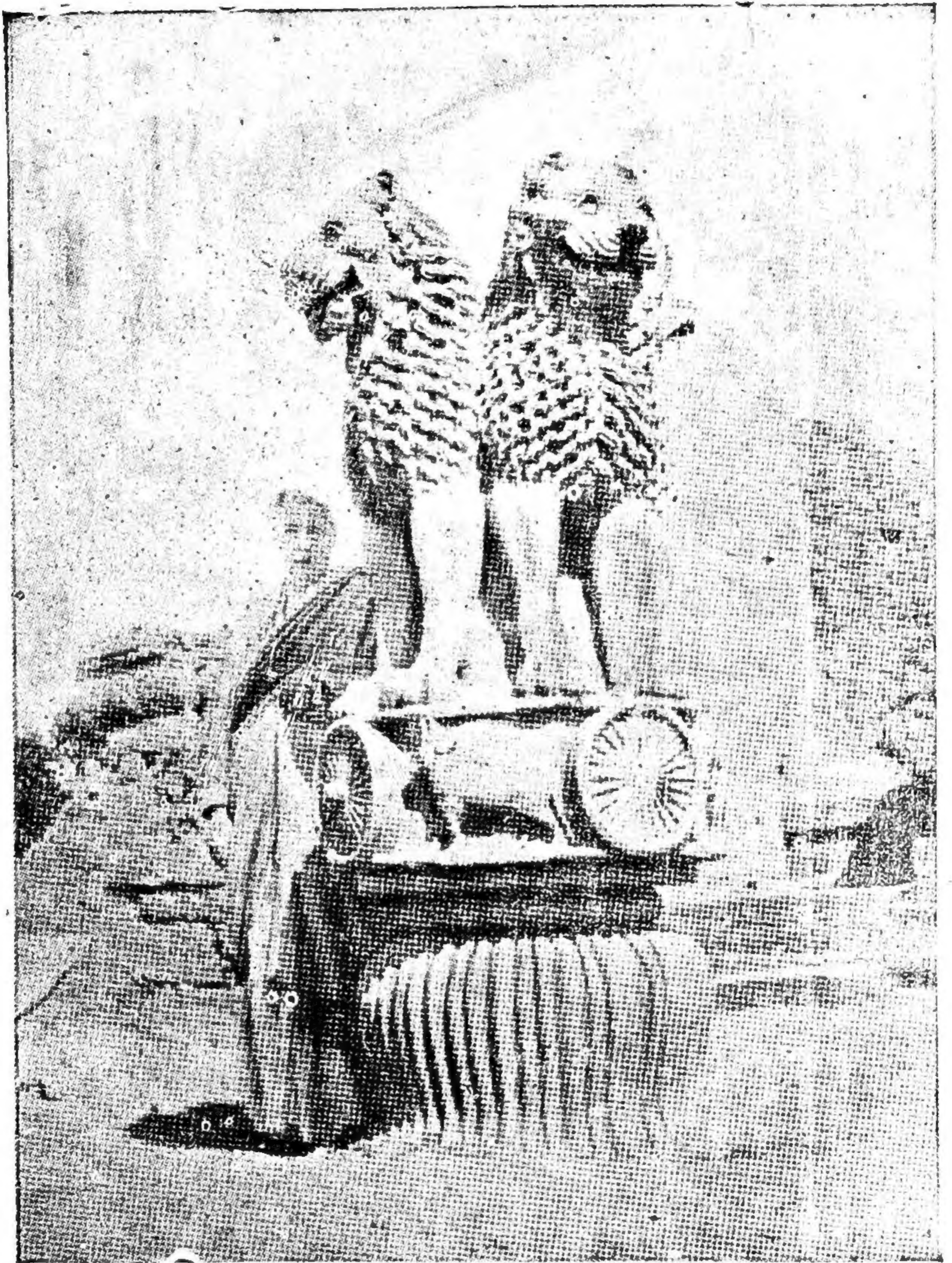
အသောဏ
ကျောက်စာများ

မွေဝိဇယ

တရားဖြင့်အောင်မြင်

ဘာသာပြန်သူ
ဦးစိုးလတ်

သာနာယ်ကျောက်ဘိုင် ခြင်္သေ့အထွတ်

နှင့်
အာထန်အရေစီးစီးဌာန
ဒေါက်တာ အနု-ဗိယဌာ
စံကြည့်စိုက်

အသေခံက ကျောက်စာများ။

ဘာသာပြန်သူ
ဦးစိုးလတ်

“ညာနန္ဒ ပုံနှိပ်တိုက်။

အမှတ် ၁၅ အင်းယားမြိုင်လမ်း၊ တက္ကသိုလ်ရိပ်သာ၊ ရန်ကုန်မြို့။

မာတိကာ

စာမျက်နှာ

အချိုး

နိဒါန်း

အညွှန်း

(က) ကျောက်ဆောင်စာများ။

ပြာကြိုင်	မြန်မာ
၁။ ပဌမကျောက်ဆောင်စာ	၂
၂။ ဒုတိယ	၄
၃။ တတိယ	၆
၄။ စတုတ္ထ	၈
၅။ ပဉ္စမ	၁၂
၆။ ဆဌမ	၁၆
၇။ သတ္တမ	၂၂
၈။ အဋ္ဌမ	၂၄
၉။ နဝမ	၂၆
၁၀။ ဒသမ	၃၀
၁၁။ ကောသလသမိ	၃၂
၁၂။ ဒွါဒသမိ	၃၄
၁၃။ တေရသမိ	၄၀
၁၄။ စတုဒ္ဒသမိ	၅၀
၁၅။ ပဌမကလိင်္ဂ	၅၂
၁၆။ ဒုတိယကလိင်္ဂ	၆၂

(ခ) ကျောက်ဆောင်စာငယ်များ။

၁။ မြဟ္မဂိရိကျောက်ဆောင်စာငယ်	
၂။ မြဟ္မဂိရိ	၇၀
၃။ ရုပ်နာထကျောက်ဆောင်စာငယ်	၇၄
ပဌမပိုင်း	၇၁
ဒုတိယပိုင်း	၇၅
	၇၆
	၇၇

မတ်ကာ

		စာမျက်နှာ	မြန်မာ
	ပြာကြိုင်		
၄။ အာဠာ၊ ဝါ၊ ဗရတ်ကျော့ဆောင်စာငယ်	၇၈		၇၉
၅။ မသိကိ	၈၂		၈၃
(ဂ) ကျောက်တိုင်စာများ။			
၁။ ပဌမကျောက်တိုင်စာ။	၈၈		၈၉
၂။ ဒုတိယ	၉၀		၉၁
၃။ တတိယ	၉၄		၉၅
၄။ စတုတ္ထ	၉၆		၉၇
၅။ ပဉ္စမ	၁၀၂		၁၀၃
၆။ ဆဌမ	၁၀၆		၁၀၇
၇။ သတ္တမ	၁၀၈		၁၀၉
(ဃ) ကျောက်တိုင်စာငယ်များ။			
၁။ သာရိနာထ ကျောက်တိုင်စာငယ်	၁၂၄		၁၂၅
၂။ ကောသလိ	၁၂၆		၁၂၇
၃။ သာဠိ	၁၂၈		၁၂၉
၄။ မိဖုရား	၁၃၀		၁၃၁
၅။ လှမြို့	၁၃၂		၁၃၃
၆။ နိဂလိာ	၁၃၂		၁၃၃
(င) ကျောက်ဂူစာများ။			
၁။ နိဂြိုဓ ကျောက်ဂူစာ။	၁၃၆		၁၃၇
၂။ ခလဟိက	၁၃၆		၁၃၇
၃။ သုပိယာ	၁၃၆		၁၃၇
(စ) ဒသရထကျောက်ဂူစာများ။			
၄။ ဝဟိယကကျောင်ဂူစာ။	၁၄၀		၁၄၁
၅။ ဂေါပိကာ	၁၄၀		၁၄၁
၆။ ဝဥထိကာ	၁၄၂		၁၄၃
(ဆ) ဇမ္ဗူဒီပမြေပုံ။			

အချိုး

အသေက အမိန့်တော် ပြန်တမ်း ကျောက်စာများကို၊ ကပ္ပိလုံး ဆိုင်ရာ သီအိုဆိုဖီ(သဗ္ဗညုကဉ္စ)အသင်းကြီး၏ ဥက္ကဋ္ဌ မစ္စတာ ဖီ. ဇီနရာဇဒါသ^၁၏အကြံပေးတိုက်တွန်းချက်အရ၊ မြန်မာ့ဘာသာစကား ပြင်သက်သက်သို့ပြန်ဆိုကာ လူသာမန်တို့ အလွယ်တကူ ဝယ်ယူဖတ်ရှု နိုင်ရန်စာအုပ်အဖြစ်ဖြင့်၊ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေလိုက်ပါသည်။

ကျောက်စာ များကို မြန် မာ ဘဉ္ဇ သာ သို့ ပြန်ဆိုရာ၌၊ မစ္စတာ ဂျီ. ဩနိုဝါသမုရ်တိ^၂ နှင့် မစ္စတာ၊ အေ.အင်.ကြစ်သျှနာ၊ အဲယန်ဂါရ်^၃တို့ စီရင်သော “အသေကအမိန့်တော် ပြန်တမ်းများ”^၄ တွင် ပါရှိသည်။ ပြာကြိုင် ဘာသာမူနှင့် အင်္ဂလိပ်ဘာသာ ပြန်ဆိုချက်များကို၊ မူတည် ကိုးစား၊ ဖွဲ့ငြိမ်းထားပါသည်။ ၎င်းမူနှင့်ဘာသာပြန်ဆိုချက်များကိုလည်း၊ လိုအပ်သည့် နေရာတို့၌ အီ. ဟု၊ တ်ဇက်^၅ စီရင်သော “အသေက ကျောက်စာများ”^၆ အေ. ဖီ. ဂုလ်နာရ်^၇ စီ ရင်သော “အသေက ကျောက်စာ၊ စာသားနှင့်စကားများ”^၈ အင်္ဂလိပ်မူကာရံဇီဇီ စီရင်သော “အသေက”^၉ အသျှင်ကိတ္တိ စီရင်သော “ဣန္ဒြိယကြေးမုံ ကျမ်းကြီး” တွင်ပါရှိသော “အသေကကျောက်စာတော်” နှင့် အသျှင်အာဒိစ္စဝံသ

၁။ Mr. C. Jinarjadasa.

၆။ Inscriptions of Asoka.

၂။ Mr. G. Srinivasa Murti.

၇။ A. C. Woolner.

၃။ Mr. A. N. Krishna Aiyangar။ Asoka Text and

၄။ Edicts of Asoka

Glossary.

၅။ E. Hultzsch.

၉။ R. Mookerji.

၁၀။ Asoka.

အချိုး

မြန်မာဘာသာပြန်ဆိုသော “အသောကမင်းတရားကြီး၏ ကျောက်စာတော်” စသော စာအုပ်များ၏ မူများ၊ ဘာသာပြန်ဆိုချက်များနှင့်လည်း၊ တိုက်ဆိုင်ညှိနှိုင်းပါသေးသည်။ သို့ရာတွင် ဤသို့ တိုက်ဆိုင်ညှိနှိုင်းကာ ဘာသာပြန်ရာ၌ “အသောက အမိန့်တော် ပြန်တမ်းများ၊ အသောက ကျောက်စာများ၊ အသောက ကျောက်စာစာသားနှင့် စကားများ” တွင် ပါရှိသော ပြာကြိုင် မူရင်းတို့ကိုသာ ပဓာနထား၍၊ ထိုမူရင်းပါ စကားတို့၏အနက် အဘော်တို့ကိုလည်း၊ မသွေ မယိမ်း မတိမ်း မစောင်း စိမ့်သောငှါ၊ ပြာကြိုင် အဘိဓာန် သံသကြိုင် အဘိဓာန်၊ ပါဠိအဘိဓာန်၊ ဟိန္ဒူအဘိဓာန်တို့နှင့်၊ အပြန်ပြန် စိစစ်ဝေဖန်ပါသေးသည်။ ထို့ကြောင့်ဤ “အသောက အမိန့်တော် ပြန်တမ်း ကျောက်စာများ” တွင်၊ မြန်မာဘာသာ ပြန်ဆိုချက်များမှာ၊ ကျောက်စာတို့၏မူရင်းအတိုင်း၊ သဒ္ဒါနည်း အနက်နည်းတို့၌၊ မပို မယို မကွန့် မဝိုက်၊ အံ့ကိုက် တိကျစွာ ပြန်ဆိုခြင်းများသာ ဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံပါသည်။

ဘာသာပြန်ဆိုရာဝယ်၊ အခက်အခဲရှိသည်တို့၌ ကူညီဖြေရှင်းကာ၊ အချို့လိုအပ်သော စာအုပ်များကို ပေးအပ်သူ၊ ဒုတိယ စိုက်ပျိုးညွှန်ကြားရေးဝန်၊ ဦးသာမြတ်အား၎င်း၊ အရေးကြီးသော စာအုပ်များကို ရှာဖွေပေးအပ်သူ၊ ကျောက်စာဝန်မင်း ဦးလူဖေဝင်းအား၎င်း၊ ဘာသာပြန်ဆိုချက်များကို ဖတ်ရှု၍၊ ကောင်းသည်ထက် ကောင်းအောင် အကြံဉာဏ်ပေးသူ တောင်တွင်းကြီးမြို့၊ သစ်ကုန်သည်၊ ဦးစံမြအား၎င်း၊ ကျေးဇူးအထူးတင်ပါသည်။

နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး၊ အယူဝါဒရေး၊ လူမျိုးရေး စသည်တို့၌၊ တကိုကောင်း၊ တဂိုဏ်း ကောင်း၊ တမျိုးသား ကောင်း လောက်ကို သာကြည့်၍၊ အာဏာတန်ခိုး၊ လက်နက်အားကိုးကာ အဓမ္မ ဝါဒများ လွှမ်းမိုးနေသေးသော၊ ဤကပ်ပြောင်း ကပ်လဲ၊ ကပ်ဆေး ကပ်ပြုခေတ်ကြီး၌၊ တလောကလုံး၊ ဂိုဏ်းပေါင်းစုံ၊ အမျိုးသား ပေါင်းတို့၏ ချမ်းသာရေး၊ ကောင်းစားရေး၊ တိုးတက်ကြီးပွားရေးတို့ကို ရှေ့ရှုသော၊

အချိုး

သီရိဓမ္မာ သောက မင်းကြီး၏ ဓမ္မာနုဿတိ၊ တရားကို အောက်မေ့ဆင်ခြင်ခြင်း၊ ဓမ္မသုဿုတ၊ တရားကို ကြားနာခြင်း၊ ဓမ္မာနုဿာသန၊ တရား၌ သွန်သင်ဆုံးမခြင်း၊ ဓမ္မစရဏ၊ သီလတရားကို ဆောက်တည်ကျင့်သုံးခြင်း၊ ဓမ္မပဋိပတ္တိ၊ ဘဝနာတရားကိုပွားများကျင့်သုံး ဆောက်တည်ခြင်း၊ ဓမ္မနိဿိဘ၊ တရားတော်၌တည်မြဲခြင်း၊ ဓမ္မဝဓိ၊ တရားတော်၌ တိုးတက်ကြီးပွားခြင်း၊ ဓမ္မဒါန၊ တရားအလှူပေးခြင်း၊ ဓမ္မင်္ဂလာ၊ တရားမင်္ဂလာပြုခြင်း၊ ဓမ္မဃောသ၊ တရားစည်ကြီး မြည်ဟီးစေခြင်း၊ ဓမ္မဝိဇယ၊ တရားဖြင့် အောင်ခြင်းစသော၊ ဓမ္မဝါဒနှင့်တကွ၊ အဟိံ သဝါဒ၊ ကပ္ပ၊ ငြိမ်းချမ်းရေးဝါဒ၊ ကပ္ပ၊ စည်းလုံးညီညွတ်ရေးဝါဒတို့ကို၊ မြန်မာနိုင်ငံနှင့်တကွ၊ ကပ္ပ၊ လိုက်နာ ဆောင်ရွက်မည် ဆိုလျှင်၊ မကြာမီ မြန်မာတနိုင်ငံလုံးနှင့် တကပ္ပ၊လုံး၌၊ ကုလသမဂ္ဂ အဖွဲ့ကြီး၏ လုံးပန်းလျက်ရှိသော ငြိမ်းချမ်းခြင်းကိုရ၍၊ လောကနိဗ္ဗာန်စခမ်းသို့၊ ဖြောင့်တန်းစွာ ချီတက်နိုင်မည်သာမက၊ သောကုတ္တရာ နိဗ္ဗာန် စခမ်းသို့ပင်၊ ရွယ်မှန်းနိုင်ကြမည်မှာမလွဲတည်း။ ဤသို့လိုက်နာ ဆောင်ရွက်နိုင်ကြစေခြင်းငှါ၊ သီရိဓမ္မာ သောက မင်းကြီး၏ ဓမ္မဝါဒနှင့် အခြား မြင့်မြတ်သော ဝါဒများကို၊ အနို့အပြားဖြန့်ဖြူးရန်သည်ကား၊ ဤအသေ့က ကျောက်စင်များကို စီရင် ထုတ်ဝေခြင်း၏ ရည်ရွယ်ရင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ လိုက်နာ ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

စိုးလတ်

အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး။

သဗ္ဗညုတဉာဏအသင်း မြန်မာပြည်။

ရန်ကုန်မြို့။

၁၉၅၀၊ အောက်တိုဘာလ ၈-ရက်။

၁၃၁၂ ခု၊ တော်သလင်းလဆုတ် ၁၂-ရက်။

နိဂါန်း။

အသေဥကနန်းစံနှစ် နှင့် နိုင်ငံတော်

အသောက၊ ဓမ္မာ သောက၊ သီရိဓမ္မာ သောကဟု ရာဇဝင်၊ မဟာဝင် တို့တွင် ထင်လျား၍၊ ကိုယ်တိုင် ရေးထိုးခဲ့သော အမိန့်တော် ပြန်တမ်းကျောက်စာတို့တွင်ကား၊ ဒေဝါနံပိယ၊ ဒေဝါနံပိယ-ပိယဒသီ၊ ပိယဒသီဟု၊ မိမိ ကိုယ်ကို ခေါ်တွင် စေခဲ့သော မင်းတရားကြီးသည်၊ အနောက်နိုင်ငံ သုတေသီ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ယူဆချက်အရ၊ သာသနာနှစ် ၂၀၀ မှ ၃၁၇၊ ခရစ်တော်မပေါ်မီနှစ် ၂၆၄ မှ ၂၂၇ အတွင်း၌ သော်၎င်း၊ ဒီပဝံသ၊ မဟာဝံသ မှတ်တမ်းတို့ကိုမှီး၍၊ သီဟိုဠ်ကျွန်းနှင့် မြန်မာနိုင်ငံ ပညာရှိများ၏ ယူဆချက်အရ၊ သာသနာနှစ် ၂၁၀ မှ ၂၅၅၊ ခရစ်တော် မပေါ်မီနှစ် ၃၄၂ မှ ၂၆၄ အတွင်း၌ သော်၎င်း၊ ရှေးအခေါ် ဇမ္ဗူဒီပ၊ ယခုအခေါ် အိန္ဒိယတိုင်းတွင်၊ ဖုန်းတန်ခိုး အာနုဘော်နှင့် ပြည့်စုံစွာ၊ အုပ်ချုပ်စိုးစံခဲ့သော ကေရစ်ဘုရင်ကြီး ဖြစ်လေသည်။ ထိုမင်းတရား ကြီး၏ နိုင်ငံတော်သည်၊ ဒက္ခိဏ ကုန်းပြင်မြင့်၏ တောင်ဘက်အစွန်ဆုံး ကျသော စေဠ၊ သတိယ၊ ကေရာလ၊ ပန္နယတိုင်းငယ်တို့ကို ချန်လှပ်၍၊ ကသ္မိရနယ် ပါဝင်သော၊ အိန္ဒိယတိုင်း တတိုင်းလုံး အပြင်၊ ယခု အဗဿာနိစတန်၊ ဗလူချီစတန်နယ်တို့ပါဝင်သည်တိုင်အောင် ကျယ်ဝန်း ပြန့်ပြောလေသည်။

အသောကကျောက်စာအမျိုးအမည်များ

အသောက မင်းတရားကြီးသည် မိမိ၏ တိုင်းသူပြည်သား တို့အား တရားဓမ္မ၌ သွန်သင်ဆုန်းမရန်၊ မိမိ၏မူးမတ်ကြီးငယ်တို့အား၊ လိုက်နာ ဆောင်ရွက်ရမည့် ဝတ္တရားတို့၌၊ မိန့်ကြား ညွှန်ပြရန်၊ သာသနာရေး၊ နိုင်ငံရေးတို့၌၊ မိမိ၏ စီမံဆောင်ရွက်ချက်များနှင့်၊ ပြုခဲ့သော ကောင်းမှု ကုသိုလ်တို့ကို မှတ်တမ်းတင်ရန်၊ နိုင်ငံတော်အတွင်း အနှံ့အပြားပင် ကျောက်စာ များကို ရေးထိုးခဲ့လေသည်။ ဤသို့ရေးထိုး ခဲ့သော ကျောက်စာများအား ကျောက်မျက်နှာပြင်၏တည်ရာကိုစွဲ၍

နိဒါန်း။

(၁) ကျောက်ဆောင်စာများ။

(၂) ကျောက်တိုင်စာများ။

(၃) ကျောက်ဂူစာများဟု သုံးမျိုးခွဲခြား၍ ဖော်ပြလေ့ရှိလေသည်။

ကျောက်ဆောင်၊ ကျောက်ဆိုင်၊ ကျောက်တုံးကြီး၊ ကျောက်တောင် နံရံစသော၊ သဘာဝ ကျောက်မျက်နှာပြင်တို့ အပေါ်၌ အနည်းငယ် ပြုပြင်၍ ရေးထိုးခဲ့သောစာများကို ကျောက်ဆောင်စာဟုခေါ်လေသည်။ ကျောက်တိုင်စာတို့ သည်ကား၊ အချောပြုပြင် စီမံစိုက်ထူ ထားသော ကျောက်တိုင် မျက်နှာပြင်တို့ အပေါ်၌ ရေးထိုး ထားသော စာများ ဖြစ်လေသည်။ ကျောက်ဂူနံရံတို့၌ ရေးထိုးထားသော စာတို့ကိုသော် ကျောက်ဂူစာဟု ခေါ်ဆိုလေသည်။

အသောက မင်းတရားကြီး ရေးထိုးခဲ့သော ကျောက်ဆောင်စာနှင့် ကျောက်တိုင်စာတို့သည်ကား၊ လွန်စွာအရေးကြီးလေသည်။ ထိုနှစ်မျိုး တွင်လည်း၊ အထူးအရေးကြီးသဖြင့် အရပ် များစွာ တို့၌ အထပ်ထပ် အခါခါ အပြည့်အစုံ ရေးထိုး ခဲ့သော ပဓါန ကျောက်ဆောင် စာနှင့် ကျောက်တိုင်စာ၊ ထိုမျှအရေးမကြီးသဖြင့် အချို့အရပ် အချို့နေရာတို့၌ သာ ၎င်း၊ တနေ ရာ တည်း ၌ သာ ၎င်း၊ အတို အကျဉ်းမျှ ရေး ထိုး ခဲ့သော ကျောက်ဆောင်စာငယ်၊ ကျောက်တိုင်စာငယ်ဟူ၍၊ နှစ်စားစီ ခွဲခြား ထားလေသည်။ ကလိင်္ဂတိုင်းအတွင်း၊ နှစ်နေရာတည်း ၌သာ ရေးထိုး ခဲ့သော်လည်း၊ စာသားနှင့် အကြောင်း အရာ အတော် ရှည်လျား၍အရေးကြီးသော၊ ကလိင်္ဂကျောက်ဆောင်စာနှစ်ခုကိုသော်၊ ကျောက်ဆောင်စာငယ်စာရင်းတွင်မသွင်းပဲ၊ ပဓါနကျောက်ဆောင်စာ များ စာရင်း၌ တည့်သွင်းဖော်ပြကြလေသည်။

(က) ပဓါနကျောက်ဆောင်စာများ။

ပဓါနကျောက်ဆောင်စာများမှာ၊ တစ်ဆုံ၊ ခြောက်ခု ရှိလေသည်။ ၎င်းတို့သည်ကား ပဌမကျောက်ဆောင်စာမှ စတုတ္ထသမကျောက်ဆောင်

နိဒါန်း။

စာအထိ အစီအစဉ်အတိုင်း ရေးထိုးထားသော တစ်ဆဲ့ လေး ခုသော ကျောက်ဆောင် စာ တို့ နှင့်၊ ပဌမနှင့် ဒုတိယဟု ဖော်ပြလေ့ရှိသော ကလိဂ်ကျောက်ဆောင်စာ နှစ်ခုတို့ဖြစ်လေသည်။ ထိုတစ်ဆဲ့ခြောက်ခုသော ကျောက်ဆောင်စာတို့ကို၊ ခုနစ်ခုသောနေရာတို့ဝယ် အောက်၌ ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်းရေးထိုးခဲ့လေသည်။

(၁) ဂိရ်နာရ်ကျောက်ဆောင်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံ အနောက်ပိုင်း၊ ကာလသီအာဝါကျွန်းဆွယ်၊ ဇုနာရ်မြို့၏ အရှေ့ဘက်တမိုင်ခန့်ကွာ၊ ဂိရ်နာရ်တောင်လျှိုဝတွင် တည်ရှိသည်။ ဤကျောက်ဆောင်၌ ပဌမမှ စတုဒ္ဒသမတိုင်၊ တစ်ဆဲ့လေးခုသော ကျောက်ဆောင်စာတို့ကို ရေးထိုးလျက်ရှိသည်။

(၂) ကာလသီကျောက်ဆောင်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံ မြောက်ပိုင်း၊ အရာဒွန်းဒီစတြိတ်၊ ကာလသီမြို့၏ မြောက်ဖက် တမိုင်ခွဲခန့် ကွာ၌ တည်ရှိသည်။ ဤကျောက်ဆောင်၌ ပဌမမှ စတုဒ္ဒသမတိုင်၊ တစ်ဆဲ့လေးခုသော ကျောက်ဆောင်စာတို့ကို ရေးထိုးလျက်ရှိသည်။

(၃) သျှာဘာရ်ဂရ်ဟီကျောက်ဆောင်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံ အဇ္ဈနာန်မြောက်ပိုင်း၊ ပေသျှာဝါဒီစတြိတ်၊ သျှာဘာဂရ်ဟီရွာ၏ အရှေ့ဖက် တမိုင်ခန့်ကွာရှိ တောင်စောင်း၌ တည်ရှိသည်။ ဤကျောက်ဆောင်၌ ပဌမမှ စတုဒ္ဒသမတိုင် တစ်ဆဲ့လေးခုသော ကျောက်ဆောင်စာတို့ကို ရေးထိုးလျက်ရှိသည်။

(၄) မာန်သေရာကျောက်ဆောင်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံ အနောက်မြောက်ပိုင်း၊ ဟဇာရဒီစတြိတ်၊ မာန်သေရာရွာ၏မြောက်ဘက်၌ တည်ရှိသည်။ ဤကျောက်ဆောင်၌ ပဌမမှ စတုဒ္ဒသမတိုင် တစ်ဆဲ့လေးခုသော ကျောက်ဆောင်စာတို့ကို ရေးထိုးလျက်ရှိသည်။

(၅) ဓေါလိကျောက်ဆောင်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံ အရှေ့ပိုင်း၊ ဩရိဿနယ်၊ ပုရီဒီစတြိတ်၊ ဓေါလိရွာအနီး၌ တည်ရှိသည်။ ဤကျောက်ဆောင်၌ ပဌမမှ ကောဒသမတိုင် တစ်ဆဲ့တစ်ခုသော ကျောက်ဆောင်စာများ၊ စတုဒ္ဒသမ ကျောက်ဆောင်စာနှင့်၊ ကလိဂ် ကျောက်ဆောင်စာ နှစ်ခု၊ ပေါင်းတစ်ဆဲ့လေးခုရေးထိုးလျက်ရှိသည်။

နိဒါန်း

(၆) ဇောဂဉ္စကျောက်ဆောင်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံအရှေ့ပိုင်း၊ ဩရိသနယ်၊ ဂန်ဇာမ်ဒီစကြိုတ်၊ ဇောဂဉ္စ ခံတပ် တွင်း၌ တည်ရှိသည်။ ဤကျောက်ဆောင်၌လည်း၊ မေါလိ ကျောက်ဆောင်၌ ကဲ့သို့ပင်၊ ပဌမမှ ဧကာဒသမ တိုင် တစ်ဆဲ့ တစ်ခု သော ကျောက် ဆောင် စာ များ၊ စတုဒ္ဓသမ ကျောက်ဆောင်စာနှင့်၊ ကလိဂ် ကျောက်ဆောင် စာနှစ်ခု၊ ပေါင်းတစ်ဆဲ့လေးခုရေးထိုးလျက်ရှိသည်။

(၇) သောပါရ ကျောက်ပိုင်းစ။ အိန္ဒိယနိုင်ငံ အနောက်ပိုင်း။ ဘုံတိုင်နယ်၊ ထာနဒီစကြိုတ်၊ ခေတ်အခေါ်သောပါရ၊ ရှေးအခေါ် သုပ္ပာရကမြို့၏အရှေ့ဖက်၊ ဘာတေလာ ရေကန်အနီး၌တွေ့ရှိသည်။ ထိုကျောက်ပိုင်းစ၌ အဋ္ဌမ ကျောက်ဆောင် စာ၏တစ်ဖက် တဒေသမျှသောကျောက်စာကိုသာတွေ့ရသော်လည်း၊ ရှေး၌သုပ္ပာရကမြို့အနီးတွင် ကျောက်ဆောင်စာ တစုံလုံးကိုပင် ရေးထိုး ထားသည်ဟု ယုံကြည်ဖွယ် ရှိလေသည်။

(ခ) ကျောက်ဆောင်စာငယ်များ။

ကျောက်ဆောင်စာငယ်များအား၊ ဗြဟ္မဂိရိ ကျောက်ဆောင်စာငယ်ပဌမပိုင်းနှင့် ဒုတိယပိုင်းကိုတစ်ခုစီခွဲကာ၊ ငါးခုဟူ၍သာ ဤစာအုပ်၌ဖော်ပြလျှင်ရှိသော်လည်း၊ စင်စစ်ရှစ်ခုရှိ၍၊ ထိုရှစ်ခုကိုငါးနေရာတို့၌ ရေးထိုးခဲ့လေသည်။ သို့ရာတွင် စာသားနှင့် အကြောင်းအရာများ ထပ်တူမျှ ကျသည်တို့ကို ပေါင်းလိုက်သော်၊ ပြောပလောက်အောင်မူကွဲသော ကျောက်ဆောင်စာငယ်များသည်၊ ဤစာအုပ်၌ ဖော်ပြထားသည့် အတိုင်း ငါးခုမျှသာ ရှိလေသည်။ ထိုကျောက်ဆောင်စာငယ်တို့၏ အမည်နှင့် တည်ရာတို့မှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်လေသည်။

(၁) ဗြဟ္မဂိရိ ကျောက်ဆောင်စာငယ်ပဌပိုင်းနှင့် ဒုတိယပိုင်း။ အိန္ဒိယနိုင်ငံ တောင်ပိုင်း မိုက်စိုးနယ်၊ သိဒ္ဓါပူရ မြို့အနီး၊ ဗြဟ္မဂိရိတောင်နှင့် အနီးရှိ တောင်ကုန်းသုံးနေရာတို့၌၊ ကျောက်ဆောင်များပေါ်တွင် ရေးထိုးထားသည်။ သုံးနေရာတို့၌ ရေးထိုးထားသဖြင့်

နိဒါန်း

ကျောက်ဆောင် စာငယ်သုံးခုဟု ရေတွက်လေ့ရှိသော်လည်း၊ စာသားများမှာ ထပ်တူပင်ဖြစ်၍ နှစ်ပိုင်းခွဲကာ၊ နှစ်ခုအနေဖြင့် ဤစာအုပ်၌ ဖော်ပြထားလေသည်။

(၂) ရုပ်နာထကျောက်ဆောင်စာငယ်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံအလယ်ပိုင်းနယ်၊ ဇေပုရဒိစကြိတ်ဗဟုရိဗန်မြို့အနီး၊ ကဲမုရ်တောင်တန်း၊ ရုပ်နာထခေါ်အရပ်ရှိ ကျောက်ဆောင်တခု၌ ရေးထိုးထားသည်။

(၃) ဘာဗြာဟ္မ၊ ဗရတ်ကျောက်ဆောင်စာငယ်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံအလယ်ပိုင်း၊ ဇေပုရနယ်၊ ဘာဗြာဟ္မ၊ ဘာမြို့မြို့မှာ တစ်ဆင့်နှစ်မိုင်ခန့်ကွာ၊ သို့ရာတွင် ဗရတ်မြို့မှသော် တစ်မိုင်မျှသာကွာ၊ အရှေ့မြောက်ဖက်ရှိ တောင်ကုန်း တကုန်းနှင့် အနောက်တောင်ဖက်ရှိ တောင်ကုန်းတကုန်းကျောက်ဆောင်များပေါ်၌ရေးထိုးထားသည်။ ထိုကျောက်စာ နှစ်ခုအနက်၊ ဗရတ်မြို့၏ အရှေ့မြောက်ဖက်၊ မူလတည်ရာ၌ပင်ရှိသော ကျောက်စာ၏မူမှာ၊ ဗြဟ္မဂီရိကျောက်ဆောင်စာငယ်ပဌမပိုင်းနှင့်ရုပ်နာထကျောက်ဆောင်စာငယ်များတွင်ပါပြီးဖြစ်၍၊ သီးခြားမဖော်ပြတော့ပဲ၊ မြို့၏အနောက်တောင်ဖက်၌ မူလတည်၍ ယခုကာလကတ္တား မြို့သို့ရှေ့ယူ သိမ်းဆည်းထားသော ကျောက်စာမူကိုသာဤစာအုပ်တွင်ဖော်ပြထားလေသည်။

(၄) မသ်ကိ ကျောက်ဆောင်စာငယ်။ အိန္ဒိယ နိုင်ငံတောင်ပိုင်း၊ ဟိုက်ဒြဗဒ်နယ်၊ ရဲချူရဒိစကြိတ်၊ ယခုအခေါ်မသ်ကိ၊ ရှေးအခေါ် မောသင်ဂီ၊ ဝါ၊ မုသျှင်ဂီရွာအနီး၊ ကျောက်ဆောင်ကြီးတခု၌ ရေးထိုးထားသည်။

(၅) သဟသရာမ် ကျောက်ဆောင်စာငယ်။ အိန္ဒိယ နိုင်ငံအရှေ့ပိုင်း၊ တောင်ဗိဟာနယ်၊ ရှာဟာဗဒ်ဒိစကြိတ် သဟသရာမ်မြို့အနီး၊ ကဲမုရ်တောင်တန်း၏အစွန်၊ ကျောက်လှိုင်အတွင်း၌ ရေးထိုးထားသည်။ ဤကျောက်ဆောင်စာငယ်၏ မူသည်လည်း၊ အခြားကျောက်ဆောင်စာငယ်တို့အနက်၊ အထူးသဖြင့် ဗြဟ္မဂီရိ ကျောက်ဆောင်စာငယ် ပဌမပိုင်းနှင့်ရုပ်နာထ ကျောက်ဆောင်စာငယ်တို့၌ ပါပြီးဖြစ်၍၊ ဤစာအုပ်၌ သီးခြားမဖော်ပြတော့ချေ။

နိဒါန်း

(၈) ပဓာနကျောက်တိုင်စာများ။

ပဓာနကျောက်တိုင်စာများသည်လည်း၊ ပဓာနကျောက်ဆောင်စာများကဲ့သို့၊ အသောကမင်းတရား၏ အရေးကြီးသော အမိန့်ထော်ပြန်တမ်းများ၏ တည်ရာဖြစ်လေသည်။ ကျောက်တိုင် ပေါင်းမှာ ခြောက်ခုရှိ၍ ခြောက်ခုစလုံး၏ အပေါ်၌ ဤစာအုပ်တွင် ပဌမမှ ဆဌမ အထိ ဖော်ပြလျက်ရှိသော ကျောက်တိုင် စာပေါင်း ခြောက်ခုစီ ရေးထိုးလျက်ရှိပြီးလျှင်၊ တခု၏ အပေါ်၌သော်၊ အခြားကျောက်တိုင်တို့အပေါ်၌ ရေးထိုးလျက်မရှိ၊ ဤစာအုပ်တွင် သတ္တမကျောက်တိုင်စာဟု ဖော်ပြလျက်ရှိသော၊ အလွန်အရေးကြီးသည့် အမိန့်ထော်ပြန်တမ်းတခုကိုလည်း အပို ရေးထိုးလျက်ရှိလေသည်။ ထိုကျောက်တိုင်သည်ကား အောက်ပါ ကျောက်တိုင်စာရင်းတွင် ရှေးဦးစွာ ဖော်ပြလျက်ရှိသော ဒေလီ-တောပြာကျောက်တိုင် ဖြစ်လေသည်။

(၁) ဒေလီ-တောပြာကျောက်တိုင်။ မူလ၌ ဒေလီမြို့မြောက်ဖက်၊ အဗ္ဗလဒိစကြိုတ်၊ တောပြာရွာတွင်တည်၍၊ မဂိုဘုရင် ဖီရောင်ရှာ (၁၃၅၁-၁၃၈၈) လက်ထက်၌၊ ဒေလီမြို့တော်သို့ ရွှေယူပြီးလျှင်၊ မိမိ၏နန်းတော်ထိပ်၌ စိုက်ထူ၍ထားခဲ့လေသည်။

(၂) ဒေလီမိရဋ္ဌကျောက်တိုင်။ မူလ၌ ဒေလီမြို့အရှေ့မြောက်ဖက် မိရဋ္ဌ(မိရွတ်)ဒိစကြိုတ်၊ မိရဋ္ဌ(မိရွတ်)မြို့အနီး၌တည်ရှိ၍၊ မဂိုဘုရင် ဖီရောင်ရှာလက်ထက်၌ပင်၊ ဒေလီမြို့တော်သို့ ရွှေယူပြီးလျှင် တောကစားနန်းတော်တွင် စိုက်ထူထားလေသည်။

(၃) လောရိယ အရောင်ကျောက်တိုင်။ မြောက်ဗိဟာနယ်၊ ဆဗ္ဗါရန်ဒိစကြိုတ်၊ လောရိယရွာအရောင်ခေါ် ဟိန္ဒူဘုရားကျောင်းအနီး၌ တည်ရှိသည်။

(၄) လောရိယနန်ဒန်ဂရကျောက်တိုင်။ မြောက်ဗိဟာနယ်၊ ဆဗ္ဗါရန်ဒိစကြိုတ်၊ လောရိယရွာ၊ နန်ဒန်ဂရခံတပ်အနီး၌တည်ရှိသည်။ ဤလောရိယရွာနှင့်အထက်ပါလောရိယရွာတို့မှာ မတူချေ၊ သို့ရာတွင် တရွာနှင့်တရွာများစွာလည်း မဝေးကွာလှချေ။

နိဒါန်း

(၅) ရာ မျှန် ဗ ကျောက် တိုင်။ မြောက်ဗိဟာနယ်၊ ဆမ္ဘီရန် ဒီစတြိတ်၊ ရာမျှန်ဗရွာ၌တည်ရှိသည်။

(၆) အလ္လဟဗဒ် ကောသမ် ကျောက်တိုင်။ အလ္လဟဗဒ် မြို့၏ အနောက်ဖက်၊ ခေတ်အခေါ် ကောသမ်၊ ရှေးအခေါ် ကောသာမ္မီ မြို့၌မူလတည်၍ နောင်အလ္လဟဗဒ်ခံတပ်တွင်းသို့ ရွှေ့ပြောင်းစိုက်ထူ ထားသည်။ ဤသို့ရွှေ့ပြောင်း စိုက်ထူသူမှာ၊ ဖီရောဇ်ရှာ ဘုရင် သော်၎င်း၊ အက်ဗရ်ဘုရင် (၁၅၆၀-၁၆၅၀) သော်၎င်း၊ ဖြစ်လိမ့် မည်ဟု ပညာရှိများ ယူဆကြ၏။

(ဃ) ကျောက်တိုင်စာငယ်များ

ကျောက်တိုင်စာငယ်များမှာ မြောက်ခုရှိသည်အနက်၊ မိဖုရား ကျောက်တိုင်စာငယ်နှင့် ကောသမ္မီကျောက်တိုင်စာငယ်တို့သည် အထက်၌ ဖော်ပြခဲ့သော အလ္လဟဗဒ် ကောသမ် ကျောက်တိုင် ကြီး၌ပင်ရေးထိုးလျက်ရှိသဖြင့် သီးခြားကျောက်တိုင်ငယ်လေးခုသာ ရှိလေသည်။

(၁) သာရ်နာတ်ကျောက်တိုင်ငယ်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံမြောက်ပိုင်း၊ ဗာရာဏသီမြို့ မြောက်ဖက် သုံးမိုင်ခွဲမျှကွာ၊ မိဂဒါဝုန်တော၊ ဣသိ ပတန၊ ယခုအခေါ် သာရ်နာတ်အရပ်၌တည်ရှိသည်။

(၂) သာဇ္ဇီ၊ ဝါ၊ သာမ်ချီကျောက်တိုင်ငယ်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံ အလယ်ပိုင်းဘိုပါလ်နယ်၊ သန်ချီ မီးရ ထားရုံ အနီး တောထဲ၌ တည်ရှိသည်။ ရှေး၌သာဇ္ဇီထူပါရုံစေတီကြီး၏တောင်ဖက်မုခ်အနီး၌ စိုက်ထူထားသည်ဟု ယုံကြည်ရန်ရှိသည်။

(၃) လုမ္ဗီနီ၊ ဝါ၊ ရုမ္ဗီနွေအီကျောက်တိုင်ငယ်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံ၏ မြောက်ဖက်၊ နိပေါနယ်၊ ဘဂဝံပုရ်မြို့၏ မြောက်ဖက်၊ ရှေးအခေါ် လုမ္ဗီနီ၊ ဝါ၊ လုမ္ဗီနီ၊ ယခုအခေါ် ရုမ္ဗီနွေအီအရပ်၌တည်ရှိသည်။

(၄) နိဂလီဝါ ကျောက်တိုင်ငယ်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံ၏ မြောက်၊ နိပေါနယ်၊ ရုမ္ဗီနွေအီ၏ မြောက်ဖက်၊ တစ်ဆယ့်သုံးမိုင် ခန့်ကွာ နိဂလီဝါရွာအနီး၌ တည်ရှိသည်။

နိဒါန်း

(င) ကျောက်ဂူစာများ။

အသောက မင်းတရားကြီး ရေးထိုးခဲ့သော ကျောက်ဂူ စာတို့ သည်ကား သုံးခုသာရှိ၍၊ တိုတောင်းပြီးလျှင်၊ အဇိပိက ရဟန်း တို့အားဂူများကိုလှူသောအကြောင်းတို့သာပါရှိသဖြင့်၊ အရေးမကြီး လှချေ။ ဤကျောက်ဂူစာနှင့်ပူးတွဲ၍၊ မင်းတရားကြီး၏ထီးမွေနန်းမွေခံ မြေးတော်ဒဿရဌဘုရင် ရေးထိုးခဲ့သော၊ အလားတူ ကျောက်ဂူစာ သုံးခုကိုလည်း ထည့်သွင်း ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။ အားလုံး သော ကျောက်ဂူတို့သည်၊ တောင်ဗိဟာနယ်၊ ဂယာမြို့၏မြောက်ဖက်၊ တဆဲ ငါးမိုင်ခန့်ကွာ ယခုအခေါ် ဗရဗရတောင်၊ ရှေးခေတ် အခေါ် ခလတိကတောင်၌တည်ရှိသည်။

စာအုပ်ပါ စာမူများ။

တည်ရာအရပ်ကိုလိုက်၍၊ အတော်အတန် ကွဲပြားခြင်းရှိသော၊ ပဓာန ကျောက်ဆောင်စာ တစ်ဆဲလေးခုတို့၏၊ ပြည့်စုံ သည်ဟု ဆိုလောက်သော မူ ခြောက်မူ ရှိသည့်အနက်၊ ဤစာအုပ်၌ဖော်ပြ ပါရှိသောမူမှာ၊ ကာလသိကျောက်ဆောင်စာမူ ဖြစ်လေသည်။

ပဓာနကျောက်တိုင်စာမူတို့သည်ကား၊ ပဓာနကျောက်ဆောင် စာမူတို့လောက်၊ တခုနှင့်တခုကွဲပြားခြားနားခြင်း မရှိလှချေ။ သရ တို့၌သာအရှည်အတိုအားဖြင့်ကွဲပြားသည်ကိုတွေ့ရ၏။ ထို့ဖြစ်စေကာ ဤစာအုပ်ပါမူမှာ ဒေလီတောပြာမူသာလျှင်ဖြစ်လေသည်။

စာမူအက္ခရာများ။

စိစဉ်ရေးတွက်ဖော်ပြခဲ့သော ကျောက်ဆောင်စာ၊ ကျောက်တိုင် စာ၊ ကျောက်ဂူစာတို့ အနက်၊ သျှာဘာဇဂရဟိနှင့် မာန်သေရာ ကျောက်ဆောင်စာတို့မှတစ်ပါး၊ ကျန်အားလုံးသောကျောက်စာတို့ကို ပြာဟ္မီအက္ခရာဖြင့် ရေးထိုးလျက်ရှိလေသည်။ သျှာဘာဇဂရဟိနှင့် မာန်သေရာကျောက်ဆောင်စာတို့ကိုသော် ခရောသျှဌီအက္ခရာဖြင့် ရေးထိုးလျက်ရှိလေသည်။ ခရောသျှဌီအက္ခရာမှာ၊ အိန္ဒိယ နိုင်ငံ

နိဒါန်း

အနောက်ပိုင်းနှင့်၊ ထိုအပိုင်းနှင့် စပ်လျက်ရှိသောပြည်ပနယ်တို့၌သုံး၍ လက်ယာဖက်မှ လက်ဝဲဖက်သို့ ရေးရသော အက္ခရာ ဖြစ်လေသည်။ ပြာဟ္မိ^၁အက္ခရာသည်ကား၊ အိန္ဒိယတနိုင်ငံလုံးတွင်သုံး၍၊ လက်ဝဲ ဖက်မှ လက်ယာဖက်သို့၊ များစွာသော ခေတ်အက္ခရာတို့ နည်းတူ၊ ရေးရသောအက္ခရာဖြစ်၏။ ထိုပြာဟ္မိ^၁အက္ခရာမှသာ၊ အိန္ဒိယနိုင်ငံနှင့် မြန်မာနိုင်ငံတို့ဝယ်၊ ရှေး၌သုံးခဲ့၊ ယခုသုံးဆဲ ဖြစ်သော နာဂရီ၊ ဘင်္ဂလီ၊ ဂူဇရာတီ၊ တေလူဂူ-ကနာရီ၊ ပျူ၊ မွန်၊ မြန်မာ၊ သျမ်းစသော အက္ခရာတို့ ပေါက်ပွားဆင်းသက်လာချေ၏။

စာမူဘာသာများ။

ကျောက်စာတို့အား၊ လုံးဝပြာဟ္မိ^၁အက္ခရာဖြင့်မဟုတ်၊ ခရောသျှဌ^၂ အက္ခရာဖြင့်လည်း ညွှပ်၍ ထည့်သွင်းရေးထိုးလျက် ရှိသော်လည်း၊ သုံးစွဲသောဘာသာစကားမှာ၊ ထိုကာလ၌ အိန္ဒိယတနိုင်ငံလုံးဝယ် အနွဲ့အပြားပင် သုံးစွဲလျက်ရှိသည်ဟု ယုံကြည်ရန်ရှိသော မာဂဓ တိုင်းသုံး ပြာကြိုင်ဘာသာဟောင်းဖြစ်လေသည်။ ပြာကြိုင်ဘာသာ သည်၊ သံသကြိုင်ဘာသာနှင့်သော်၎င်း၊ ပါဠိဘာသာနှင့်သော်၎င်း၊ အများအားဖြင့်တူသော်လည်း၊ လုံးဝသော်ကားမတူပဲ။ ပါဠိဘာသာ ကဲ့သို့ပင်၊ သံသကြိုင်ဘာသာဟောင်းမှပြောင်းလဲရွှေ့လျောလာသော ဘာသာ ဖြစ်လေသည်။ ပါဠိဘာသာ သည်ပင်လျှင်၊ သံသကြိုင် ဘာသာမှ နည်းတူ ပြောင်းလဲလာသဖြင့်၊ ပြာကြိုင်သဘာဝ တရပ် ဖြစ်သည်ဟုဆိုနိုင်ချေ၏။ ဆိုလည်းဆိုကြ၏။

ပြာကြိုင် ဟူသောစကားသည်၊ ပြာကြိတဟူသော သံသကြိုင် စကားမှဆင်းသက်လာ၍၊ ပကတိဟူသော ပါဠိစကားနှင့် မိတ်တူ ဖြစ်ပြီးလျှင် “မူလ၊ အရင်းခံ၊ နကို၊ အလိုလို၊ ရိုးရိုး၊ သာမာန်၊ တိုင်းရင်းဘာသာ၊ ဒေသအလိုက် သုံးစွဲသောဘာသာ” ဟူသော အနက်တို့ကို ဆောင်သဖြင့်၊ ဤ၌ “တိုင်းရင်းဘာသာ၊ ဒေသအလိုက် သုံးစွဲသောဘာသာ” ဟူ၍အနက်ရှိ၏။ ထိုကြောင့်ပြာကြိုင်ဆိုသည် မှာ ဘာသာတခုတည်း၏ အမည်မဟုတ်၊ သံသကြိုင် ဘာသာမှ

နိဒါန်း

ရွှေလျှောဆင်းသက်လာ၍၊ တိုင်းရင်း ဘာသာအဖြစ်ဖြင့် ပြောဆို သုံးစွဲခဲ့၊ သုံးစွဲလျက်ရှိသော ဘာသာဟူသမျှကိုပင် ခေါ်ဆိုနိုင်သော အမည်ဖြစ်လေသည်။ သို့ရာတွင် အများအားဖြင့်သော်ကား၊ ပါဠိ မဟုတ်သော၊ သံသကြိုင်ပျက် ဘာသာဟောင်းများ ကိုသာ ပြောကြိုင် ဟုခေါ်ဆိုလေ့ရှိသည်။ ထိုပြောကြိုင်ခေါ်ဘာသာဟောင်းများသည်၊ တနေရာနှင့်တနေရာ၊ တခေတ်နှင့်တခေတ်မတူ၊ မူ အနည်းအများ၊ ကွဲပြားခြားနားကြလေသည်။ အသောက ကျောက်စာတို့၌လည်း၊ ထို အတိုင်းပင်စာသားအကြောင်းအရာစာမူချင်းတူငြားသော်လည်း၊ ပုဒ် ဗျည်းသဏ္ဌာန် အနေ အထား အသုံး အနှုန်း တို့သည်၊ အရပ်ကို လိုက်၍အချို့ သံသကြိုင်ဖက်သို့နွယ်ကာ အချို့ ပါဠိဖက်သို့နွယ်ကာ၊ တခုနှင့်တခုအနည်းငယ်မျှစီကွဲပြားကြလေသည်။ ဤသို့ကွဲပြားသော ပုဒ်ဗျည်းများကိုလည်း၊ သံသကြိုင်မူ၊ ပါဠိ မိတ္ထူတို့နှင့် တိုက်ဆိုင် ညှိနှိုင်း၍ ဘာသာ ပြန်ဆိုရချေ၏။

အသောကမင်းကြီး၏စီမံဆောင်ရွက်ချက်များ။

သာသနာရေး၊ အလှူဒါနရေး၊ နိုင်ငံရေး၊ တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်ရေး လူတို့၏ ကြီးပွားချမ်းသာရေး၊ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး၊ တိရစ္ဆာန် တို့အား စောင့်ရှောက်ရေးတို့၌ သီရိဓမ္မာ သောက မင်းကြီး စီမံ ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်တို့အနက်၊ အရေးကြီးသည်တို့ကို၊ ကျောက်စာတို့မှ ပေါ်ထွက်သည်အတိုင်းအကျဉ်း အချုပ်မျှစီ ဖော်ပြရမည်ဆိုသော်-

(၁) သတ္တဝါတို့အားသတ်ဖြတ်၍၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကိုတားမြစ် ခြင်း။ (ပဌမကျောက်ဆောင်စာ)

(၂) သတ္တဝါတကောင်အား သတ်ဖြတ်၍၊ အခြားသတ္တဝါ တကောင်အားကျွေးမွေးခြင်း၊ ခြောက်လအောက်အရွယ်တိရစ္ဆာန် ငယ်များနှင့်၊ ကိုဝန်ဆောင်၊ သို့မဟုတ်သားငယ်ကိုနို့တိုက် နေသော၊ တိရစ္ဆာန်မများအား သတ်ဖြတ်ခြင်း၊ သတ်မှတ်ထားသည့် နေ့ရက် တို့၌၊ သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်း၊ တိရစ္ဆာန်ဖိုများကို သင်းကွပ်ခြင်း၊ မြင်းနွားစသည်တို့ကိုတန်ဆိပ်ခတ်ခြင်း၊ ငါးတို့ကိုဖမ်းယူ သတ်ဖြတ်

နိဒါန်း

ရောင်းချခြင်း၊ သတ်မှတ်ထားသည့် နေရာတို့၌ သားငါးတို့အား ဖမ်းဆီး သတ်ဖြတ်ခြင်း၊ သက်ရှိ သတ္တဝါတို့ ခိုအောင်း နေသော ဖွဲ့ပုံများ၊ တောများကိုမီးရှို့ခြင်းစသည်တို့အားတားမြစ်ပိတ်ပင်ခြင်း၊ (ပဉ္စမ ကျောက်တိုင်စာ)။

(၃) မိမိကိုတိုင် အသားစားခြင်း၊ တောကစားထွက်ခြင်း တို့မှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း။ (ပဌမနှင့် အဌမ ကျောက်ဆောင်စာ)

(၄) သေဒဏ်နှင့် အကျဉ်းခံ နေရသူ တို့အား၊ အယူခံရန်၊ ကောင်းမှုကုသိုလ်ပြုရန်၊ သုံးရက်အခွင့်ပေးခြင်း။ သားသမီးအမှီအခို များသူ၊ အလုပ်တာဝန်ကြီးလေးသူ၊ အိုမင်းမစွမ်းသူတို့အား၊ အပြစ်ရှိ သော်လည်း သက်ညှာ ချမ်းသာ ပေးခြင်း။ မိမိအဘိသိက် ခံရက် နှစ်ပတ်လည်စေ့တိုင်း၊ ထောင် အကျဉ်း သားတို့အား လွှတ်ခြင်း။

(စတုတ္ထ ကျောက်တိုင်စာ၊ ပဉ္စမ ကျောက်ဆောင်စာ၊ ပဉ္စမ ကျောက်တိုင်စာ။)

(၅) နိုင်ငံတော်အတွင်း၌သာမက၊ နိုင်ငံတော်၏တောင်ဖက်နှင့် အနောက်ဖက်တလွှားရှိ တိုင်းနိုင်ငံတို့အတွင်း၌ပင်၊ အနှံ့အပြား လူနှင့်တိရစ္ဆာန်တို့၏ဆေးကုဌာန၊ ဝါ၊ ဆေးရုံများကိုတည်ထားခြင်း ဆေးပင်ဆေးမြစ်၊ ဆေးဖက်ဝင်သော အသီးအနှံ စသည် တို့ကို၊ မရှိသေးသော အရပ်တို့သို့ ဆောင်ယူစိုက်ပျိုး စေခြင်း။ (ဒုတိယ ကျောက်ဆောင်စာ။)

(၆) နိုင်ငံတော်အတွင်းအနှံ့အပြားပင်လမ်းများကိုဖောက်ခြင်း၊ လမ်းတလျှောက်တို့၌သစ်ပင်များကိုစိုက်ပျိုးခြင်း၊ ဥယျာဉ်များပြုစုခြင်း ရေတွင်းများကိုတူးခြင်း၊ ရေချမ်းစင် များကိုတည်ခြင်း၊ ဇရပ်များကို ဆောက်ခြင်း၊ ယောနုတိုင်းသံအမတ် မေဂသီနီ၏ မှတ်တမ်းအရ၊ လမ်းတို့၌ အကွာအဝေးနှင့် လမ်းခွဲများကို ပြသော မှတ်တိုင်များ ကိုပင်ယခုခေတ်၌ကဲ့သို့စိုက်ထူထားရှိခြင်း။ (သတ္တမကျောက်တိုင်စာ ဒုတိယကျောက်ဆောင်စာ)။

(၇) အယူဝါဒအသီးသီး၊ ဂိုဏ်းအသီးသီးတို့အား၊ အရိအသေ ပြုခြင်း၊ ချီးမြှင့်ထောက်ပံ့ခြင်း၊ အယူဝါဒအသီးသီး၊ ဂိုဏ်းအသီးသီး

နိဒါန်း

သားတို့အား၊ သင့်တင့်ညီညွတ်စွာ နေထိုင်ကြရန်၊ တစ်ဝါဒနှင့် တစ်ဝါဒ၊ တစ်ဂိုဏ်းနှင့်တစ်ဂိုဏ်းမကွဲရဲ မရှုတ်ချ၊ မပုတ်ခတ်မချုတ် ချယ်ပဲ၊ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦးရှိသေလေးစား၊ ယိုင်းပင်းကူညီကြ၍ မိမိတို့၏ ဘာသာတရား၌ကောင်းစွာလေ့လာကျင့်သုံး ဆောက်တည်ကြရန် ညွှန်ကြားဆုန်းမခြင်း။ (သတ္တမနှင့်ဒွါဒသမကျောက်ဆောင်စာများ၊ ဆဋ္ဌမကျောက်တိုင်စာ)။

(၈) ဓမ္မမဟာမာတြာခေါ် တရားအမတ်ကြီးများနှင့် အခြား သာသနာရေး၊ အလှူဒါနရေးအမတ်များ၊ အရာရှိများကိုခန့်ထား၍ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်နှင့်တကွ၊ အခြားဝါဒကွဲ၊ ဂိုဏ်းကွဲ အသီးသီး တို့အားချီးမြှင့်စေခြင်း၊ လူတို့အား တရားဟောကြားဆုန်းမစေခြင်း၊ မင်းတရားကြီးနှင့်ဆွေတော်မျိုးတော်၊ နန်းတော်သူနန်းတော်သား အပေါင်းတို့၏အလှူဒါနများကိုစီမံခန့်ခွဲစေခြင်း၊ ရဟန်း၊ ပုဏ္ဏား၊ သက်ကြီးရွယ်အို၊ ဆင်းရဲ ဒုက္ခရောက်နေသူ၊ ခိုကိုးရာမဲ့ သူတို့အား၊ ထောက်ပံ့မစေခြင်း၊ အမတ်ကြီးများနှင့် အရာရှိကြီးများအား၊ ငါးနှစ်တကြိမ်၊ အချို့ နယ်တိုင်းသုံးနှစ်တကြိမ်၊ တိုင်းခမ်းလှည့်လည် တရားပြသဆုန်းမစေခြင်း၊ တရားကိုဖြန့်ဖြူးစေခြင်း။ (တတိယ၊ ပဉ္စမနှင့် ပဌမကလိင်ကျောက်ဆောင်စာများ၊ သတ္တမကျောက်တိုင်စာ)

(၉) မိန်းမ များနှင့် ကလေး များ၏ ကြီးပွားရေး အတွက် အမတ်ကြီးများနှင့် အရာရှိများကို ခန့်ထား ဆောင်ရွက်စေခြင်း။ (ဒွါဒသမ ကျောက်ဆောင်စာ)။

(၁၀) အရေးကြီးသော ပိဋကတ်ကျမ်းဂန်များကို၊ ရဟန်း ယောကျ်ား၊ ရဟန်း၊ မိန်းမ၊ လူယောကျ်ား၊ လူမိန်းမတို့အား၊ သင်အံ့ လေ့ကျက်ကြားနာစေခြင်း။ (ဘဒ္ဒြေကျောက်ဆောင်စာငယ်)။

(၁၁) သံဃာကိုဂိုဏ်းမခွဲရ၊ သံဃာကိုဂိုဏ်းခွဲသူရဟန်းယောကျ်ား ရဟန်းမိန်းမအား၊ ဝတ်ဖြူကို လဲစေ၍ ရဟန်းကျောင်းမှ ထွက်ခွာ သွားစေရမည်ဟု ကြပ်တည်းစွာ အမိန့်ထုတ်ခြင်း။ (သာရနာတ်၊ ကောသမ္ဗီ၊ သာဠီ ကျောက်တိုင် စာငယ်များ)။

နိဒါန်း

(၁၂) တောင်ဖက်တမ္ပပဏ္ဍိတေ ဝိသိဟိန္ဒိကျန်းတိုင်အနောက်ဖက် အာဖရိကဘိုက်ဖိရေနေနှင့်အိဂျစ်နိုင်ငံများ၊ ဥရောပတိုက်ဂရိတ်နိုင်ငံများတိုင်၊ ထိုကာလ၌ အဆက်အသွယ်ရှိသော ကပ္ပာ အရပ်ရပ်သို့ သာသနာပြုများကိုစေလွှတ်၍သာသနာကို ပြုစေခြင်း။ (တေရသမကျောက်ဆောင်စာ)။

(၁၃) အပြစ်မကင်း၊ အကျိုးယုတ်သောပွဲတို့ကိုပိတ်ပင်၍အကျိုးရှိသောပွဲတို့ကိုစီမံပြုသစေခြင်း။ (ပဌမနှင့် စတုတ္ထကျောက်ဆောင်စာများ)။

(၁၄) လောကီမင်္ဂလာအပေါင်းတို့ထက် တရားမင်္ဂလာသည် အကျိုးများကြောင်း၊ အခြားအလှူများထက် တရားအလှူသည် မြတ်ကြောင်း၊ သီလတရားထက် ဘာဝနာတရား အရေးကြီးကြောင်း၊ ညွှန်ကြားပြီးသော်၊ တရားမင်္ဂလာ၊ တရားအလှူ၊ ဘာဝနာတရားတို့ကို ကျင့်သုံး ဆောက်တည်ရန် လူတို့အား နှိုးဆော် တိုက်တွန်းခြင်း။ (နဝမနှင့် ကောဒသမ ကျောက်ဆောင် စာများ သတ္တမကျောက်တိုင်စာ)

(၁၅) အဘိသိတ်ခံပြီးရှစ်နှစ်မြောက်၌၊ ကလိင်္ဂတိုင်းကိုတိုက်ခိုက် အောင်မြင်ရာ၊ လူပေါင်းမြောက်မြားစွာ သေကြေပျက်စီးခံရ၊ သို့ပင် အဖြစ်ဆောင်ယူခံရ၊ ဒုက္ခဆင်းရဲအမျိုးမျိုးခံရသည်ကိုတွေ့မြင်သဖြင့်၊ လွန်စွာကြေကွဲဝမ်းနည်းဘက်မူပြီးလျှင်၊ ဤသို့လက်နက်ဖြင့်တိုက်ခိုက် အောင်မြင်ခြင်းကို၊ ကိုတိုင်လည်းစွန့်ပယ်၊ သားစဉ်မြေးဆက်လည်း စွန့်ပယ်စေ၍၊ တရား၏အောင်မြင်ခြင်း၊ ဝါ၊ တရားဖြင့်အောင်မြင်ခြင်း သာလျှင်မြတ်ကြောင်း ဖော်ပြပြီးသော်၊ နိုင်ငံတော်အစွန်အပသားတို့အား၊ တရားဖြင့်သာ အောင်မြင်တော်မူခြင်း။ (တေရသမနှင့် ဒုတိယကလိင်္ဂ ကျောက်ဆောင် စာများ)

(၁၆) ကိုတိုင် အခါမရွေး နေရာမရွေး တိုင်းရေး ပြည်ရေး သာသနာရေးတို့ကို၊ ဆိုင်ရာအမတ်များအားလျှောက်တင်စေ၍ကြား နာဆောင်ရွက်ခြင်း။ ကိုတိုင်မနေမနားတိုင်းခမ်းလှည့် ယည်ကြွသွား၍ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့အားဖူးမြော်ပူဇော်ခြင်း၊ သက်ကြီးရွယ်အို၊ ဆင်းရဲသူ

နိဒါန်း

ဆင်းရဲသား၊ တောသူထောင်သားတို့နှင့်တွေ့၍ ပေးကမ်းချီးမြှင့်ခြင်း၊
တရားဆွေးနွေးမေးမြန်းခြင်း၊ တရားဟောကြားဆုန်းမခြင်း။ ကိုတိုင်
တောကစား၊ အပျော်အပါးမထွက်မူ၍၊ ဖုရားပွင့်တော်မူရာ မဟာ
ဗောဓိ၊ ဖုရားဖွားတော်မူရာ လုမ္ဗိနီ ဥယျာဉ်တို့သို့ ကြွသွားဖူးမြော်
ပူဇော် ခြင်း၊ ကိုတိုင် တရားကျင့်သုံးဆောက်တည်ခြင်း၊ တရား၌
သည်းစွာအားထုတ်ခြင်း၊ (ဆဌမ၊ အဌမ၊ ဒွါဒသမ ကျောက်ဆောင်
စာများ၊ ပဌမမြဟ္မဂီရိ၊ ရုပ်နတ်၊ မသင်္ကကျောက်ဆောင်စာငယ်များ၊
ဆဌမကျောက်တိုင်စာ၊ လုမ္ဗိနီ ကျောက်တိုင်စာငယ်။))

ကျောက်စာတို့မှ ပေါ်ထွက်သော စီမံ ဆောင်ရွက်ချက်တို့ကို
ထောက်ခြံသဖြင့်၊ သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီးသည် ကပ္ပ၊ ရာဇဝင်တွင်
အမြင့်မြတ်ဆုံးသော ဘုရင်တပါး ဖြစ်ကြောင်း သိနိုင်ပေ၏။ ကပ္ပ၊
ပညာရှိများကလည်း ဤသို့ပင် ဆုန်းဖြတ်လျက်ရှိချေ၏။ ထိုမင်းတရား
ကြီး၏စီမံ ဆောင်ရွက်ချက်တို့သည် ရှေးနှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင်
ကျော်ကဖြစ်လင့်ကစား လွန်စွာအထက်ထန်းကျ၍၊ ခေတ်ဆံခေတ်မှီ
ပြီးလျှင်၊ အချို့နေရာတို့၌၊ ခေတ်ထက်ပင်ကျော်လွန်နေသဖြင့်၊ ခေတ်
ကိုပင် နည်းယူအတုခိုးရန်စံပြလျက်ရှိလေသည်။ မင်းတရားကြီး၏စီမံ
ဆောင် ရွက် ချက်အပြည့်အစုံတို့ကို၊ ဆိုင်ရာ ကျောက်စာ မူရင်း
ဘာသာပြန်တို့၌နှစ်ခြိုက်စွာဖတ်ရှုကုန်ရာသည်။

အညွှန်း။

- (၁) စ၊ ဤအက္ခရာကို ဝ=သျှဟုခေါ်၍၊ အစစောက်
ဖြင့် သျှ ဟုဖတ်ရှုတ်ရမည်။
- (၂) ဓ၊ ဤအက္ခရာကို ပ=သျှဟုခေါ်၍၊ လျှာထိပ်ဖြင့်
သျှ ဟု ဖတ်ရှုတ်ရမည်။
- (၃) မြန်မာစာတို့၌ ထ်၊ ဒ်၊ ရ်၊ လ်၊ သ်၊ စသည်ဖြင့်
ဗျည်းတို့ကို တံခွန်လွှား၍ရေးသော်၊ ထ၊ ဒ၊ ရ၊
လ၊ သ၊ သံတို့ကိုပြီပြီကြီး မဖတ်ရှုတ်မှု၍။ အသံ
ပေါ်သည်ဆိုရုံ ဖတ်ရှုတ်ရသည်။

အသေခံက ကျောက်ခဲများ။

(က) ကျောက်ဆောင်စာများ။

၂

အသောကကျောက်စာများ။

၁။ ပဌမ ကျောက်ဆောင်စာ။

(ပြာကြိုင်)

၁။ ။ ဣယံ ဓံမလိပိ ဒေဝါနံ ပိယေနာ ပိယဒသိနာ
လေခိတာ။ ဟိဒါနာကိဆိ ဇိဝေ အာလဘိတု
ပဇောဟိတပိယေ။

၂။ ။ နော ပိ စာ သမာဇေ ကဋ္ဌပိယေ။ ဗဟုကာ ဟိ
ဒေါသာ သမာဇသာ ဒေဝါနံပိယေ ပိယဒသိ
လာဇာ ဒေတိ။ အထိ ပိ စာ ဧကတိယာ သမာဇ
သာဓုမတာ ဒေဝါနံ ပိယသာ ပိယဒသိသာ
လာဇိနေ။

၃။ ။ ပုလေ မဟာနသသိ ဒေဝါနံ ပိယသာ ပိယ
ဒသိသာ လာဇိနေ အနုဒိဝံသံ ဗဟုနိ ပါန-
သံဟသာနိ အာလဘိယိသု သုပဌာယေ။ သေ
ဣဒါနိ ယဒါ ဣယံ ဓံမလိပိ လေခိတာ တဒါ
တိန္ဒိ ယေဝါ ပါနာနိ အာလဘိယံတိ။

၄။ ။ ဒုဝေ မဇုလာ ဧကေ ပိဂေ။ သေ ပိ စ ပိဂေ
နော ဓုဝေ။ တောနိ ပိ စ တိန္ဒိ ပါနာနိ နော
အာလဘိယံသံတိ။

၁။ ပဌမကျောက်ဆောင်စာ
(မြန်မာ)

၁။ ။ဤ တရား ကဗျည်းကို၊ နတ်တို့ချစ်မြတ်နိုးသော၊
ပိယဒဿိ မင်းကြီး ရေးထိုးစေ၏။

ဤအရပ်၌ မည်သည့်အသက်ကိုမျှ သတ်၍ ယာဇ်
မပူဇော်ရ။

၂။ ။ပွဲတို့ကိုလည်း မကျင်းပရ။ အချို့ပွဲတို့၌ အကျိုး
ရှိသော်လည်း၊ နတ်တို့ ချစ်မြတ်နိုးသော ပိယဒဿိ
မင်းကြီးသည်၊ ပွဲတို့၌ များစွာသောအပြစ်တို့ကိုမြင်၏။

၃၊ ၄။ ရှေး၌၊ နတ်တို့ချစ်မြတ်နိုးသော ပိယဒဿိမင်းကြီး
၏ စမိအိမ်၌၊ နေ့စဉ် ထောင်ပေါင်း များစွာသော
အသက်တို့ကို ဟင်းလျာ အလို့ငှာ သတ်ကုန်၏။
သို့ရာတွင်၊ ယခု ဤတရား ကဗျည်းကို ရေးစေပြီး
နောက်၊ ဥဒေါင်း နှစ်ကောင်နှင့် သမင် တကောင်
သုံးကောင်သော သတ္တဝါတို့ကိုသာလျှင် သတ်ကုန်၏။
ထို အနက်လည်း သမင်ကို နေ့စဉ် မ ဟုတ်။ ဤ
သုံးကောင်သော သတ္တဝါတို့ကိုပင် မသတ်ကြရ
ဟူ၍လည်း။

၂။ ဒုတိယ ကျောက်ဆောင်စာ။
(ခြံကြို)

၉။ ။သဝတာ ဝိဇိတသိ ဒေဝါနံ ဝိယသာ ဝိယ
ဒသိသာ လာဇိနေ ယေ စ အံတာ အထာ
စောဿ ပံဒိယာ သာတိယပုတော ကေလလ
ပုတော တံဗပံနိ။

၅။ ။အံတိယောဂေ နာမ ယောနလာဇာ ယေ
စာ အံနေ တသာ အံတိယောဂသာ သာမံတာ
လာဇာန္တော သဝတာ ဒေဝါနံ ဝိယသာ ဝိယ-
ဒသိသာ လာဇိနေ ဒုဝေ ဝိကိသကာ ကဋ္ဌာ
ပနသစိဟိသာ စာ ပသုစိကိသာ စာ။ ဩသ-
ဝာနိ မဿောပဂါနိ စာ ပသောပဂါနိ စ
အဘတာ နထိ။

၆။ ။သဝတာ ဟာလာပိတာ စာ လောပါပိတာ
စာ။ ဧဝမေဝါ မုလာနိ စာ ဖလာနိ စာ
အတတာ နထိ သဝတာ ဟာလာပိတာ စာ
လောပါပိတာ စာ။ မဂေသု လုခါနိ လောပိ-
တာနိ ဥဒုပါနာနိ စာ ခါနာပိတာနိ ပဋိဘော-
ဂါယေ ပသုမုနိသာနံ။

၂။ ဒုတိယကျောက်ဆောင်စာ။

(မြန်မာ)

၄၂၅။နတ်တို့ ချစ် မြတ် နိုးသော ပိယဒသီ မင်းကြီး၏ နိုင်ငံတော်အတွင်း အရပ်ရပ် တို့၌ ၎င်း နိုင်ငံတော်၏ အစွန် အပို စော ခု (စောဠ) ပံ ဒိယ (ပဏ္ဍ)၊ သာတိယာပူတ၊ ကောလလပူတ၊ တံဗပုံနိ (တဗ္ဗပဏ္ဍ)၊ အံတိယောဂ (အန္တိယောဂ) အမည်တော်ရှိသော ယောနမင်းနှင့်၊ ထိုမင်း၏ ပတ်ဝန်းကျင် အခြားမင်း တို့၏ တိုင်းများအတွင်း အရပ်ရပ် တို့၌၎င်း၊ နတ်တို့ ချစ်မြတ်နိုးသော ပိယဒသီ မင်းကြီးသည် လူတို့အား ကုစားခြင်း နှင့် တိရစ္ဆာန်တို့အား ကု စား ခြင်း ဟု သော ဆေး ကု စား ခြင်း နှစ်မျိုးကို တည်ထား တော်မူ၏။

၅၂၆။လူတို့အဖို့၎င်း၊ တိရစ္ဆာန်တို့အဖို့၎င်း အသုံးဝင် သော ဆေးပင် တို့ကိုလည်း မရှိသေးသော အရပ် တိုင်းတို့သို့ ယူဆောင်စေ၏၊ စိုက်ပျိုးစေ၏။ ထိုနည်း တူစွာ သစ်မြစ် သစ်သီးတို့ကိုလည်း မရှိသေးသော အရပ်တိုင်းတို့သို့ ယူဆောင်စေ၏၊ စိုက်ပျိုး စေ၏။

လူနှင့်တိရစ္ဆာန်တို့ သုံးဆောင် စိမ့်သောငှာ၊လမ်း တို့၌ သစ်ပင်တို့ကို စိုက်စေ၍ ရေတွင်းတို့ကို လည်း တူးစေ၏။

၃။ တတိယကျောက်ဆောင်စာ။

(ပြာကြိုင်)

၆။ ။ဒေဝါနံ ဝိယေ ဝိယဒသိ လာဇာ ဟေဝံ
အာဟာ။

၇။ ။ဒုဝါဒသ-ဝသဘိသိတေန မေ ဣယံ အာနပယိ-
တေ၊ သဝတာ ဝိဇ္ဇိတသိ မမ ယုတာ လဇကေ
ပါဒေရိကေ ပံစသု ပံစသု ဝသေသု အနုသ-
ယာနံ နိဓမံတု၊ ဧဘာယေဝါ အသာယေ ဣ-
မာယေ ဓံမနုသထိယာ ယထာ အံနာယေ ဝိ
ကံမာ ယေ။ သာဓု။

၈။ ။မာတာပိတိသု သုသုသာ မိတသံထုတ-နာတိ-
ကျာနံ စာ ဗိဘန-သမနာနံ စာ သာဓု ဒါနေ။
ပါနာနံ အနာလံဘေ သာဓု၊ အပရိယာတာ
အပဘိဉ္ဇတာ သာဓု။ ပလိသာပိ စ ယုတာနိ
ဂနနသိ အနပယိသန္တိ ဟေတုဝတာ စာ ဝိယံ
ဇနတေ စ။

၃။ တတိယကျောက်ဆောင်စာ

(မြန်မာ)

၆။ နတ်တို့ချစ်မြတ်နိုးသော ဝိယဒသီ မင်းကြီးသည် ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

၇။ ငါ အဘိသိက်ခံသည်မှ တစ်ဆင့်နှစ်နှစ်မြောက်၌ ဤအမိန့်တော်ကို ထုတ်ပြန်တော်မူ၏။

ငါ၏နိုင်ငံတော် အလုံး၌၊ ယုတ ရာဇက ပါဒေ သိက ဟူသော (ရွှေမြို့တော်တိုင်းခရိုင်) အမတ်တို့ သည်၊ ငါးနှစ်ငါးနှစ်မြောက်တိုင်း ဤဆိုလတံ့သော တရားအဆုန်းအမအလို့ငှါ၎င်း၊ အခြားအမှုကိစ္စ တို့ အလို့ငှါ၎င်း၊ ခရီးထွက်ခွါလှည့်လည် ကြကုန်ရာသည်။

၈။ အမိအဖတို့အား ကျိုးနွံခြင်းသည် ကောင်း၏။ မိတ်ဆွေ၊ အသိအကျွမ်း၊ ဆွေမျိုး၊ ရဟန်း ပုဏ္ဏား တို့အား ပေးကမ်း လှူဒါန်း ခြင်းသည် ကောင်း၏။ သတ္တဝါတို့၏ အသက်ကို မသတ်ခြင်းသည် ကောင်း ၏။ ချွေတာသုံးစွဲခြင်း၊ ပစ္စည်းဥစ္စာကို အသင့်အတင့် သာ ဖုဆောင်းခြင်းသည် ကောင်း၏။

လွှတ်တော်အဖွဲ့ကလည်း ယုတအမတ်များအား၊ အကျိုး အကြောင်းနှင့်တကွ၊ (အမိန့်တော်) စာပါ အတိုင်းမှတ်သား၊ နာခံ ကြရန်၊ အမိန့် ထုတ် ဆင့် ကြစေကုန်သတည်း။

၄။ စတုတ္ထကျောက်ဆောင်စာ

(ပြာဠိ)

၉။ ။ အတိကံတံ အံတလံ ဗဟုနိ ဝသသတနိ° ဝဓိ-
 တေဝါ ပါနာလံဘော ဝိဟိသာ စာ ဘုတာနံ
 နာတိနံ အသံပတိပတိ သမန ဗိဘနာနံ
 အသံပဋိပတိ။ သေ အဇာ ဒေဝါနံ ဝိယသာ
 ဝိယဒသိနေ လာဇိနေ ဓံမစလနေနာ ဘောလိ
 ယောသေ အဟော ဓံမယောသေ ဝိမနဒသနာ။

၁၀။ ။ ဟထိနိ အဂိကံခါနိ အံနာနိ စာ ဒိဍ္ဎာနိ
 လုပါနိ ဒသယိတု ဇနသ။ အာဒိသေ ဗဟုဟိ
 ဝသသတေဟိ နာ ဟုတပုလုဝေ တာဒိသေ
 အဇာ ဝဗိတေ ဒေဝါနံ ဝိယသာ ဝိယဒသိနေ
 လာဇိနေ ဓံမနုသထိယေ အနာလံဘော ပါနာနံ
 အဝိဟိသာ ဘုတာနံ နာတိသု။

၁၁။ ။ သံပဋိပတိ ဗိဘနသမနာနံ သံပဋိပတိ မာတာ
 ဝိတိသု သုသုသာ။ ဧသေ စာ အံနေ စာ ဗဟု-
 ဝိဓေ ဓံမစလနေ ဝဗိတေ။ ဝဓိယိသတိ စေဝါ

၄။ ဝတုတ္ထကျောက်ဆောင်စာ
(မြန်မာ)

၉၂၀၀။ ။လွန်ခဲ့သော နှစ်ရာပေါင်း များစွာ ကာလ
တို့၌ သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်း၊ သတ္တဝါတို့အားနှိပ်စက်
ညှင်းဆဲခြင်း၊ အဆွေအမျိုးတို့အား မရိုသေ
မလေးစားခြင်း၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့အား မဆီးကပ်
မကိုးကွယ်ခြင်း တို့သည်၊ တိုးတက်လျက် လာခဲ့၏။
သို့ရာတွင်၊ ယခုသော် နတ်တို့ချစ်မြတ်နိုးသော
ဝိယဒသီမင်းကြီး၏ တရားကျင့်သုံး ဆောက်တည်
ခြင်းကြောင့် တိုက်စည်သံအစား တရားသံကို
ကြားရ၍၊ နတ်ဗိမာန်ပုံများ ဆင်များ မီးစိုင်း မီးရှူး
များနှင့် အခြားနတ်တို့၏ အဆင်း သဏ္ဌာန် များကို
လူတို့မြင်ကြရလေပြီ။

၁၀၂၀။ နတ်တို့ချစ်မြတ်နိုးသော ဝိယဒသီမင်းကြီး၏
တရားအဆုန်း အမကြောင့် သူ့အသက်ကို မသတ်
ခြင်း၊ သတ္တဝါတို့အား မနှိပ်စက် မညှင်းဆဲခြင်း၊
အဆွေအမျိုးတို့အား ရိုသေလေးစားခြင်း၊ ရဟန်း
ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ခြင်း၊ အမိအဖတို့
အားကျိုးနွ်ခြင်းတို့သည်၊ ရှေးအနှစ်ရာပေါင်း များစွာ
တို့၌ မကြုံဘူးအောင် ယခုတိုးတက် ပြန့်ပွားလျက်
ရှိလေပြီ။

၁၁၂၂။ ဤနည်းအခြားနည်းတို့နှင့်တကွများစွာသော

ဒေဝါနံ ပိယေ ပိယဒသိလာဇာ ဣမံ ဓံမစလနံ။
ပုတ စ ကံ နတာလေ စာ ပနာတိကျာ စာ
ဒေဝါနံ ပိယသာ ပိယဒသိနေ လာဇိနေ။

၁၂။ ပဝဗယိသံတိ စေဝ ဓံမစလနံ ဣမံ အာဝကပံ
ဓံမသိ သိလသိ စာ စိဋ္ဌိတု ဓံမံ အနုသာသိ—
သံဘိ။ ဒေဝေဟိ သေဌေ ကံမံ အံ ဓံမာနု
သာသနံ။ ဓံမစလနေပိ စာ နော ဟောတိ
အသိလသာ။ သေ ဣမသာ အထသာ ဝဓိ
အဟိနိ စာ သာဓု။ ဧတာယေ အထာယေ
ဣယံ လိခိတေ။

၁၃။ ဣမသာ အထသာ ဝဓိ ယုဇိတု ဟိနိ စ မာ
အလောစယိသု။ ဒုဝါဉုသဝဓါဘိသိတေနာ
ဒေဝါနံ ပိယေနာ ပိယဒဂိနာ လာဇိနာ
လေခိတာ။

နည်းတို့ဖြင့် တရား ကျင့်သုံး ဆောက်တည် ခြင်းကို တိုးတက်ပြန့်ပွားစေခဲ့လေပြီ။ နတ်တို့ ချစ်မြတ်နိုးသော ပိယဒသီမင်းကြီးသည်၊ ဤတရား ကျင့်သုံး ဆောက်တည်ခြင်းကို ဆက်လက်၍လည်း တိုးတက် ပြန့်ပွားစေလိမ့်ဦးအံ့။ နတ်တို့ ချစ်မြတ်နိုးသော ပိယဒသီမင်းကြီး၏ သားတော် မြေးတော် မြစ်တော် တို့သည်လည်း ထိုနည်းတူစွာ ကပ္ပပါပတ်လုံး တရား ကျင့်သုံးဆောက်တည်ခြင်းကို ဆက်လက်၍ တိုးတက် ပြန့်ပွားစေလိမ့်ဦးအံ့။ မိမိတို့ကိုတိုင် တရား၌ ၎င်း အကျင့်သီလ၌၎င်း မြွှာတည်လျက် တရားအဆုန်း အမကိုပေးကြကုန်လတံ့။ ဤသို့ တရားအဆုန်းအမ ပေးခြင်းသည် အမွန်မြတ်ဆုံးသော အမှုစင်စစ်ဖြစ်၏။ အကျင့်သီလမဲ့သူတို့အဖို့၊ တရား ကျင့်သုံး ဆောက် တည်ခြင်း မဖြစ်နိုင်။ ထိုကြောင့် တရားကျင့် သုံး ဆောက်တည်ခြင်း၏ မဆုတ်မယုတ် ပွားတိုးခြင်းသည် ကောင်း၏။

၁၃။ ဤအလို့ငှါ ဤတရားကဗျည်းကို ရေးထိုးစေ၏။ တရားကျင့်သုံးဆောက်တည်ခြင်း၏ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းကို မဖြစ်စေပဲ၊ ပွားတိုးခြင်းအလို့ငှါအားထုတ်ကြကုန်လေ့။

နတ်တို့ချစ်မြတ်နိုးသော ပိယဒသီမင်းကြီးသည်၊ အဘိသိက်ခံသည်၏ တစ်ဆဲ့နှစ် နှစ် မြောက်၌ (ဤတရားကဗျည်းကို) ရေးထိုးစေ၏။

၅။ ပဉ္စမကျောက်ဆောင်စာ

(ပြာကြိုင်)

၁၃။ ။ဒေဝါနံ ပိယေ ပိယဒသိ လာဇာ။ အဟာ၊
ကယာနေ ဒုကလေ။ ဧ အာဒိ ကလေ
ကယာနသာ သေ ဒုကလံ ကလေတိ၊ သေ
မမယာ ဗဟု ကယာနေ ကဋေ။ တာ မမ
ပုတာ စာ နတာလေ စာ။

၁၄။ ။ပလံ စာ တေ ဟိ ယေ အပတိယေ မေ
အာဝကပုံ တထာ အနုဝဋ္ဋိသံဋ္ဌိ သေ သုကဋ္ဌိ
ကဆံတိ။ ဧ ဓု ဟေတာ ဒေသံ ပိ ဟာပယိ-
သသိ သေ ဒုကဋ္ဌိ ကဆတိ၊ ပါပေ ဟိ နာမ-
သုပဒါလယေ။ သေ အဋ္ဌိကံတံ အံတလံ နော
ဟုတပူလုဝ ဓံမမဟာမာတာ နာမ။ တေ-
ဒသာဝသာဘိသိတေနာ မမယာ ဓံမမဟာ-
မာတာ ကဋာ။ တေ သဝပါသံဇေသု ပိယာ
ပဋာ။

၁၅။ ။ဓံမာမိတာနာယေ စာ ဓံမဝစိယာ ဟိဒ
သုခါယေ စာ၊ ဓံမယုတသာ ယောန-

၅။ ဗဉ္စမကျောက်ဆောင်စာ။

(မြန်မာ)

၁၃၊၁၄။နတ်တို့ ချစ်မြတ်နိုးသော ပိယဒသိ မင်းကြီး
မိန့်တော်မူသည်မှာ—

ကောင်းမှုကို ပြုရန် ခဲ ယဉ်း၏။ ကောင်းမှုကို
ပြုသောသူသည် ခဲယဉ်းသောအမှုကို ပြုသည်မည်၏။
ငါသည် များစွာသော ကောင်းမှုတို့ကို ပြုခဲ့လေပြီ။
ငါ၏ သားမြေး တို့နှင့် ၎င်းတို့၏ အဆက် အနွယ်
တို့သည်၊ ကပ္ပါ တည်သ၍ ကာလပတ်လုံး၊ ငါ၏
နည်းတူ လိုက်နာ ဆောင်ရွက်ကြသော်၊ ကောင်းမှုကို
ပြုသည် မည်လတံ့။ ဤအမိန့်၏ တစိတ်ကဒေသမျှ
ကိုပင် ဖောက်ဖျက် ကျူးလွန်သော သူ သည်ကား၊
မကောင်းမှုကို ပြုသည်မည်လတံ့။ မကောင်း ဆိုး
ယုတ် သော အမှုတို့ကိုကား ပြုလုပ် ဆောင်ရွက်
လွယ်၏။

၁၄၊၁၅။ရှေး လွန်ပြီးသော ကာလတို့၌၊ ဓမ္မမဟာ
မာတာခေါ် တရားအမတ်ကြီးများဟူ၍ မရှိခဲ့ဘူးချေ။
ငါ အဘိသိက်ခံသည်မှ တစ် ဆဲ့ သုံး နှစ် မြောက်၌
ဓမ္မ မဟာမာတာခေါ်တရား အမတ်ကြီးများကို ခန့်

ကံဗေဇ- ဂန္ဓာလာနံ ဧဝံပိ အံနေ အပလံ-
 တာ။ ဘဋ္ဌမယေသု ဗိဘနိဘေသု အနထေသု
 ဝုဓေသု ဟိဒသုခါယေ ဓံမယုတာယေ
 အပလိဗေခါယေ ဝိယာပဋ္ဌာ တေ။ ဗိဓနု
 ဝသော ပဋိဝိခါနာယေ အပလိဗေခါယေ
 မောခါယေ စာ ဧယံ အနုဘဓုံ ပဇာဝ
 တိ ဝါ။

၁၆။ ။ ကဋ္ဌာဘိကာလေ တိ ဝါ မဟာလကေ တိ
 ဝါ ဝိယာပဋ္ဌာ တေ။ ဟိဒါ ဗါဟိလေသု စာ
 နဂလေသု သဝေသု ဩလောဓနေသု ဘာ-
 တိနံ စ နေ ဘဂိနိနာ ဧဝံပိ အံနေ နာတိ-
 ကျေ သဝတာ ဝိယာပဋ္ဌါ။ ဧ ဣယံ ဓံမနိသိ-
 တေ တိ ဝါ ဒါနသံယုတေ တိ ဝါ သဝတာ
 ဝိဇ္ဇိတသိ မမာ ဓံမယုတသိ ဝိယာပဋ္ဌာ တေ
 ဓံမမဟာမာတာ။ ဧတာယေ အဋ္ဌာယေ။

၁၇။ ။ ဣယံ ဓံမလိပိ လေခိတာ။ ဝိလထိတိကျာ
 ဟောတုတထာ စ မေ ပဇာ အနုဝတံတု။

ထားခဲ့လေပြီ။ ထို အမတ်ကြီး များသည် တရား
တည်တံ့ခိုင်မြဲစေရန်၎င်း၊ တရားကို တိုးတက် ပြန့်ပွား
စေရန်၎င်း၊ တရား ကျင့်သုံး ဆောက်တည်သူတို့နှင့်
တကွ၊ ယောန၊ ကမ္မောဇ၊ ဂန္ဓာရနှင့် အခြားတိုင်းစွန်
ပြည်ပသားတို့၏ စီးပွားချမ်းသာအလို့ငှါ၎င်း၊ အလုံး
စုံသော အယူဝါဒ ဂိုဏ်းတို့၌ပင် ဆောင်ရွက်လျက်
ရှိကြလေပြီ။

၁၅၊ ၁၆။ အစေအပါးနှင့်အရှင်သီခင်၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားနှင့်
အလုပ်အကျွေး၊ ခိုကိုးရာမဲ့သူ၊ သက်ရှယ်ကြီးရင့်
အိုမင်းသူတို့၏ စီးပွားချမ်းသာ အလို့ငှါနှင့်၊ တရား
ကျင့်သုံး ဆောက်တည်နေသူတို့၏၊ နှောင့်ရှက်
ကင်းမဲ့ခြင်း အလို့ငှါလည်း၊ (ထိုအမတ်ကြီးများ)
ဆောင်ရွက်လျက်ရှိကြကုန်၏။

သားသမီးများသူ၊ ကြီးလေးသော အလုပ်တာဝန်
များကိုလုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက် နေရသူ၊ အိုမင်းမစွမ်း
ရှိသူတို့အား၊ နှောင့်ဖွဲ့ ကွပ်မျက်ခြင်းမှ တားဆီး၍၊
အနှောင့်အရှက်မရှိ၊ လွတ်ငြိမ်း ချမ်းသာခွင့် ရရန်
လည်း၊ ထိုအမတ်ကြီးများ ဆောင်ရွက်လျက် ရှိကြ
ကုန်၏။

ဤ (ပါဠိလိပုတ်ပြည်) နှင့် ပြင်ပမြို့တို့ဝယ်၊ ငါ၏
ညီတော် နှမတော်နှင့် အခြား ဆွေတော်မျိုးတော်
တို့၏၊ နှုန်းတော်အိမ်တော် အပေါင်းတို့နှင့် ခပ်သိမ်း

၆။ ဆဋ္ဌမ ကျောက်ဆောင်စာ။
(ပြာကြိုင်)

၁၇။ ။ဒေဝါနံ ဝိယေ ဝိယဒသိ လာဇာ ဟေဝံ
အာဟာ။ အတိကံကံ အံဘလံ နော ဟုတ-
ပုလုဝေ သဝံ ကာလံ အဋ္ဌကံမေ ဝါ ပဋိ-
ဝေဒနာ ဝါ။ သေ မမယာ ဟေဝံ ကဋ္ဌေ။ သဝံ
ကာလံ အဒမနိသာမေ။

၁၈။ ။ဩလောဓနသိ ဂုဘာဂါလသိ ဝစသိ ဝိနိတသိ
ဥယာနသိ သဝတာ ပဋိဝေဒကာ အဋ္ဌံ

သော အရပ်တို့၌ပင် ထို အမတ်ကြီးများ ဆောင်ရွက် လျက်ရှိပေ၏။

ဤသို့လျှင် ငါ၏ နိုင်ငံတော်တဝှမ်းလုံးတွင် တရား တည်တံ့၍၊ အလှူစွဲ၌မြဲရန်၊ ထိုတရားအမတ်ကြီးတို့ သည် တရားကျင့်သုံး ဆောက်တည်ကာ ဆောင်ရွက် လျက်ရှိကြကုန်၏။

၁၇။ ဤအလို့ငှာဤတရားကဗျည်းကို ရေးသားစေ၏ အခွန်ရှည်စွာ တည်မြဲပါစေသတည်း။ ငါ၏ တိုင်းသူ ပြည်သားတို့သည်လည်း ထို့အတိုင်း လိုက်နာ ပြုကျင့် နိုင်ကြပါစေသတည်း။

၆။ ဆဋ္ဌမကျောက်ဆောင်စာ။

(မြန်မာ)

၁၇၊ ၁၈။ နတ်တို့ ချစ်မြတ်နိုးသောဝိယဒသီ မင်းကြီး သည် ဤသို့ မိန့်တော် မူ၏။

လွန်လေပြီးကာလ၌ အခါခပ်သိမ်း အမှုကိစ္စတို့ကို ဆောင်ရွက်ခြင်း၊ လျှောက်ထား အစီရင်ခံခြင်း ဟူ၍ မရှိခဲ့ဘူးချေ။ ယခုသော် ငါဘုရင် မင်းမြတ်သည် ဤသို့ စီမံ ထားလေပြီ။

ငါသည် စားတော် ခေါ်နေသည် ဖြစ်စေ၊ အတွင်း ဆောင်၌ရှိသည်ဖြစ်စေ၊ စက်ခန်း ဆောင်၌ ရှိသည်

ဇနဿာ ပဋိဝေဒံတုမေ။ သဝတာ ဇနဿာ
အဋ္ဌိ ကဆာမိ ဟကံ၊ ယံ ဝိ စာ ကိဆိ မုခ-
ဘေ အာနုပယာမိ ဟကံ ဒါပကံ ဝါ
သာဝကံ ဝါ ယေ ဝါ ဗုဒ္ဓာ မဟာမာတေဟိ။

၁၉။ ။ အတိယာဟိကေ အာလောပိတံ ဟောတိ
တာယေဌာယေ ဝိဝါဒေ နိဗ္ဗုတိ ဝါ သံတံ ပလိ
သာယေ အနံတလိယေနာ ပဋိ (ဝေဒေတ)
ဝိယေ မေ သဝတာ သဝံ ကာလံ ဟေဝံ
အာနုပယိတေ မမယာ၊ နထိ ဟိ မေ ဒေါသေ
ဝ ဥဌာနဿာ အဋ္ဌသံတိလနာယေ စာ။
ကဋ္ဌဂိယမုတေ ဟိ မေ သဝလောကဟိတေ။
တသာ ပုနာ ဒေသေ မုလေ ဥဌာနေ။

၂၀။ ။ အဋ္ဌသံတိလနာ စာ၊ နထိ ဟိ ကံမတလာ
သဝလောကဟိတေနာ။ ယံ စ ကိစိ ပလက-
မာမိ ဟကံ။ ကိတိ ဘုတာနံ အနုနိယံ ယေတံ
ဟိဒ စ ကာနိ သုခါယာမိ ပလတ စာ သွဂံ
အာလာမယိတု။ သေ ဧတာယေဌေယေ ဣယံ
ဓံမလိပိ လေခိတာ။ စိလဋ္ဌိကျာ ဟောတု

ဖြစ်စေ၊ သန့်သက်ရာ၌ ရှိသည် ဖြစ်စေ၊ တိုင်းခန်း
လှည့်လည် နေသည်ဖြစ်စေ၊ ဥယျာဉ်တော်၌ ရှိသည်
ဖြစ်စေ၊ နေရာခပ်သိမ်း တို့၌ပင်၊ အခါခပ်သိမ်း နားခံ
တော်တို့သည်၊ တိုင်းသူ ပြည်သား တို့၏ အမှု ကိစ္စ
ဟူသမျှကို၊ ငါ့အား တင် လျှောက် စေ သ တည်း။
ငါသည် တိုင်းသူပြည်သား တို့၏ အမှုကိစ္စဟူသမျှကို၊
နေရာမရွေးဆောင်ရွက်ပါအံ့။

၁၈၊ ၁၉။ ငါသည် အလှူတော်အမတ်အား ၎င်း၊ သံ
တော်ဆင့်အား ၎င်း၊ တစ်စုံတရာကို နှုတ်အားဖြင့် အမိန့်
ပေးသောအခါဖြစ်စေ၊ သို့မဟုတ်၊ အမတ်ကြီး တို့က
ထိုအမိန့်များကို အရေးကြီးသဖြင့် တဖန် ဆင့်ဆိုသော
အခါ၌ဖြစ်စေ၊ ဝိ ဝါဒ သော် ၎င်း၊ စင်းစားဖွယ်
(သံသယ) သော် ၎င်း ရှိခဲ့သော်၊ အမတ် အစည်း
အဝေးက၊ ငါ့အား လျင်စွာ သာလျှင်။ နေရာမရွေး
အခါမရွေး လျှောက်တင် စေသတည်း။ ဤသို့ ငါ့အမိန့်
ချမှတ်ထားတော်မူလေပြီ။

၁၉၊ ၂၀။ ထကြွလုံ့လ ပြုခြင်းနှင့် အမှုကိစ္စတို့အား ထ
မြောက်အောင် ဆောင်ရွက်ခြင်း၌၊ ငါ ရောင့်ရဲသည်
ဟူ၍မရှိ၊ ခပ်သိမ်းသော လောက၏ အကျိုးကို ဆောင်
ရွက်ရန် ငါရည်ရွယ်လျက်ရှိ၏။ ဤသည်တို့ကား ငါ၏
ထကြွ လုံ့လ ပြုခြင်းနှင့်၊ အမှု ကိစ္စ တို့အား

၂၀ အသောကကျောက်စာများ။

တထာ စ မေ ပုတဒါလေ ပလကမာတု
သဝလောကဟိတာယေ။

၂၁။ ။ဒုကလေစ ဣယံ အနတာ အဂေနာ ပလက-
မေနာ။

ထမြောက်အောင် ဆောင်ရွက်ခြင်းတို့၏ အကြောင်း ရှင်းတို့ပေတည်း။ ခပ်သိမ်းသောလောက၏ အကျိုးကို ဆောင်ရွက်ခြင်းမှ တပါး၊ ငါ၌အခြား ဆောင်ရွက် ဖွယ်ဟူ၍မရှိ။ အဘဲ၊ ကြောင့် ဤသို့ ငါ ကြိုးစား အား ထုတ်ပါသနည်းဆိုသော်၊ ငါသည် မိမိအပေါ်၌ တင် ရှိသော သတ္တဝါတို့၏ကြွေးမှု ကင်းလွတ်၍၊ ၎င်းတို့ အား ဤဘဝ၌ ချမ်းသာကို ရစေ၍၊ နောင်ဘဝ၌ လည်း နှုတ်ပြည်သို့ ရောက်စေရန် ဖြစ်၏။

ဤအကျိုးငှာ ဤတရားကဗျည်းကို ရေးထိုးစေ၏။ အရှည် တည်မြဲပါစေ သတည်း။ ငါ၏ သား မြေး အ ဆက်အနွယ်တို့သည် ခပ်သိမ်းသော လောက၏ အ ကျိုးငှာ အားထုတ်ကြစေ ကုန်သတည်း။

၂၁။ သည်းစွာ အားထုတ်ခြင်းနှင့်ကင်း၍လည်း၊ ဤအမှုကို ဆောင်ရွက်ရန် ခဲယဉ်းချေ၏။

၂၂

အသောကကျောက်စာများ။

၇၊ သတ္တမကျောက်ဆောင်စာ။

(ပြာကြိုင်)

၂၁။ ။ဒေဝါနိပိယေ ပိယဒသိ လာဇာ သဝတာ
ဣဆတိ သဝပါသံသု ဝသေဓု။ သဝေ ဟိတေ
သယံမိ ဘာဝသုမိ စာ ဣဆံတိ ဇနေ စု
ဥစာဝုစာဆံဒေ ဥစာဝုစ-လ္လာဂေ။ တေသဝံ
ဧကဒေသံ ပိ ကဆံတိ။ ပိပုလေ ပိ စုဒါနေ၊
အသာ နှုထိ။

၂၂။ သယမေ ဘာဝသုမိ ကိဋ္ဌနာတ ဒိဗ္ဗဘတိတာ
စာ နိစေ ဗဒံ။

၇။ သတ္တမကျောက်ဆောင်စာ။

(မြန်မာ)

၂၁၊ ၂၂။ ခပ်သိမ်းသော အရုပ် တို့၌၊ ခပ်သိမ်းသော အယူဝါဒကွဲ ရိုဏ်းသားတို့သည် (သင့်တင့်ညီညွတ်စွာ) နေခြင်းငှာ၊ နတ်တို့ ချစ်မြတ်နိုးသော ပိယဒသီ မင်းကြီး အလိုရှိတော်မူ၏။

လူတို့သည်အလိုဆန္ဒတို့၌ဖြစ်စေ၊ ကြိုက်နှစ်သက်ခြင်းတို့၌ဖြစ်စေ၊ အနိမ့်အမြင့်အားဖြင့် ကွဲပြားကြစေကာ၊ ကိုနှုတ်နှစ်လုံး စောင့်စည်းခြင်းနှင့် စိတ်သဘောဖြူစင်ခြင်းကို စင်စစ် အလိုရှိကြသည် ချည်းဖြစ်၏။ ထိုတရားတို့အား အကုန်အစင်သော်၎င်း၊ တစိတ်တဒေသမျှသော်၎င်း၊ ကျင့်ဆောင် ကုန်ရာသည်။

ခန်းနားသော အလှူကြီးကို မပေးနိုင် စေကာ၊ ကိုနှုတ်နှစ်လုံးစောင့်စည်းခြင်း၊ စိတ်သဘော ဖြူစင်ခြင်း၊ ကျေးဇူးသိတတ်ခြင်း၊ စွဲမြဲစွာ ကြည်ညိုခြင်းတို့၌၊ မပြတ် ထက်သန် ကုန်ရာသည်။

ဂ ■ အဋ္ဌမကျောက်ဆောင်စာ

(ပြာကြိုင်)

၂၂။ ။ အတိကံတံ အံတလံ ဒေဝါနံပိယံ၊ ဝိဟာလ-
ယာတံ နာမ နိခမိသု။ ဟိဒါ မိဂပိယံ
အံနာနိ စာ ဟေဒိသဉ်နိ အဘိလာမာနိ
ဟုသု။ ဒေဝါနံပိယေ ပိယဒသိ လာဇာ
ဒသဝသာဘိသိတေ သံတံ နိခမထာ
သံဗေမိ။

၂၃။ ။ တေနတာ ဓံယတာ။ ဟေတာ ဣယံ
ဟောတိ သမနဗိဘာနဉ်နံ ဒသနေ စ ဒါနေ စ
ဝုခါနံ ဒသနေ စ ဟိလံနပဋ္ဌိဝိခါနေ စာ
ဇာနပဒသာ ဇနသာ ဒသနေ ဓံမာနုသထိ
စာ ဓံမပလိ ပုဆာ စ၊ တတောပယာ ဧသေ
ဘုယေ လာတိ ဟောတိ ဒေဝါနံပိယံ၊
ပိယဒသိသာ လာဇိနေ ဘာဂေ အံနေ။

၈။ အဋ္ဌမ ကျောက်ဆောင်စာ။

(မြန်မာ)

၂၂၊ ၂၃။ ရှေးလွန်လေပြီးကာလတို့၌၊ နတ်တို့ချစ်မြတ်
နိုးသူခေါ် (မင်း) တို့သည်၊ အပျော်အပါး (တော
ကစား) ထွက်ခြင်းဟုခေါ်သော ခရီးထွက်ခြင်းကို ပြု
လေ့ရှိကြ၏။ ဤသို့ခရီးထွက်ရာ၌ အမဲလိုက်ခြင်းနှင့်
အခြားနည်းတူ အပျော်အပါးတို့ရှိကုန်၏။

နတ်တို့ ချစ်မြဲနိုးသော ပိယဒသီမင်းကြီးသည် အဘိ
သိတ်ခံသည်၏ ဆယ်နှစ်မြောက်၌ မဟာ ဗောဓိသို့
ခရီးထွက်တော်မူ၏။ ထိုသို့ထွက်ခြင်းကား၊ တရား ခရီး
ထွက်ခြင်းဖြစ်၏။ ဤသို့ထွက်ရာ၌ ရဟန်း ပုဏ္ဏား တို့
အား ဖူးမြင်ခြင်း၊ လှူဒါန်းခြင်း၊ သက်ကြီး တို့အား
တွေ့မြင်ခြင်း၊ ရွှေအသပြာတို့ကို ခွဲဝေ ပေးကမ်းခြင်း၊
ဇနပုဒ်တို့၌ နေကုန်သော ဇနပုဒ်သား တို့အား တွေ့
မြင်ခြင်း၊ တရားတော်၌ ဆုမ္မဋ္ဌာဝါဒပေးခြင်း၊ တရား
တော်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဆွေးနွေးမေးမြန်းခြင်း တို့ကို ပြု
၏။ ဤသည်တို့သည် အမဲလိုက်ခြင်းစသော အပျော်အ
ပါးတို့ထက် မင်းကြီးအား ပို၍နှစ်သက်စေ၏။ ဤ
ကား နတ်တို့ချစ်မြတ်နိုးသော ပိယဒသီ မင်းကြီး၏
ထူးခြားသော ကံ ပေတည်း။

၉။ နဝမ ကျောက်ဆောင်စာ၊

(ပြာကြိုင်)

- ၂၄။ ။ဒေဝါနံပိယေ ပိယဒသိ လာဇာ အာဟာ။
ဇန ဥစာဝုစံ မံဂလံ ကလေတိ။ အာဗါ
ဓသိ အဝါဟသိ ပိဝါဟသိ ပဇောပဒါယေ
ပဝါသသိ ဧတာယေ အံနာယေ စာ ဒေဝိ—
သာယေ ဇနေ ဗဟု မံဂလံ ကလေတိ။ ဟေတ
စု အဗကဇနိယော ဗဟု စာ ဗဟုဝိဓံ စာ
ခုဒါ စာ နိလဏိယာ စာ မံဂလံ ကလံတိ။
- ၂၅။ ။သေ ကဋ္ဌပိယေ စေဝ ခေါ မံဂလေ။ အပဖလေ
ဝု ခေါ ဧသေ။ ဣယံ စု ခေါ မဟာဖလေ ယေ
ဓံမမဂလေ။ ဟေတာ ဣယံ ဒါသဘဋ္ဌကသိ
သမျှာဘဋ္ဌိပတိ ဂုလုနာ အပစိတိ ပါနာနံ
သယမေ သမနဗိဘနာနံ ဒါနေ။ ဧသေ အံနေ
စာ ဟေဒိသေ တံ ဓံမမဂလေ နာမာ။ သေ
ဝတ ပိယေ ပိတိနာ ပိ ပုတေန ပိ ဘာတိနာ
ပိ သုဝါမိကေနာ ပိ မိတသံထုတေနာ (ပိ)
အာဝ ပဋိဝေသိယေနာ ပိ။
- ၂၆။ ။ဣယံ သာရု ဣယံ ကဋ္ဌပိယေ မဂလေ အာဝ
တသာ အထသာ နိဂုတိယာ။ ဣမံ ကထမိတိ။

၉။ နဝမကျောက်စာ
(မြန်မာ)

၂၄။ နတ်တို့ချစ်မြတ်နိုးသော ဝိယဒသီ မင်းကြီး
မိန့်တော်မူသည်မှာ—

လူတို့သည် မင်္ဂလာ ကြီးငယ် တို့ကို ပြုလေ့ ရှိကြ
ကုန်၏။ ဖျား နာ သော အခါ၊ သား သမီး များကို
ထိမ်းမြားသောအခါ၊ သားသမီး ဖွားမြင်သော အခါ၊
ခရီးထွက်ခါနီးအခါ၊ ဤအခါတို့နှင့်၊ အခြားအလား
တူ အခါတို့၌၊ လူတို့သည်များစွာသော မင်္ဂလာတို့ကို
ပြုလေ့ရှိကြကုန်၏။ ထိုမှတစ်ပါး၊ သား သမီး ရှိသော
မိန်းမတို့သည်လည်း၊ အထူးထူးအပြားပြား၊ မြောက်
မြားလှ၍၊ သေးနု အကျိုးမဲ့သော မင်္ဂလာတို့ကိုပြုလေ့
ရှိကြကုန်သေး၏။

၂၅။ ဤမင်္ဂလာများကို စင်စစ် ပြုအပ် ပါပေ၏။
သို့ရာတွင် ၎င်းတို့သည် အကျိုးမများလှချေ။ တရား
မင်္ဂလာသည်သာလျှင် အကယ် အကျိုး များချေ၏။
တရားမင်္ဂလာဆိုသည်မှာ၊ ကျေးကျွန်အစေခံတို့အား
ကောင်းစွာ ပြုစုသိမ်းမြန်းခြင်း၊ ဆရာအရှင်တို့အား
ရိုသေ မြတ်နိုးခြင်း၊ သတ္တဝါ တို့အား ထိန်းသိမ်း
စောင့်ရှောက်ခြင်း၊ ရဟန်း ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ပေးလှူ
ခြင်းတို့ပေတည်း။ ဤဆိုခဲ့ပြီးသည် တို့နှင့်၊ အခြား
အလားတူ (ပြုမူဆောင်ရွက်ခြင်း) တို့သည်၊ တရား

ဧဟိ ဣဝလေ မဂလေ သံသယိက္ခေ သေ
 ဟောတိ သိယာ ဝ တံ အဋ္ဌံ နိဝဋ္ဌေယာ
 သိယာ ပုနာ နော ဟိဒလောကိက္ခေ စေဝ
 သေ။ ဣယံ ပုနာ ဓံမမဂလေ အကာလိက္ခေ။
 ဟံစေ ပိ တံ အဋ္ဌံ နော နိ (ဝ)ဋ္ဌေတိ ဟိဒ
 အဋ္ဌံ ပလ္လိတ အနိတံ ပုံနံ ပသဝတိ။ ဟံစေ
 ပုနာ တံ အဋ္ဌံ နိဝတေတိ ဟိဒ တတော
 ဥဘယေသံ။

၂၇။ ။လစေ ဟောတိ ဟိဒ စာ သေ အဋ္ဌေ ပလတာ
 စာ အနိတံ ပုံနံ ပသဝတိ တေနာ ဓံမ-
 မဂလေနာ။

မင်္ဂလာမည်ကုန်၏။ ထိုမင်္ဂလာအကြောင်းကို၊ အဖ
သည်၎င်း၊ သားသည်၎င်း၊ ညီအစ်ကို တို့သည်၎င်း၊
အသျှင်သည်၎င်း၊ မိတ်ဆွေအသိအကျွမ်း သည်၎င်း၊
အိမ်နီးချင်းသည်၎င်း၊ ဤသို့ ပြောဟောသင့်၏။

၂၆၊ ၂၇။ ဤတရား မင်္ဂလာသည် ကောင်း၏။
ဤတရားမင်္ဂလာကို လိုအပ်သော အကျိုးပြီးမြောက်
စိမ့်သောငှာ ဆောင်ရွက်အပ်၏။

မည်သည့်အကျိုးကို အဘယ်သို့ ပြီးမြောက်စေပါ
သနည်း ဆိုသော်၊ ယခု ဆောင်ရွက်လျက် ရှိသော
(လောကီ) မင်္ဂလာတို့သည် လိုရာ အကျိုးကို ပြီး
မြောက်စေမည်၊ မပြီး မြောက်စေ မည်ကို သံသယ
ဖြစ်ဖွယ်ရှိ၏။ အကျိုး ပြီးမြောက် စေကာမူ၊ ဤ
လောက အဖို့သာလျှင် ဖြစ်၏။ ဤတရား မင်္ဂလာ
သည်ကား အခါမရွေး အကျိုးပေး၏။ ဤလောက၌
အကျိုး မပေးစေကာမူ၊ တမန္တန်လောက၌ အတိုင်း
မသိသော ကုသိုလ် အကျိုးကိုပေး၏။ ဤလောက
၌လည်း အကျိုး ပြီးမြောက်သော်၊ ဤ လောက၏
အကျိုး၊ တမန္တန် လောက၏ အတိုင်း မသိသော
ကုသိုလ် အကျိုးဟု ဆိုအပ်သော၊ အကျိုး နှစ်ပါး
စလုံးကိုပင် ဤတရားမင်္ဂလာဖြင့် ရရှိ ခံစားရချေ၏။

၁၀ ။ ဒသမ ကျောက်ဆောင်စာ။

(ပြာကြိုင်)

၂၇။ ။ဒေဝါနံ ပိယေ ပိယဒသိ လာဇာ ယမေ၊ ဝါ
ကိတိ ဝါ နော မဟယာဝါ (ဟာ) မနိတိ
အနတာ။ ယံ ပိ ယသောဝါ ကိတိ ဝါ ဣဆ=
တိ တဒတွာယေ အယတိယေ စာ ဇနေ
ဓံမ သုသုမိ သုသုမိတု မေ တိ ဓံမဝတံ ဝါ
အနုဝိဓိယတု တိ။ ဧတကာယေ ဒေဝါနံပိယေ
ပိယဒသိ။

၂၈။ ။လာဇာ ယမေ၊ ဝါ ကိတိ ဝါ ဣဆတိ။ အံ
စာ ကိဆိ ပလကမတိ ဒေဝါနံပိယေ ပိယဒမိ
လာဇာ တမံ ပါလဟိကျာယေ ဝါ။ ကိတိ။
သကဏ္ဍေ အပပလိမဝေ ဖိယာတိတိ။ ဧမေ စု
ပလိမဝေ ဧ အပူဏ္ဏေ။ ဒုကလေ စု ခေါ ဧမေ
ခုဒကေန ဝါ ဝဂေန ဥဗုဋ္ဌေန ဝါ အနတ
အဂေနာ ပလကမေနာ။ မံ ပလိတိဒိတု။
ဟေတ စု ခေါ။

၂၉။ ။ဥဗုဋ္ဌေန ဝါ ဒုကလေ။

၁၀။ ဒဿမ ကျောက်ဆောင်စာ။

(မြန်မာ)

၂၇၊ ၂၈။ ဖုန်းတန်ခိုး၊ အကျော်အစောတို့သည် တမန္တန်
လောက၌ အကျိုး ကြီးသည်ဟု၊ နတ်တို့ ချစ်မြတ်နိုး
သော ပိယဒဿိမင်းကြီး ထင်မှတ်တော် မမူ။

အလိုရှိ အပ်သော ဖုန်းတန်ခိုး၊ အကျော်အစော
တို့သည်ကား၊ ယခုမျက်မှောက်နှင့် နောင်အနာဂတ်
ကာလတို့၌၊ လူတို့သည် ကြားနာ အပ်သော တရားကို
ကြားနာ၍၊ ကျင့်ဆောင်အပ်သော တရားကို လိုက်နာ
ကျင့်ဆောင် အံ့သော ငှါသာလျှင် ဖြစ်၏။ ဤအလိုငှါ
သာလျှင် နတ်တို့ ချစ်မြတ် နိုးသော ပိယဒဿိ မင်းကြီး
သည်၊ ဖုန်းတန်ခိုး အကျော်အစောကို အလိုရှိ၏။

၂၈၊ ၂၉။ နတ်တို့ချစ်မြတ်နိုးသော ပိယဒဿိမင်းကြီး
အား ထုတ်တော်မူသ၍ သည်ကား၊ တမန္တန် လောက
အဖို့ သာ လျှင်က တည်း။ အဘယ် အလို ငှါ နည်း၊
ခပ်သိမ်းသောသူတို့အား၊ ဆုတ်ယုတ် ပျက်စီးခြင်းမှ
ကင်းလွတ် စေ ရန် ဖြစ်၏။ အကုသိုလ်တို့သည် ပင်
ဆုတ်ယုတ် ပျက်စီးခြင်း တို့ပေတည်း။ ဤသို့ဆုတ်ယုတ်

၁၁။ ကောဒသမ ကျောက်ဆောင်စာ။

(ပြာကြိုင်)

- ၂၉။ ။ဒေဝါနံပိယေ ပိယဒမိ လာဇာ ဟေဝံ အာ-
 ဟာ။ နထိ ဟေဒိဓေ ဒါနေ အာဒိဓံ ဓံမဒါနေ
 ဓံမဓိဝိဘာဂေ ဓံမဓိဗဒေ။ တတ ဇေမ
 ဒါမဘဋ္ဌကမိ ဓံယာပဋ္ဌိပတိ မာတာ ပိတိဗု
 ဗုဗုမါ မိတဓံထုတ - နာတိကျာနံ သမန
 ဗိဘာနာနံ ဒါနေ။
- ၃၀။ ။ပါနာနံ အနာလံဘေ။ဇေမ ဝတပိယေ ပိတိနာ
 ပိ ပုတေန ပိ ဘတိနာ ပိ ဗုဝါပိကျေန
 ပိ မိတဓံထုတာနာ တိကျေနပိ အဝါ ပဋ္ဌိ-
 ဝေသိယေနာပိ။ ဣယံ သာဓု ဣယံကဋ္ဌပိယေ။
 ဇေ တထာ ကလံတ ဟိဒလောကိကျေ စ
 ကံ အာလဓေ ဟောတိ ပလတ စာ အနံတ
 ပုံနာ မဓဝတိ တေနာ ဓံမဒါနေန။

ပျက်စီးခြင်းမှကင်းလွတ်ခြင်းငှါ၊ ဆောင်ရွက်ရန်ကား၊
ငယ်သူတို့အဖို့သော်၎င်း၊ မြင့်မြတ်သူတို့အဖို့သော်၎င်း၊
မလွယ်လှပေ။ အကြွင်းမဲ့ စွန့်လွှတ်၍၊ အစွမ်းကုန်
အားထုတ်ခြင်းနှင့် ကင်း၍မဖြစ်။ မြင့်မြတ်သူတို့အဖို့
ပင် ခဲယဉ်းချေ၏တကား။

၁၁။ ကေဒသမကျောက်ဆောင်စာ။

(မြန်မာ)

၂၉၊ ၃၀။ နတ်တို့ ချစ်မြတ် နိုးသော ပိယဒသီ
မင်းကြီး ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဓမ္မ ဒါန ဟူသော တရားကိုလှူခြင်း၊ တရားကို
ဝေငှခြင်း၊ တရားနှင့် ဆက်သွယ်ပေးခြင်းတို့နှင့်တူသော
အလှူသည်မရှိ။ ကျေးကျွဲ အစေခံတို့အားကောင်းစွာ
ပြုစု သိမ်းမြန်းခြင်း၊ အမိအဖတို့အား ရိုသေ ကျိုးနွံ
ခြင်း၊ မိတ်ဆွေ အသိအကျွမ်း ဆွေမျိုးတို့နှင့် ရဟန်း
ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ပေးကမ်း လှူဒါန်းခြင်း၊ သတ္တဝါတို့
အား မနှိပ်စက် မသတ်ဖြတ်ခြင်းတို့သည်လည်း၊ ဤသို့
သောတရားအလှူပင်ဖြစ်၏။

၁၂။ ဒွါဒသမကျောက်ဆောင်စာ။

(ပြာကြိုင်)

၃၀။ ။ဒေဝံနာ ပိယေ ပိယဒမိ။

၃၁။ ။လာဇာ ဓဝါပါမံဒါနိ ပဝဇိတာနိ ဂဟဋ္ဌာနိ
ဝံ ပုဇေတိ ဒါနေန ပိဝိဓေန စ ပုဇာယေ။ နော
စု တထာ ဒါနေ ဝါ ပုဇာ ဝါ ဒေဝါနံပိယေ
မနိတိ အထာ ကိတိ။ ဓါလာဝံစိ ဝိယာတိ စဝ-
ပါမံသာနံ။ ဓါလာဝံစိ နာ(မ) ဗဟုဝိဓါ။ တဇ စု
ဣယံ မုလေ အ ဝစရတိ။ ကိတိ တထာ
အတပဓိဉေ ပုဇာ ဝံ ပလ ပါမံသာဂလဟာ ဝ
နော ဝိယာ။

၃၂။ ။အပကလနဓိ လဟုကာ ဝါ ဝိယာ။ တဓိ တဓိ
ပကလနဓိ ပုဇေတဝိယ စ ပလပါမံသာ
တေန တေန အကာလန။ ဟေဝ ကလတ
အတပါဓိဉေ ဗာဗံ ဝိယာတိ ပလပါဓိဉေ ပိ
ဝါ ဥပကလေတိ။ တဒါ အနထ ကလတ အတ
ပါဓိဉေ စ ဆနတိ ပလပါဓိဉေ ပိ ဝါ အပက-
လေတိ။ ယေ ဟိ ကေဆ အတပါဓိဉေ ပုနတိ။

၃၀။ အဖသည်၎င်း၊ သားသည်၎င်း၊ ညီအစ်ကိုသည်၎င်း၊ အဌာန်သည်၎င်း၊ မိတ်ဆွေ အသိအကျွမ်းသည်၎င်း၊ အိမ်နီးချင်းသည်၎င်း၊ ဤတရားအလှူသည် ကောင်း၏။ ဤတရားအလှူကို ပြုအပ်၏ဟု၊ ပြောဟောရာ၏။

ဤသို့ပြုသည်ရှိသော် ဤလောက၌ချမ်းသာကိုရ၍၊ တမန္တန်၌လည်း၊ ထိုတရား အလှူဖြင့် အတိုင်း မသိသော ကုသိုလ်ကိုဖြစ်စေသေး၏။

၁၂။ ဒွါဒသမ ကျောက်ဆောင်စာ။

(မြန်မာ)

၃၀၊ ၃၁။ နတ်တို့ချစ်မြတ်နိုးသော ပိယဒသိမင်းကြီးသည်၊ ခပ်သိမ်းသော အယူဝါဒကွဲပြားသား၊ ရသေ့၊ ရဟန်းတို့နှင့် အိမ်ရာထောင်သူတို့အား၊ လှူဖွယ်တို့ဖြင့်၎င်း၊ ပူဇော်ဖွယ် အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့်၎င်း၊ ချီးမြှင့်ပူဇော်တော်မူ၏။ သို့ရာတွင်ဤသို့လှူဒါန်းပူဇော်ခြင်းတို့သည် တရား၏ အနှစ်သာရ တိုးပွားခြင်းလောက်။ ခပ်သိမ်းသောဝါဒီကွဲပြားသားတို့အဖို့ အကျိုးမများဟု၊ နတ်တို့ချစ်မြတ်နိုးသော မင်းကြီးယူဆတော်မူ၏။

၃၆

အသောကကျောက်စာများ။

၃၃။ ။ပလ ပါဓု ဝါ ဂလဟတိ စေ အတပါဓိသု-
ဘတိယာ ဝါ။ ကိတိ။ အတပါဓိသု ဒိပယေမ။
မေ စ ပုနာ တထာ ကလံတံ ဗါစတလေ
ဥပဟံတိ အတပါဓိသုမိ။ မမဝါယေ ဝ
မါဓု။ ကိတိ။ အံနမနမါ ဓံမံ ဗုနေယု စာ
ဗုဗု မေယု စာ တိ။ ဟေဝံ ဟိ ဒေဝါနိဝိယမါ
ဣဆာ။ ကိတိ။

၃၄။ ။သဝပါဓိသု ဗဟုဗုတာ စာ ကယာနာဂမာ
စ ဟုဝေယု တိ။ ဧ စ တတ တတ ပဓိနာ
တေဟိ ဝတဝိယေ ဒေဝါနာဝိယေ နော
တထာ ဒါနံ ဝါ ပုဇာ ဝါ မံနတိ။ အထာ
ကိတိ။ မါလာဝဗ္ဗိ ဝိယာ မဝပါဓိသုနံ တိ။
ဗဟုကာ စာ တောယာဌာယေ ဝိယာပဉ္စ
ဓံမမဟာမာတာ ဣထိဝိယာ--မဟာမာတာ
ဝဗ္ဗ- ဘုမိကျာ အနေ ဝါ နိကာယာ။

၃၅။ ။ဣယံ စ ဧဋ္ဌိမါ ဖလေ ယံ အတပါဓိ -သု-
ဝဗ္ဗိ စာ ဟောတိ ဓံမမ စာ ဒိပနာ။

တရား၏ အနှစ်သာရ တိုးပွားခြင်း ဆိုသည်မှာ လည်း၊ အမျိုးမျိုးရှိ၏။ ထိုတွင် နှုတ်လျှာကို စောင့် ထိန်းခြင်းသည် အရင်းခံဖြစ်၏။ အဘယ်သို့ နှုတ် လျှာကို စောင့်ထိန်းရမည်နည်းဆိုသော်၊ မိမိ၏ဂိုဏ်း ကို ချီးကျူး၍၊ တပါးဂိုဏ်း တို့အား ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ ချုပ်ချယ်ခြင်း၊ ရှုတ်ချခြင်းတို့ကို မပြုရာ။

အခါအခါနှင့်လျော်စွာ၊ တပါးဂိုဏ်းသားတို့အား လည်း၊ လျောက်ပတ်စွာ ပူဇော်အပ်၏။ ဤသို့ပြုသည် ရှိသော် မိမိ၏ဂိုဏ်းကို အလွန်ချီးမြှင့်၍၊ တပါးဂိုဏ်း အားလည်း ကျေးဇူးပြုသည်မည်၏။ ဤသို့ မပြုသည် ရှိသော် မိမိ၏ ဂိုဏ်းကိုဖျက်ဆီး၍၊ တပါး ဂိုဏ်းအား လည်း အကျိုးမဲ့ပြုသည်မည်၏။

အကြင်သူသည် မိမိဂိုဏ်းကို ကြည်ညိုသောအား ဖြင့်၊ မိမိဂိုဏ်းလျှင် ထင်ပေ၍ စိမ့်သောငှာ၊ တပါး ဂိုဏ်းအား ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချ၍၊ မိမိဂိုဏ်းအားချီးကျူး၏။ ထိုသူသည် ဤသို့ ချီးကျူးခြင်းဖြင့်၊ မိမိ ဂိုဏ်းကို လွန်ကဲစွာ ဖျက်ဆီးပိ၏။

တဂိုဏ်းနှင့် တဂိုဏ်း အညီ အညွတ် ရှိခြင်းသည် ကောင်း၏။ သို့မှသာ တဂိုဏ်း၏တရားကို အခြား တဂိုဏ်းက ကြားနာရ၍၊ ရိုသေ လေးစား ပေအံ့။

အသောက်ကျောက်စာများ။

၃၄။ ခပ်သိမ်းသောဂိုဏ်းသားတို့သည် အကြား
အမြင်နှင့် ပြည့်စုံ၍၊ ကောင်းမြတ်သော ကိုးကွယ်
ဆည်းကပ်ခြင်းသို့ ရောက်သည်ကို၊ နတ်တို့ ချစ်မြတ်
နိုးသော မင်းကြီး အလိုရှိတော်မူ၏။

မည်သည့် ဂိုဏ်း၌မဆို၊ ကြည်ညို ကိုးကွယ် သူတို့
သည်၊ ဤသို့ ဟောပြောရာ၏။

လှူဒါန်းပူဇော်ခြင်းတို့သည်၊ ခပ်သိမ်းသော ဂိုဏ်း
တို့၌၊ တရား၏ အနှစ်သာရ တိုးပွားခြင်း လောက်၊
အကျိုးမများဟု၊ နတ်တို့ ချစ်မြတ် နိုးသော မင်းကြီး
ထင်မှတ်တော်မူ၏။

ဤအကျိုးငှါ များစွာသောတရား အမတ်ကြီးများ၊
မိန်းမများအား အထူးစောင့်ရှောက်သည့် အမတ်ကြီး
များ၊ ကလေးများအား သွန်သင်သည့် အရာရှိများနှင့်
အခြား အမှုထမ်း များသည် ဆောင်ရွက် လျက် ရှိကြ
ကုန်၏။

၃၅။ ဤသို့ ဆောင်ရွက်ခြင်း၏ အကျိုးသည်ကား၊
မိမိ၏ဂိုဏ်းလျှင် တိုး ဘက်ကြီးပွားခြင်းနှင့်တရားစုတန်
ထွန်းလင်းတောက်ပခြင်းဖြစ်၏။

၄၀.

အသောကကျောက်စာများ။

၈၃။ တေရသမ ကျောက်ဆောင်စာ

(ပြာကြိုင်)

၃၅။ ။အဋ္ဌဝမ္မါဘိသိတမ္မါ ဒေဝါနိပိယမ္မိ ပိယဒဓိ-
နေ လာဇိနေ ကလိဂျာ ဝိဇိတာ။ ဒိယဗ-
မာတေ ပါနမတမဟဇေ ယေ တဖါ အပဝု-
ဗေ ဇတမဟမ္မမာတေ တတ ဟတေ ဗဟု-
တာဝံတကေ ဝါ မဋ္ဌေ။ တတာ ပဆာ
အရနာ လဇေဓု ကလိဂျေဓု တိဝေ ဓံမ-
ဝါယေ။

၃၆။ ။မံမကာမတာ ဓံမာနုမထိ စာ ဒေဝါနိ-
ပိယမ္မိ။ မေ အထိ အနုမယေ ဒေဝါနိပိယမ္မိ
ဝိဇိနိတု ကလိဂျာနိ။ အဝိဇိတံ ဟိ ဝိဇိနမ-
နေ ဇ တတာ ဝေ ဝါ မလနေ ဝါ အပဝ
ဟေ ဝါ ဇနမ္မိ။ မေ ဗာဗ ဝေဒနိယမုတေ
ဂုလုမုဟေ စာ ဒေဝါနိပိယမ္မိ။ ဣယံ ပိ စု
တတော ဂလုမတတလေ ဒေဝါနိပိယမ္မိ။

၃၇။ ။ယေ တတာ ဝမ္မိတိ ဗိဘနာ ဝ မမ(နာ)
ဝါ အနေ ဝါ ပါဓံဒု ဂိဟိတာ ဝါ ယေရု

၁၃။ တေရသမ ကျောက်ဆောင်စာ။

(မြန်မာ)

နတ်တို့ ချစ်မြတ်နိုးသော ပိယဒသီ မင်းကြီးသည်။ အဘိသိက်ခံပြီး ရှစ်နှစ် မြောက်၌၊ ကလိဂ် တိုင်းကို အောင်မြင်တော် မူ၏။ ထိုသို့ အောင်မြင် ရာ၌၊ လူပေါင်း တသိန်းငါးသောင်းတို့ အကျဉ်း ဆောင်ယူ ခံရ၍၊ တသိန်း အသတ် ခံရ ပြီးလျှင်၊ ထို့ထက် အဆပေါင်း များစွာသော သူတို့ သေကြေ ပျက်စီးကြ ကုန်၏။

ကလိဂ် တိုင်းကို သိမ်းယူပြီးသည် ၏ နောက်၌ နတ်တို့ ချစ်မြတ်နိုးသော မင်းကြီးသည်၊ တရားလမ်း ညွှန်ပြခြင်း၌၎င်း၊ တရားကို ခုံမင်နှစ်သက်ခြင်း၌၎င်း၊ တရား သွန်သင် ဆုန်းမခြင်း၌၎င်း၊ ထက်သန်လျက် ရှိချေပြီ။

ကလိဂ်တိုင်းကို အောင်တော် မူပြီးသော၊ နတ်တို့ ချစ်မြတ်နိုးသောမင်းကြီးသည်။ ယခု နောင်တရတော် မူလေပြီ လူတို့အသတ်ခံရခြင်း၊ သေကြေပျက်စီးခြင်း၊ အကျဉ်း ဆောင်ယူ ခံရ ခြင်းဖြင့် ရအပ်သော အောင်ခြင်းသည် စင်စစ် အောင်ခြင်း မမည်။ ဤသို့ အောင်ရသည် အတွက် နတ်တို့ ချစ်မြတ် နိုးသော

ဝိဟိတာ ဧမံ အဂဘုတ ဗုဒ္ဓမိ မာတာပိတိ
 ဗုဒ္ဓမိ ဂလုဗုဒ္ဓမိ မိတဇိထုတ မဟာယ-
 နာတိကေဗု ဒါဇာတကမိ မဿပဋိပတိ
 ဒိဗဘတိတာ ဘေ ဇိဘတာ ဟောတိ ဥပဿာ-
 တေ ဝါ ဝဓေ ဝါ အဘိလတာနံ ဝါ ဝိနိခမ-
 နေ။

၃၈။ ။ယေဇံ ဝါ ဝိ ဇိဝိဟိတာနံ ဖိနေဟေ အဝိပဟိ
 နေ ဧတာနံ မိတဇိထုတမဟာယနာတိကျာ
 ဝိယမနေ ပါပုနာတိ။ တတဗေပိ တာနမေဝ
 ဥပဿာတေ ဟောတိ။ ပဋိဘာဂေ စာ ဧမံ
 မုဝမနုဇိနံ ဂလုမတေ စာ ဒေဝါနိဝိယမံ။
 နထိ စာ ဖေ ဇနပဒေ ယတာ နထိ ဣမေ
 နိကာယာ အာနိတာ ယောနေဗု။

၃၉။ ။ဗဟ္မနေ စာ မမနေ စာ နထိ စာ ကုဝါဝိ
 ဇနပဒမိ ယတာ နထိ မနုဇိနံ ဧကတလမိ
 ဝိ ပါ မဉ္ဇမိနော နာမ ပမ္ပါဒေ။ ဧဝံ အာဝတ-
 ကေ ဇနေ တဒါ ကလိဂေဗု လဓေဗု ဟ-
 တေ စာ မုဇ္ဇေ စာ အပဂုဗေ စာ တတာ
 မတေ ဘာဂေ ဝါ မဟာဘာဂေ ဝါ အဇ
 ဂလုမတေ ဝါ ဒေဝါနိဝိယမံ။

မင်းကြီး လွန်စွာ ဝမ်းနည်း ကြေကွဲ ဝန်လေး တော်
မူသည်။

နတ်တို့ ချစ်မြတ်နိုးသော မင်းကြီးအဖို့၊ ထို့ထက်
ဝန်လေးသော အချက်သည်ကား၊ ထို ကလိန် တိုင်း၌
ပုဏ္ဏားတို့သည်၎င်း၊ ရဟန်းတို့သည်၎င်း၊ အခြားအယူ
ဂိုဏ်းသား တို့သည်၎င်း၊ အိမ်ရာ ထောင်သူ တို့သည်
၎င်း၊ နေကြကုန်၏။ ထိုသူတို့၌၊ သက်ကြီး၊ ဝါကြီး၊
အမိအဖ၊ ဆရာသွား၊ မိတ်ဆွေ အပေါင်း အဖော်
အသိအကျွမ်း ဆွေမျိုး၊ ကျေးကျွန် အစေခံ တို့အား၊
ကောင်းစွာ ပြုစု ထောက်ပံ့ ရမည့် ဝတ္တရားများ၊
တရားတော်၌ တည်မြဲစွာ ကြည်ညို ဆည်းကပ် ရမည့်
ဝတ္တရားများ ရှိကြကုန်၏။ ထိုသူတို့သည်၊ ဒဏ်အနာ
တရ ပြုခြင်းကို၎င်း၊ သတ်ဖြတ် ခြင်းကို၎င်း၊ လွန်စွာ
ချစ်ခင်သူတို့နှင့် ကွေကွင်း ရခြင်းကို၎င်း၊ ခံကြရ၏။
စစ်ဘေးစစ်ဒဏ်ကို ခံရသော၊ ၎င်းတို့၏ မိတ်ဆွေ၊
အပေါင်း အဖော် အသိအကျွမ်း၊ ဆွေမျိုး တို့သည်
လည်း၊ ၎င်းတို့အပေါ်၌ မေတ္တာ မကင်းပြတ် သေးပဲ၊
သေကြေ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြရ ကုန်၏။ တတိုင်း
ပြည်လုံး ဤသို့လျှင် ပျက်စီး ဆုံးရှုံး ကြကုန်၏။ ဤသို့
ခပ်သိမ်းသော သူတို့ ခံကြရသည်အတွက်၊ နတ်တို့ချစ်
မြတ်နိုးသော မင်းကြီးဝန်လေးတော်မူ၏။

မရေတွက်နိုင်သော လူသျှင် ဂိုဏ်း အစည်းအရုံး

၁။ + + + +

၂။ + + + +

၃။ နေယု ဣဆ (တိ)

၄။ ဗုဒ္ဓဘု (တာနိ) - - - ဗုဒ္ဓယမ ဗုဒ္ဓစလိယံ
မဒဝ တိ။ ဣယံ စ မု။

၅။ ဒေဝါနိပိယမ္ဘိယေ ဓိမဝိဇယေ။ ဗုဒ္ဓ
စ ပုနာ လဓေ ဒေဝါနိပိ (ယသာ
ဟိဒ) စ။

၆။ ဗုဒ္ဓေဗု စ အတေဗု အမ္ဘဗု ပိ
ယောဇနမ္ဘတေဗု အတ အတိယာ-
ဂေ နာမ. ယောနလာ (ဇာ) - - -
ပလံ စာ တေနာ။

၇။ အံတိယောဂေနာ စတာလိ ၄ လ -
ဇာနေ တုလမယေ နာမ အံတေကိ -
နေ နာမ မကာ နှာ-

မရှိသော တိုင်းနိုင်ငံဟူ၍၊ (ကပ္ပါဒ်) မရှိ။ ယောန
တိုင်း၌ပင်လျှင် ရဟန်း ပုဏ္ဏား မရှိသည် မဟုတ်။
မည် သည့် တိုင်း နိုင် င် ၌ မျှ လည်း၊ လူတို့သသ်တခု
တည်းသော ဂိုဏ်း၌ တလုံး တစည်း တည်း ကြည်ညို
ကိုးကွယ်ကြသည်ဟူ၍မရှိ။

ကလိင်္ဂတိုင်းကို အောင်ရာ၌၊ အသတ်ခံရ၊ သေရ၊
အကျဉ်း ဆောင်ယူ ခံရသော လူအပေါင်း တို့၏ အပုံ
တရာပုံ၍တပုံ၊ အပုံ တထောင် ပုံ၍ တပုံမျှသော သူတို့
အတွက်ပင်၊ ဒေဝါနံပိယ မင်းကြီးသည် ယခုသည်းစွာ
နောင်တရတော် မူလေပြီ။ မိမိအား ပြစ်မှား သူကိုပင်၊
သည်း ခံ နိုင် သ လောက် သီး ခံသင့်သည်ဟု နတ်တို့
ချစ်မြတ် နိုးသော မင်းကြီး အောက်မေ့တော် မူ၏။

နတ်တို့ချစ်မြတ်နိုးသောမင်းကြီးသည်၊ နိုင်ငံတော်
အတွင်းရှိ တောသူ တောင်သားတို့အား၊ မိမိနောင်တ
ရလျက် နေသော် လည်း၊ (နှိပ်ကွန်ရန် ရှိက နှိပ်ကွပ်
နိုင်သော) တန်ခိုး မိမိ၌ ရှိသေးကြောင်းကို မိန့်ကြား
ပြီးသော်၊ ၎င်းတို့အား ဖျောင်းဖျ၍ တရား တော်၌
သက်ဝင် ဟုံကြည် စေ၏။ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့
ဆောင်ရွက်တော် မူသနည်းဆိုသော်၊ ထိုသူ တို့သည်
(မ ကောင်း မူ မှ) ရှက် ၍ သတ်ဖြတ်ဖျက်ဆီးခြင်း မခံ
ကြရစေရန် ဖြစ်၏။ သတ္တဝါ အပေါင်း တို့ သည် မငြိ
မငြင် ကို နှုတ် နှ လုံး စောင့် စည်း ကာ၊ သင့် တင့် ည

- ၈။ မ အလိုကျမုဒလေ နာမ နိစံ စောဉ္စ-
ပိဋိယာ အဝံ တံဗပိဋိယာ ဟောဝမေဂ။
- ၉။ ဟိဒ လာဇာဝိဓဝဇိ၊ ယောန-ကံဗော-
ဇေမု နာဘကေ နာဘပိတိမု ဘောဇ
ပိတိနိကျေမု။
- ၁၀။ အဝံပါ လဒေမု မဝံတာ ဒေဝါနံ-
ပိယမပါ ဓံမာနုမထိ အနုဝတံတိ။ ယတ
ဝိ ဒုတာ။
- ၁၁။ ဒေဝါနံပိယသာ နော ယံတိ တေ ပိ
သုတု ဒေဝါ နံပိယမပါ မမဂုတံ ပိဓနံ။
- ၁၂။ ဓံမာနုသထိ ဓံမံ အနုပိဓိယံတိ အနုပိ-
ဓိယိသံတိ စာ။ ယေ သေ လုဓေ။
- ၁၃။ ဧတကေ နာ ဟောတိ သဝုတာ
ပိဇယေ ပိတိ လသေ လေ၊ ဂဓါ
သာ ဟောတိ ပိတိ ပိတိ ဣမ ပိဇယ-
- ၁၄။ ၆။ လဟုကာ စု ခေါ သာ ပြိတိ။

ညွတ်လျက်၊ ပျော်ရွှင်စွာ နေထိုင် ကြစေရန်၊ နတ်တို့ ချစ်မြတ်နိုးသော မင်းကြီး အလိုရှိတော်မူ၏။

နတ် တို့ ချစ် မြတ် နိုး သော မင်း ကြီး သည်၊ တရားတော် ၏ အောင်ခြင်းကို၊ အမြတ်ဆုံးသော အောင်ခြင်းဟု မှတ်ထင်တော်မူ၏။ ဤတရားတော်၏ အောင်ခြင်း ကိုလည်း နတ်တို့ ချစ်မြတ်နိုးသော မင်းကြီး အကြိမ်ကြိမ် ရတော်မူလေပြီ။ မိမိနိုင်ငံတော် အစွန်အဖျားတို့၌၎င်း၊ ယူဇနာရှစ်ရာမျှ ကွာဝံ့သော အန္တိယောဂ ခေါ် ယောန မင်း၏ နိုင်ငံ၌၎င်း၊ ထို အန္တိယောဂမင်းပိုင် နိုင်ငံ၏ အခြား ဖက်ရှိ၊ တုလမယ (တောလမီ) အန္တိကောန၊ မဂ၊ အလိက သုန္ဒရ အမည် တော်ရှိသော မင်း လေးပါး တို့၏ နိုင်ငံ တော် တို့၌၎င်း၊ နိုင်ငံတော်၏ အောက်ဖက် (တောင်ဖက်) စောဒု (စောဠ)၊ ပန္န၊ တမ္ပပဏ္ဍိ တိုင်း တို့၌ ၎င်း၊ နိုင်ငံတော် အတွင်း ယောန၊ ကမ္မောဇ၊ နာဘက၊ နာဘပန္န၊ ဘောဇ၊ ပိတနိက၊ အန္တိ၊ ပုလိန္ဒတိုင်း တို့၌၎င်း၊ တရားတော်၏ အောင်ခြင်းကိုရလေပြီ။ ထို တိုင်း နိုင်ငံ ခပ်သိမ်း တို့၌၊ (လူတို့သည်) နတ်တို့ ချစ်မြတ်နိုးသော မင်းကြီး ၏ တရားအဆုန်း အမည် တည်ကြကုန်၏။

နတ်တို့ ချစ်မြတ်နိုးသော မင်းကြီး၏၊ တန်မန်တော် တို့ မရောက်သော တိုင်း နိုင်ငံတို့၌ပင်၊ နတ်တို့

ပါလံတိကျမေဝ မဟဗလံ မံနတိ
ဒေဝါနိပိယေ။

၁၅။ တောယေ စာ အဋ္ဌာယေ ဣယံ
ဓံမလိပိ လိခိတ။ ကိတိ။ ပုတာ ပါ-
ပေါတာ မေ အသု....

၁၆။ နိဝံ ဝိဇယ မ ဝိဇယံ တဝိယ မနိမူ။
ဓယကမိနော ဝိဇယမိ ခံတိ စာ
လဟု-

၁၇။ ဒိဋ္ဌတာ စာ လောစေတု တမေဝ စာ
ဝိဇယံ မနတု ယေ ဓံမဝိဇယေ။ မေ
ဟိဒလော ကိကျပလလော-

၁၈။ ကိကျေ။မဝါ စ ကံ နိလတိ ဟောတု
ဥယာ မလတိ။မံတိ ဟိဒလောကိက-
ပလလောကိကျာ။

ချစ်မြတ်နိုးသောမင်းကြီး၏ တရား ကျင့်သုံး ဆောက်
တည်ပုံ။ စီမံခန့်ခွဲပုံ၊ တရားတော်၌ သွင်သင် ဆုန်းမပုံ
တို့ကို ကြားရသဖြင့်၊ တရားတော်ကို လိုက်နာကြကုန်
၏။ လိုက်နာကြကုန်လတံ့။

ဤသို့သော နည်းဖြင့် ရအပ် သော အောင်မြင်း
သည်၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်တို့၌ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်
ခြင်းကို ဖြစ်စေ၏။ ထိုနှစ်သက်ခြင်းသည်၊ တရားတော်
၏ အောင်မြင်းဖြင့် ရရှိ ရကား၊ ခိုင်မြဲ ချေ၏။ ဤ
နှစ်သက်ခြင်းပင်အကျိုးမများလှသေး၊ နတ်တို့ချစ်မြတ်
နိုးသော မင်းကြီး သည်ကား၊ တမန္တန် လောက၏
အကျိုး ကို သာ လျှင် ကြီး ကျယ် မြင့်မြတ်သည် ဟု
မှတ်ထင်တော်မူ၏။

ဤအကျိုးငှါ ဤ တရားကဗျည်းကို ရေးထိုးစေ၏။
ငါ၏ အသစ် ဖြစ်သော (တိုင်းနိုင်ငံ) အောင် မြင်း
တို့ကို ကြားရသဖြင့်၊ ငါ၏ သားတော် မြေး တော်
တို့သည်၊ (ဤ ကဲ့သို့ သော) အောင် မြင်း တို့ ကို
တိုးတက်ရယူသင့်သည်ဟု မမှတ်ထင်ရာ။ လေးမြား
တို့ကို ပစ်လွှင့်၍ အောင်ရ စေ ကာ မူ၊ သီးခံ မြင်း၊
သက် ညာ မြင်း (ပေါ့သော ဒဏ်ကို ပေးခြင်း) ဖြင့်
ရောင့်ရဲ ရာ သည်။ သို့ ရာ တွင် တ ရား တော် ၏
အောင်မြင်း ကိုသာ၊ စင်စစ် အောင်မြင်း ဟု မှတ်စွဲ

၀

အသောကကျောက်စာများ။

၁၄။ စတုဗ္ဗသမ ကျောက်ဆောင်စာ။

(ပြာကြိုင်)

၁၉။ ဣယံ ဓမ္မလိပိ ဒေဝါနံပိယေနာ ပိယဒ္ဓိနာ လဇ္ဇိနာ လိခါပိတာ။ အထိယေဝါ သုခိ-

၂၀။ တေနာ အထိ မဇ္ဈိမေနာ အထိ ပိထုဇ္ဇေနာ။ နော ဟိ သဝတာ သဝေသုဋ္ဌိတေ။ မဟာလကေ ဟိ ပိ-

၂၁။ ဇိတေ ဗဟု စ လိခိတေ လေခါပေခါပိ စေဝ နိက္ခံ။ အထိ စာ ဟေတာ

ရာ၏။ ဤအောင်မြင်းသည်သာ၊ မျက်မှောက်လောက၊
တမန္တန်လောကအဖို့ဖြစ်၏။

ခပ် သိမ်း သော သူတို့ သည် အား ထုတ် မြင်း
ချမ်းသာ၌ ကောင်းစွာမွေ့လျော်ကြ စေကုန်သတည်း။
ဤသည်သာ မျက်မှောက်လောက၊ တမန္တန် လောက
အဖို့ စင်စစ်ဖြစ်၏။

၁၄။ စတုဒ္ဒသမ ကျောက်ဆောင်စာ။

(မြန်မာ)

ဤတရားကဗျည်းကို နတ် တို့ ချစ် မြတ် နိုး သော
ပိယဒသီ မင်းကြီး ရေးသား စေတော် မူ၏။ အချို့
အကျဉ်းအားဖြင့်ရှိ၍၊ အချို့ အလယ် အလတ် အား
ဖြင့် ရှိပြီးလျှင်၊ အချို့ အကျယ် အားဖြင့် ရှိ လေ့ ၏။
ခပ်သိမ်းသောကဗျည်းတို့ကို၊ ခပ်သိမ်းသော အရုပ်တို့
အဖို့ စီမံထားသည်မဟုတ်။

နိုင်ငံတော် သည် အလွန် ကျယ်ဝန်း၍၊ ရေးခဲ့ပြီး
သော ကဗျည်းတို့သည်လည်းများစွာ၏။ အစဉ်မပြတ်
လည်း၊ ကဗျည်းတို့ကို ရေးစေဦးအံ့။ အချို့ ကဗျည်း

၂၂။ တေ တဓါ တဓါ အထမါ မရုလိ-
ယာယေ ယေန ဇနေ တထ ပဋိပ-
ဇေယာ။မေ ဖိယာ အတ ကိဆိ အ-

၂၃။ သမတိ လိခိတေ ဒိဓါ ဝါ ဇံခါယ-
ကာလနံ ဝါ အလောစယိတု လိပိက
လပလာဓေန ဝါ။

၁၅။ ပဌမကလိန် ကျောက်ဆောင်စာ။

(ပြာကြိုင်)

၁။ ။ဒေဝါနံပိယသ ဝစနေန တောသလိယံ
မဟာမာတ နဂလဝိယောဟာလာကာ။

၂။ ။ဝတဝိယ။အံ ကိဆိ ဒုခါမိ ဟကံ တံ ဣဆာမိ။
ကိတိ။ ကံမန ပဋိဝေဒယေဟံ။

၃။ ။ဒုဝါလတေ စ အာလဘေဟံ ဒေ စ မေ
မောချမတ ဒုဝါလ ဧတသိ အဌသိ အံ တု-
ဗေသု။

၄။ ။အနုသထိ။ တုဗေ ဟိ ဗဟူသု ပါနသဟ-

တို့ကို အထပ်ထပ် အခါခါ ရေးထိုး စေသည် မှာ၊
ဆိုလိုရင်း အနက်၏ ရသာ ပေါ်၍၊ လူတို့ လိုက်နာ
ကျင့်ဆောင်စေခြင်းငှါဖြစ်၏။ အချို့ ကဗျည်းတို့ အား
မပြည့်မစုံ၊ မှားမှားယွင်းယွင်း၊ သံသယ ဖြစ်စေအောင်
ရေး ထိုး လျက် ရှိ သော်၊ ရေး ထိုး သူ၏ အပြစ်ဟု
အောက်မေ့ရ၏။

၁၅။ ပဌမ ကလိန် ကျောက်ဆောင်စာ။

(မြန်မာ)

ဒေဝါ နံဝိယ မင်း ကြီး ၏ စကားတော် ဖြင့်၊
တောသာလိပြည် အမတ်ကြီး၊ ဝါ၊ ဝန် ကြီး တို့ နှင့်
မြို့ဝန်တို့အား ဖိန့်ကြားအပ်သည်မှာ—

တစုံတရာအား ငါမြင်၍အလိုရှိလျှင်၊ ဆောင်ရွက်
ဖွယ် လုပ်ငန်းကို ငါစီစဉ်၍ နည်းလမ်းကို ငါ ရှာကြံ
ပြီးသော်၊ အရေး အကြီးဆုံး ဟု ငါထင်သော နည်း
လမ်းကို၊ သင်တို့အား ညွှန်ကြားချက် ဖြစ်စေ၏။

သင်တို့သည် ထောင်ပေါင်းများစွာသောသတ္တဝါ
တို့၏ ဗီဒိုရာဖြစ်၏။ ငါတို့သည် ညူတော်ကောင်း တို့၏
ကြည်ညိုခြင်းကို ခံယူကြကုန်အံ့။

သေသု အာယတာ။ ပနယံ ဂဆေမ သုမု-
နိသာနံ။ သဝေ

၅။ ။ မုနိသေ ပဇာ မမာ။ အထာ ပဇာယေ ဣဆာမိ
ဟကံ။ ကိတိ။ သဝေန ဟိတသုခေန ဟိဒ-
လောကိက-

၆။ ။ ပါလလောကိကာယေ ယူဇေဂ္ဂ တိ။ တထာ
(သဝေသု) မုနိသေသု ပိ ဣဆာမိ ဟကံ။
နော စ ပါပုနာထ အာဝါ ဂ-

၇။ ။ မကေ ဣယံ အဋ္ဌေ။ ကေဆ ဝ ဧကပုလိသေ
ပါပုနာတိ ဧတံ၊ သေ ပိ ဒေသံ နော သဝံ။
ဒေခတ ဟိ တုဖေ ဧတံ။

၈။ ။ သုဝိဟိတာ ပိ နိတိ။ ဣယံ ဧက ပုလိသေ ပိ
အထိ ယေ ဗိဓနံ ဝါ ပလိကိလေသံ ဝါ
ပါပုနာတိ။ တတ ဟောတိ

၉။ ။ အကသ္မာ တေန ဗိဓနံတိက အံနော စ ဗဟု-
ဇနော ဒုဝိယေ ဒုဒိယတိ။ တတ ဣဆိတဝိယေ

ခပ်သိမ်းသော သူတို့သည် ငါ၏ သားသမီး များ ဖြစ်ကြကုန်၏။ ငါ၏ သားသမီး များအား ဤလောက နှင့် တမန္တန်လောက တို့၏စီးပွားချမ်းသာအပေါင်းနှင့် ငါ ယှဉ်စေ လိုသည် နည်းတူ၊ ခပ်သိမ်းသော သိတို့ အားလည်း၊ ငါ ယှဉ်စေလို၏။ ဤငါ၏ ရည်ရွယ်ချက် သ ၍ ကို သင်တို့ သိ ကြ မည် မ ဟုတ်။ အ ကယ် ၍ တယောက်တလေ သိသော်လည်း၊ တစိတ် တဒေသ ကိုသာသိပေမည်၊ အလုံးစုံကို သိမည်မဟုတ်ပေ။

ဤ အ ချက် ကို သင်တို့ သတိ မူကြကုန်။ ဥပဒေ စည်းကမ်း များကို ကောင်းစွာ ပြဋ္ဌာန်း ထား ငြား လည်း၊ တစုံ တယောက် သော သူသည်၊ အကျဉ်း ချထားခြင်းကို၎င်း၊ နှိပ်စက် ညှဉ်းပန်း ခြင်း ကို ၎င်း၊ အကြောင်းမဲ့ ခံရသော၊ ထိုအကျဉ်းခံရသူနှင့် နီးစပ် သူ (ဆွေ မျိုး သား ချင်း) တို့ သည် ၎င်း၊ အခြား များစွာသော သူတို့သည်၎င်း၊ အတိုင်းထက် အလွန် ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်ကြရကုန်၏။

ထိုကြောင့် သင်တို့သည်၊ မယုတ်မလွန်၊ အလယ် အလတ် လမ်းကို လိုက်ရန် အား ထုတ် ကြ ရာ ၏။ သို့ရာတွင် ငြူစူခြင်း၊ ပေါ့လျော့ခြင်း၊ ကြမ်းကြုတ် ခက်ထန်ခြင်း၊ အဆင်တလျင်ပြုခြင်း၊ မကျွမ်းကျင် ခြင်း၊ ပျင်းရိ ခြင်း၊ မောပန်းလွယ် ခြင်း တို့ သည် (ကိုစိတ်နှစ်ပါး၌) ဖြစ်ပေါ်၍နေခဲ့သော၊ ဤအလယ်

၁၀။ ။ဟုဇေ ဟိ။ ကိံတိ။ မဇျံ ပဋိပဒယေမာ တိ။
ဣမေဟိ စ ဇာတေဟိ နော သံပဋိပဇတိ
ဣဿာယ အာသုလောပေန

၁၁။ ။နိတူလိယေန တူလာနာယ အနာဂူတိယ
အာလသိယေန ကိလမထေန။သေ ဣဆိတဝိ-
ယေ။ ကိံတိ။ ဧတေ

၁၂။ ။ဇာတာ နော ဟုဝေဒ မမာ တိ။ ဧတသ
စ သဝသ မူလေ အနာသုလောပေ အတူ-
လနာ စ နိတိယံ ဧ ကိလံတေ သိယာ

၁၃ ။န တေ ဥဂဆေ။သံစလိတဝိယေ တု ဝဋ္ဋိတ-
ဝိယေ ဧတဝိယေ ဝါ။ ဟေဝံမေဝ ဧ ဒိဝိယေ
တုဖါက တေန ဝတဝိယေ။

၁၄။ ။အံနံ နေ ဒေခတ။ဟေဝံ စ ဟေဝံ စ ဒေဝါနံ-
ဝိယသ အနုသထိ။သေ မဟာဗလေ ဧ တသ
သံပဋိပဒ

၁၅။ ။မဟာ အပါယေ အသံပဋိပတိ။ဝိပဋိပဒယ-

အလတ် လမ်းသို့ မရောက်နိုင် ရာ။ ထို့ကြောင့် မိမိ၏ သဏ္ဌာန်၌ ထို အခြင်း အရာ တို့ မဖြစ်ပေါ် မကိန်း အောင်းရန် အားထုတ်ရာ၏။

ဤ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာတို့၏ (မဖြစ်ပေါ် ရာသော) အကြောင်းရင်း သည်ကား၊ မပေါ့လျော့ ခြင်းနှင့် အဆောတလျှင် မပြုခြင်းဖြစ်၏။ (အားထုတ် ဆောင်ရွက်ရာ၌) အမြဲမောပန်းလွယ်သော သူသည်၊ ထို အလယ်အလတ်လမ်းသို့ မရောက်နိုင်ရာ။

ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် ထကြလုံ့လပြုကြလော့၊ မနားမနေ ဆောင်ရွက် ကြလော့၊ သင်တို့သည် ဤ အကြောင်းကိုသိမြင်လျက် ဤသို့ ပြောကြားရာ၏။

ဤအမိန့်တော်ကို သင်တို့ ရှုကြကုန်။ နတ်တို့ ချစ် မြတ်နိုးသောမင်းကြီးသည်၊ ဤသို့ဤသို့လျှင် ညွှန်ကြား ဆုန်းမ ပီ၏။ ထို အဆုန်းအမ တို့အား ကောင်း စွာ လိုက်နာသော် ကြီးစွာသောအကျိုးကိုရ၍၊ မလိုက်နာ သော် ကြီးစွာသော ပျက်စီးခြင်းတို့ ရောက်ရာ၏။ ဤ အဆုန်းအမ မှ ဖောက်ပြန်၍ ကျင့်သော သူတို့ သည် နတ်တို့အားလည်း မနှစ်မြို့စေ၊ မင်းကြီး အားလည်း မနှစ်မြို့စေ။

ငါ၏အမှုတော်ကို၊ အလွန်လေးစားသောစိတ်ဖြင့် ဆောင်ရွက်သူတို့သည်ကား၊ အကျိုးနှစ်ပါးကို ပြီးစေ ၏။ ထိုသူတို့သည် ငါ၏အဆုန်းအမကို လိုက်နာသဖြင့်

ဇိနေ ဟိ ဧတံ နထိ သ္မဿိ အလမိ နော
လာဇာလမိ။

၁၆။ ။ ဒုအာဟလေ ဟိ ဣမသ ကံမသ မေ ကုတေ
မနေ အတိလေကေ။ သံပဋိပဇမိနေ စ
ဧတံ သ္မာံ။

၁၇။ ။ အာလာပေယိသထ မမ စ အာနနိယံ ဧဟထ
ဣယံ စ လိပိ တိသနခတေန သောတဝိယ။

၁၈။ ။ အံတလာ ပိ စ တိသေ ခနသိ ခနသိ ဧကေန
ပိ သောတဝိယ ဟောဝံ စ ကလံတံ တုဗေ။

၁၉။ ။ စသထ သံပဋိပဒါယိတဝေ။ ဧတာယေ
အဋ္ဌာယေ ဣယံ လိပိ လိခိတာ ဟိဒ ဧန။

၂၀။ ။ နဂလဝိယောဟာလာကာ သသ္မတံ သမယံ
ယုဇေဓူ တိ နဂလဇနသ အကသ္မာ ပလိ-
ဗောဓေ ဝ။

၂၁။ ။ အကသ္မာ ပလိကိလေသေ ဝ နော သိယာ
တိ။ ဧတာယေ စ အဋ္ဌာယေ ဟကံ ဓံမတေ
ပံစသု ပံစသု ဝသေ—

နတ်ပြည်ချမ်းသာကိုရ၍၊ ငါမင်းကြီးအားတင်ရှိသော
ဝတ္ထရားကြွေးမှ ကင်းလွတ်ခြင်း သို့လည်း ရောက်ကြ
ကုန်အံ့။

ဤကဗျည်းကို တိသ (ဖုသျှ) နက္ခတ်နှင့် ယှဉ်သော
နေ့တို့၌ ကြားနာ ရာ ၏။ တိသ (ဖုသျှ) နက္ခတ် နှင့်
ယှဉ်သော နေ့တို့၏ အကြား ၌လည်း၊ မကြာမကြာ
တယောက်တည်းပင်ဖြစ်စေကာ၊ ကြားနာရာ၏။ ဤသို့
ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့်၊ သင်တို့သည် မိမိတို့၏ ဝတ္ထရား
များကို ကျေပွန်ရန် အားထုတ်ကြကုန်လော့။

မြို့ဝန်တို့သည်၊ မြို့သူ မြို့သားတို့အား အကြောင်းမဲ့
ချုတ်ချယ်ခြင်း၊ ညှင်းဆဲခြင်း မရှိရန်၊ အခါ ခပ်သိမ်း
အားထုတ်စေခြင်းအလို့ငှါ၊ ဤကဗျည်းကို ရေးစေ၏။

ဤအလို့ငှါ၊ ငါသည် ငါးနှစ် ငါးနှစ်မြောက်တိုင်း
အမတ်ကြီးတို့ကို စေလွှတ်အံ့။ ထိုသူတို့သည် မကြမ်း
ထမ်း၊ မရက်စက်၊ သိမ်မွေ့သည် ဖြစ်လိမ့် အံ့။ ဤ
အချက်ကို သတိမူလျက်၊ ထိုအမတ်ကြီးများသည် ငါ
ညွှန်ကြားသည့်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ကြကုန်အံ့။

ဤအလို့ငှါပင်လျှင်၊ ဥဇ္ဇေနီပြည်ရှိ ငါ၏သားတော်
မင်းသား သည်လည်း သုံးနှစ် မလွန်မှီ တကြိမ် ကျ၊
အလားတူ အမှုထမ်းတို့အား စေလွှတ် ရာ ၏၊
တက္ကသိုလ်ပြည်မှလည်း၊ ထိုနည်းတူ၊ စေလွှတ်စေ
သတည်း။

၂၂။ ။ သု နိခါမယိသာမိ ဧ အခခသေ အစံဒေ
သဒိနာလံဘော ဟောသတိ။ ဧတံ အဌာ ဇာနိတု
တထာ

၂၃။ ။ ကလံတိ အထ မမ အနုသထိ တိ။ ဥဇေနိတော
ဝိ စု ကုမာလေ ဧတာယံ ဝ အဌာယေ
နိခါမယိသ....။

၂၄။ ။ ဟေဒိသံ မေဝ ဝိဂံ နှော စ အတိကာမယိ-
သတိ တိန္ဒိ ဝသန္တိ။ ဟေဝမေဝ တခသိလသ-
တေ ဝိ၊ အဒါ အ....

၂၅။ ။ တေ မဟာမာတာ နိခမိသံတိ အနိသယာနံ
တဒါ အဟာပယိတု အတနေ ကမံ ဧတံ ဝိ
ဇာနိသံတိ

၂၆။ ။ တံ ဝိ တထာ ကလံတိ အထ လာဇိနေ
အနုသထိ တိ။

အမတ်ကြီးတို့သည်၊ ခရီးထွက်ခွါ သွား လာ ကြ
သောအခါ၊ မိမိတို့၏အမှုကိစ္စများကို မလစ်ဟင်းစေပဲ၊
ဤ ကိစ္စ ကို လည်း သ တိ မူ လျက် ၊ မင်း ကြီး ညွှန်
ကြားတော် မူသည်အတိုင်း ဆောင် ရွက် ကြ စေ ကုန်
သတည်း။

၁၆။ ဒုတိယကလိင်္ဂကျောက်ဆောင်စာ။

(ပြာကြိုင်)

- ၁။ ။ဒေဝါနံပိယေ ဟေဝံ အာဟ။ သမာပါယံ
မဟမတာ လဇဝစနိက ဝတဝိယာ။ အံ ကိဆိ
ဒခါမိ ဟကံ တံ ဣဆာမိ ဟကံ၊ ကိံတိ၊ ကံ
ကမန
- ၂။ ။ပဋိပတိယေဟံ ဒုဝါလတေ စ အာလ္လဘေ—
ဟံ။ ဧသ စ မောဒိယမတံ ဒုဝါလ တေသ
အထသ အံ တုဗေသု အနုသထိ။ သဝမုနိ—
- ၃။ ။သာ မေ ပဇာ။ အထ ပဇာယေ ဣဆာမိ၊
ကိံတိ၊မေ သဝေဏာ ဟိတသုခေန ယုဇေယျ
အထ ပဇာယေ ဣဆာမိ၊ ကိံတိ၊ မေ သဝေန
ဟိတသု—
- ၄။ ။ခေန ယုဇေယျ တိ ဟိဒဇ္ဈောဂိကပါလ—
လောကိကေန။ ဟေဝံမေဝ မေ ဣဆ သဝ—
မုနိသေသု။ သိယာ အံတာနံ အဝိဇိတာ—

၁၆။ ဒုတိယကလိန် ကျောက်ဆောင်စာ
(မြန်မာ)

ဒေဝါနံပိယ မင်းကြီးသည်၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

သမာပပါ မြို့ရှိ အမတ်ကြီး တို့အား၊ ဒေဝါနံပိယ
မင်းကြီး၏စကားတော်ဖြင့်၊ ဤသို့မိန့်ကြားရာ၏။

တစုံတရာအား ငါမြင်၍အလိုရှိလျှင်၊ ဆောင်ရွက်
ဖွယ် လုပ်ငန်းကို ငါစီစဉ်၍၊ နည်းလမ်းကို ငါရှာကြံ
ပြီးသော်၊ အရေးအကြီးဆုံးဟုငါထင်သောနည်းလမ်း
ကို၊ သင်တို့အား ငါညွှန်ကြားချက်ဖြစ်စေ၏။

ခပ်သိမ်းသော သူတို့သည် ငါ၏ သားသမီးများ
ဖြစ်ကြကုန်၏။ ငါ၏သားသမီးများအား ဤလောက
နှင့်တမနွန်လောကတို့၏ စီးပွားချမ်းသာအပေါင်းနှင့်
ငါ ယှဉ်စေ လိုသည့် နည်းတူ၊ ခပ်သိမ်းသော သူတို့
အားလည်း ငါယှဉ်စေလို၏။

ငါမသိမ်းပိုက်ထားသော၊ နိုင်ငံတော် အစွန်အပဉ္စ
နေသူတို့သည်၊ ငါတို့၏အပေ၌ မင်းကြီးအသို့ ဆန္ဒ
ထားတော်မူသနည်းဟုမေးကြကုန်အံ့။ ထို နိုင်ငံတော်
အစွန်အပဉ္စ နေသူတို့အပေ၌၊ ငါ၏ ဆန္ဒကား ဤသို့
တည်းဟု ပြန်ကြားရာ၏။

“မင်းကြီး အလိုရှိတော်မူသည်မှာ၊ သင်တို့သည်
မင်းကြီးအား မကြောက်မရွံ့ပဲ၊ မင်းကြီးသည်ငါတို့၏

- ၅။ ။နံ ကိံ ဆံဒေ သု လာဇာ အဖေသု တိ။
ဧတကာ ဝါ မေ ဣဆ အံတေသု၊ ပါပုနေယု၊
လာဇာ ဟေဝံ ဣဆတိ အနုရိဂိန ဟေယု
- ၆။ ။မမိယာယေ အသွယ်ယု စ မေ သုခံမေဝ
စ လဟေယု မမ တေ နော (ဒု)ခံ။ ဟေဝံ စ
ပါပုနေယု ခမိသတိ နေ လာဇာ
- ၇။ ။ဧ ကိယေ ခမိတဝေ။ မံ နိဂိတံ စ ဓံမ
စလေယု တိ ဟိဒလောဂံ စ ပလလောဂံ စ
အာလာမယေယု။ ဧတာယေ
- ၈။ ။စ အဌာယေ ဟကံ တုဖေနိ အနုသာသာမိ။
အနနေ ဧတကောန ဟကံ၊ တုဖေနိ အနုသာ-
သိတု ဆံဒံ စ ဝေဒိ—
- ၉။ ။တု အာ၊ မမ မိတိ ပတိံနာ စ အစလ။ သ
ဟေဝံ ကဋ္ဌ၊ ကံမေ စလိတဝိယေ အသွာ-
သနိယာ စ တော၊ နေ တေ ပါပုနေ—

ဆင်းရဲကို မဆောင်၊ ချမ်းသာ ကိုသာ ဆောင်အံ့ဟု၊
မင်းကြီးအပေ၌ ယုံကြည်ရန်ဖြစ်၏။”

ဤသို့လည်း ပြန်ကြားရာသေး၏။

“မင်း ကြီး သည် သင်တို့ အပေ၌ သည်းခံ နိုင်
သလောက် သည်းခံအံ့။ သင်တို့သည် မင်းကြီးအား
ထောက်ထားသဖြင့် တရားကို ကျင့်ကြပြီးသော်၊ ဤ
လောကနှင့်တမန့်လောကတို့၏စီးပွား ချမ်းသာတို့ကို
ခံစားကြကုန်လော့။”

ဤအလိုငှါ သင်တို့အား ငါညွှန်ကြားပေ၏။ဤသို့
သင်တို့အား ညွှန်ကြားပြီးသော်၊ ငါ၏ ဆန္ဒတော်နှင့်
တကွ၊ ငါ၏ အဓိဌာန် ပဋိညာဏ်တို့၏၊ မယိမ်း မယိုင်
ခိုင်မြဲခြင်းကို၊ သင် တို့ အား သိစေ ပြီး သဖြင့်၊ ငါ၏
တာဝန်ကား ကျေလေပြီ။

နိုင်ငံတော် အစွန် အပ သား တို့ သည်၊ နှစ် သိမ့်
ရောင့်ရဲ၍၊ ငါ၏အပေ၌ယုံကြည်ကိုးစားရန် သင်တို့
ပြုမူကာ၊ အမှုကိစ္စတို့ကိုဆောင်ရွက်ကုန်ရာ၏။ မည်သို့
ယုံကြည်ကိုးစားစေရာသနည်းဆိုသော်၊ မင်းကြီးသည်
ငါတို့၏ အဖ သဖွယ် ဖြစ်၏။မင်းကြီးသည် မိမိ ကိုကို
ကြင်နာသကဲ့သို့ ငါတို့အားလည်း ကြင်နာ၏။ ငါတို့
သည် မင်းကြီး၏သားသမီးများသဖွယ်သာဖြစ်ချေ၏။

၁၀။ ။ယု အထာ ပိတ ဟေဝံ နေ လာဇာ တိ၊အထ
အတာနံ အနုကံပတိ၊ဟေဝံ အဖေနိ အနုကံ-
ပတိ၊ အထာ ပဇာ ဟေ-

၁၁။ ။ဝံ မယေ လာဇိနေ။ တုဖေနိ ဟကံ အနုသာ-
သိတု ဆံဒံ စ ဝေဒိတု အာ မမ ဝိတိ ပဋ္ဌိနာ
စာ အစလ၊ သကလာ

၁၂။ ။ဒေသာယုတိကေ ဟောသာမိ တေသိ အထ-
သိ။အလံ ဟိ တုဖေ အသ္မာသနာယေ ဟိတ-
သုခါယေ စ တေသံ ဟိဒ-

၁၃။ ။လောဂိကပါလံလောဂိကာယေ။ ဟေဝံ စ
ကလံတံ သ္မဂံ စ အာလာဓယိသထ မမ စ
အာနုနေယံ ဧသထ။

၁၄။ ။တာယေ စ အထာယေ ဣယံ လိဝီ လိဒိတာ
ဟိဒ နေ မဟာမတာ သသ္မတံ သယမံ ယု-
ဇေယျ အသ္မာသနာယေ စ

၁၅။ ။ဝံမစလနာယေ စ အံတာနံ။ ဣယံ စ လိဝီ

ဤသို့လျှင် သင်တို့အား ငါညွှန်ကြားပိ၏။ ငါ၏ ဆန္ဒဘော်နှင့်တကွ၊ ငါ၏အမိဌာန်နှင့် ပဋိညုဏ်တို့၏ မယိမ်းမယိုင်ခိုင်မြဲခြင်းကိုလည်း သိခေပိ၏။ ဤအလို့ငှါ နေရာ တိုင်း၌၊ ဒေ သ ဆိုင်ရာ အရာရှိ များကို ငါ ခန့်ထားတော်မူမည်။ သင်တို့သည် နိုင်ငံတော် အစွန် အပ သားတို့၏နှစ်သိမ့်ရောင့်ရဲမှု၊ ဤလောက တမန္တန် လောက တို့၏ စီးပွား ချမ်းသာမှု တို့ကို ဆောင်ရွက် ပေးစွမ်းနိုင်၏။ ဤသို့ဆောင်ရွက်သော်၊ သင်တို့သည် နတ်ပြည် ချမ်းသာကိုရ၍၊ ငါ၌ တင်ရှိသော ဝတ္တရား ကြွေးမှလည်း ကင်းကြကုန်အံ့။

နိုင်ငံတော် အစွန် အပ သား တို့ သည် နှစ်သိမ့် ရောင့်ရဲ၍၊ တရားကိုကျင့်စေခြင်းငှါ၊ ငါ၏ အမတ်ကြီး တို့သည် အခါခပ်သိမ်းအားထုတ်ကြရန်၊ ဤကဗျည်းကို ရေးစေ ပိ၏။ ဤ ကဗျည်းအား လေးလလျှင် တကြိမ် ကြားနာရ၏။ တိသ (ဖုဿ) နက္ခတ် နှင့် ယှဉ်သော နေ့တို့ နှင့်၊ ကြားနေ တို့၌လည်း၊ အခါ အခွင့် ရကာ၊ တယောက်တည်း ဖြစ်စေကာ ကြားနာ ရ၏။ ဤသို့ ပြုခြင်းဖြင့်၊ သင် တို့ သည် ငါ၏ အမိန့် ကို လိုက်နာ ဆောင်ရွက်ကုန်ရာသတည်း။

၆၈

အသောကကျောက်စာများ။

အနုစာတို့မှာသိ သောတဝိယာ တိသေန အံ-
တလာ ပိ စ သောတဝိယာ။

၁၆။ ။ခနေ သံတံ ဧကေန ပိ သောတဝိယာ။ဟေဝံ
စ ကလံတံ စသထ သံပဋိပ္ပာတယိတဝေ။

အသေဝက ကျောင်းခဏများ။

(ခ) ကျောက်ဆောင်စာငယ်များ။

၁။ ဗြာဟ္မဂိရိကျောက်ဆောင်စာငယ်၊ ပဌမပိုင်း။
(ဗြာဟ္မဂိရိ)

၁။ ။ သုဝဏ္ဏဂိရိတေ အယပုဘသ မဟာမာတာနံ
စ ဝစနေန ဣသိလသိ မဟာမာတာ အာ-
ရောဂိယံ ဝဘဝိယာ ဟေဝံ စ ဝဘဝိယာ။
ဒေဝါဏံပိယေ အာဏပယတိ။

၂။ ။ အဓိကံ နိ အဘိတိယာနိ ဝသံနိ ယံ ဟကံ
ဥပါသကော နော တု ခေါ ဗာဗံ ပကံတေ
ဟုသံ ဧကံ သဝဆရံ။ သာတိနေကေ တု ခေါ
သံဝဆရံ

၃။ ။ ယံ မယာ သံဃေ ဥပယိတေ ဗာဗံ စ မေ
ပကံတေ။ ဣဒိနာ စ ကာလေန အဓိသာ
သမာနာ မုနိသံ ဇီမုဒိပသိ

၄။ ။ မိသာ ဒေဝေဟိ။ ပကမသ ဟိ ဣယံ ဖလေ။
နော ဟိယံ သကျေ မဟ တွေနေဝ ပိပေါ-
တေဝ။ ကာမံ တု ခေါ ခုဒကေန ပိ

၅။ ။ ပကမမိဏေဏ ဝိပုလေ သွဂေ သကျေ အာ-
ရာဇေတေဝ။ ဧတာသဌာယ ဣယံ သာဝဓဏ
သာဝါဠိတေ

၆။ ။ ယထာ ခုဒကာ စ မဟာဗျာ စ ဣမံ ပက-

၁။ ဗြာဟ္မဂီရိ ကျောက်ဆောင်စာငယ်၊ ပဌမပိုင်း။

(မြန်မာ)

သုဝဏ္ဏဂီရိ ပြည်ရှိ အသျှင် သားတော်နှင့် အမတ်ကြီးတို့၏ စကားဖြင့်၊ ဣသိလ ပြည်ရှိ အမတ်ကြီး တို့အား၊ ကျန်းမာကြောင်း နှုတ်ဆက် ပြီးသော်၊ ဤသို့ မိန့်ကြားရာ၏။

နတ် တို့ ချစ် မြတ် နိုး သော မင်း ကြီး အ မိန့် ထုတ်ပြန်တော် မူလိုက်သည်မှာ—

ငါသည် နှစ်နှစ်ခွဲကျော်မျှ၊ ဥပသကာ ဖြစ်ခဲ့သော်လည်း၊ တစ်နှစ်တာမျှ ကောင်းစွာ အားမထုတ်ခဲ့ချေ။ သို့ရာတွင် တစ်နှစ် ကျော် လောက်က၊ သံဃာတော်အား ဆည်းကပ်ပြီးသော်၊ ကောင်းစွာ အားထုတ်ခဲ့လေပြီ။ ဤမျှတိုင် ကာလ အတွင်း ဇမ္ဗူဒီပါ ကျွန်း ၌ လူတို့သည် နတ်တို့နှင့် နှီးနှောခြင်း မရှိခဲ့ဖူးသော်လည်း၊ ယခု နတ်တို့နှင့် နှီးနှောလျက်ရှိချေပြီ။ ဤကား ငါ၏ လုံ့လ အကျိုး ပေတည်း။ ဤ အကျိုးကို ကြီး မြင့် သူတို့သည်သာ ခံစားနိုင်သည်မဟုတ်၊ သေးငယ် သူတို့ ပင်လည်း ကြီးစားအားထုတ်ခြင်းဖြင့်၊ ကြီးကျယ်သော နတ်ပြည်စည်းစိမ်ကို၊ ခံစားနိုင်ချေ၏။

ဤအလို့ငှါ ဤစာတမ်းကိုထုတ်ပြန်တော်မူ၏။

မေယု တိ အံတာ စ မေ ဇာနေယု ဝိရဋ္ဌိတိ-
ကေ စ ဣယံ

၇။ ။ပကမေ ဟောတု။ ဣယံ စ အဋ္ဌေ ဝစိသိတိ
ဝိပုလံ ဝိ စ ဝစိသိတိ အဝရုဓိယာ ဒိယစိယံ

၈။ ။ဝစိသိတိ။ ဣယံ စ သာဝဏော သာဝါပိတေ
ဗျထေန ၂၀၀-၅၀-၆။

သေးငယ်သူတို့သည်၎င်း၊ ကြီးမြင့် သူတို့သည်၎င်း၊
ဤညွှန်ကြားချက်အတိုင်း ကြိုးစားအားထုတ် ကြကုန်
လော့။ ငါ၏ နိုင်ငံ အစွန်အဖျားသားတို့ သည်လည်း၊
ဤအကြောင်းကို သိကြ မပါစေ ကုန်သတည်း။ ဤသို့
အာ ထုတ်ခြင်းသည်လည်း ရှည်မြင့်စွာ တည်ပါ စေ
သတည်း။ ဤလုပ်ငန်းစဉ် သည်လည်း ဖွားတိုး လတ်၊
ဖွံ့ဖြိုးဖွံ့ဖြိုးပင် ပွားတိုးလတ်၊ ယုတ်စွာအဆုံးရှုံးဆွဲမျှပင်
ပွားတိုးလတ်။

ဤပြန်တမ်းကို တိုင်းခမ်းလှည့်လည်စဉ် ၂၅၆ ကြိမ်
တိုင် ထုတ်ပြန်ခဲ့လေပြီ။

၂။ ဗြာဟ္မဂိရိကျောက်ဆောင်စာငယ်၊ ဒုတိယပိုင်း။

(ပြာကြိုင်)

၈။ ။သေ ဟေဝံ ဒေဝါနံပိယေ

၉။ ။အာဟ။ မာတာပိတိသု သုသူသိတပိယေ။
ဟေဝမေဝ ဂရုတ္တု ပြာဏေသု ဗြဟ္မိတဈ။
သဏံ

၁၀။ ။ဝဘပိယံ။ သေ ဣမေ ဓံမဂုဏာ ပဝတိတ—
ပိယာ။ ဟေဝမေဝ အံတေဝါသိနာ

၁၁။ ။အာစရိယေ အပစာယိတပိယေ ဉ္ဇတိကေ—
သု စ ကု ယ(ထာ) ရဟံ ပဝတိတပိယေ။

၁၂။ ။ဧသာ ပေါရာဏာ ပကိတိ ဒိဿာဂုသေ စ
ဧသ ဟေဝံ ဧသ ကဋ္ဌပိယေ။

၁၃။ ။စပဉ္စေန လိခိတံ လိပိကရေဏ။

၂။ ဗြာဟ္မဂီရိကျောက်ဆောင်စာငယ်၊ ဒုတိယပိုင်း။

(မြန်မာ)

နတ်တို့ချစ်မြတ်နိုးသော မင်းကြီး မိန့်တော်မူသည်
မှာ—

မိဖုရားတို့အား ရိုသေ ကျိုးနွှံ့ရာ၏၊ ထိုနည်းတူစွာ
သတ္တဝါတို့အား လေးစားသော စိတ်ကို ရင့်သန် စေ
ရာ၏။ အမှန်ကို ပြော ဆို ရာ၏။ ဤ တရားတော် ၏
ဂုဏ်တို့ကို ပြန့်နှံ့စေရာ၏။

ထိုနည်းတူစွာတပည့်တို့သည် ဆရာတို့အားရိုသေ
မြတ်နိုးရာ၏။ အဆွေအမျိုးတို့ အားလည်း လျောက်
ပတ်စွာ ပြုစုရာ၏။

ဤသည်တို့သည်ကား၊ အသက်ကို ရှည်စေသော
ရှေးဟောင်း ကျင့်စဉ် တရားရင်းတို့ပေတည်း။ ဤသို့
တရားတော်ရှိသည်အတိုင်း ကျင့်သုံးရာ၏။

(စာရေး စပုဒ်ရေး ထိုး ၏)

၃။ ရူပနာဏ်ကျောက်ဆောင်စာငယ်။

(ပြာကြိုင်)

၁။ ။ဒေဝါနံပိယေ ဟေဝံ အာဟာ။ သာတိရေ-
ကာနိ အဘတိယာနိ ဝ ယ သုမိ ပြိကာသ
သကေ။နော စ ဗာစ^၀ ပကတော။ သာတိလေ-
ကေ စ သဝဆရေ ယ သုမိ ဟကံ သဃ
ဥပေတေ

၂။ ။ဗာစ^၀ စ ပကဟေ။ ယာ ဣမာယ ကာလာယ
ဇံဗုဒ္ဓိပသိ အမိသာ ဒေဝါ ဟုသု ဘေ ဒါနိ
မိသာ ကဋ္ဌာ။ ပကမသိ ဟိ ဧသ ဖလေ။ နော
စ ဧသ မဟာတတာ ပါပေါတဝေ ခုဒကေန

၃။ ။ပိ ပကမမိနေနာ သကိယေ ဝိပုလေ ပိ သွဂေ
အာရာဓေ (တ)။ဝေ။ ဧတိယ အဋ္ဌာယေ စ
သာဝနံ ကဋ္ဌေ ခုဒကာ စ ဥဒ္ဓာလာ စ ပက-
မတု တိ အတာ ပိ စ ဇာနံတု ဣယ ပကရာ ဝ

၄။ ။ကိတိ စိရဋ္ဌိတိကေ သိယာ။ ဣယ ဟိ အဋ္ဌေ
ဝစ^၀ ဝစ^၀သိတိ ဝိပုလ စ ဝစ^၀သိတိ အပလမိ-

၃။ ရုပ်နာမ်ကျောက်ဆောင်စာငယ်။

(မြန်မာ)

နတ်တို့ ချစ်မြတ်နိုးသောမင်းကြီး ဤ သို့ မိန့် တော်
မူ၏။

ငါသည် နှစ်နှစ်ခွဲကျော်မျှ၊ အထင်အလျား၊ သကျ
သျှင်တော်ဖုရား၏ (တပည့်သား) ဖြစ်ခဲ့သော်လည်း၊
ကောင်းစွာအားထုတ်ခြင်းမရှိခဲ့ချေ။ တနှစ်ကျော် ခန့်
က၊ သ ဗံာ ကို ဆည်း ကပ် ပြီး သော် ကောင်း စွာ
အားထုတ်ခဲ့လေပြီ။ ဤမျှ ကာလအတွင်း၊ ဇမ္ဗူဒီပါ
ကျွန်း၌၊ လူတို့သည် နတ်တို့နှင့် နှီးနှောခြင်းမရှိခဲ့ဖူး
သေးသော်လည်း၊ ယခုနတ်တို့နှင့် နှီးနှောလျက်ရှိချေ
ပြီ။ ဤကား ငါ၏လုံ့လအကျိုးပေတည်း။ ဤအကျိုး
ကို ကြီးမြင့်သူတို့သည်သာ ခံစားနိုင်သည် မဟုတ်၊
သေးငယ်သူတို့၎င်းလည်း ကြိုးစား အားထုတ်ခြင်းဖြင့်၊
ကြီး ကျယ် သော နတ်ပြည် စည်းစိမ်ကို မှ သည် တိုင်
ခံစား နိုင်ချေ၏။

ဤအလိုငှါ ဤပြန်တမ်းကို ထုတ်တော်မူ၏။ သေး
ငယ်သူတို့သည်၎င်း၊ ကြီးမြင့်သူတို့သည်၎င်း၊ ကြိုးစား
အားထုတ် ကြ စေ ကုန် သ တည်း။ နိုင်ငံအစွန် အပ
သားတို့သည်လည်း ဤ အ ကြောင်း ကို သိ စေ ကုန်
သတည်း။ ဤသို့ကြိုးစား အားထုတ်ခြင်းသည် အရှည်

- ယေနာ ဒိယဗ္ဗိယ ဝဗ္ဗိသိတိ။ ဣယ စ အဋ္ဌေ
 ပိဝတိသု လေခါပေတ ဝါလတ။ ဟိမ စ အထိ
 ၅။ ။ သိလာဌဘေ သိလာဌံ ဘသိ လိခါပေတဝယ
 တိ။ ဧတိနာ စ ဝယဇနိနာ ယာဝုတက တု-
 ဖါကံ အဟံလေ သဝတ ဝိဝါသေတဝိယေ
 တိ။ ဂျုဋ္ဌေနာ သာဝနေ ကဋ္ဌေ။ ၂၀၀-၅၀-၆။
 (ဒုဝေ သပံနာ လာတိ)။ သ-
 ၆။ ။ တ ဝိဝါသာ တိ။

- ၄။ ဘာဗြာဟ္မဏိ၊ ဘေရာဇ်ကျောက်ဆောင်စာငယ်။
 (ပြာကြိုဒ်)

- ၁။ ။ ပိယဒသိ လာဇာ မာဂဓေ သံဃံ အဘိဝါ-
 ဒနံ အာဟာ။ အပါဗာဓတံ စ ဖါသု
 ဝိဟာလတံ စာ။
 ၂။ ။ ဝိဒိတေ ဝေ ဘံတေ အာဝတကေ ဟမာ
 ဗုဓသိ ဓံမသိ သံဃသိ တိ ဂါလဝေ စံ
 ပဿာဒေ စ။ ဧ ကေဓိ ဘံတေ
 ၃။ ။ ဘဂဝတာ ဗုဓေန ဘာသိတေ သဝေ သေ

တည်ပါစေသတည်း။ ဤလုပ်ငန်းစဉ်သည်လည်း ပွါး
တိုးလတံ့၊ ဖွံ့ဖြိုးပြီးပင် ပွါးတိုးလတံ့၊ ယုတ်စွအဆုံး
နှစ်ဆခဲ့မျှပင် ပွါးတိုးလတံ့။

ဤအကြောင်းကို ကျောက်ထက်၌ အဖန်ဖန်
ရေးစေခဲ့လေပြီ။ နိုင်ငံတော်အတွင်း မည်သည့်အရပ်၌
မဆို ကျောက်တိုင်ရှိခဲ့သော်၊ ထိုကျောက်တိုင်၌
ရေးစေရာ၏။ ဤပြန်တမ်းနှင့် သင်တို့၏ စီရင်စနယ်
ကျယ်သလောက် အရပ်တိုင်းတို့သို့လည်း (လူ)
စေလွှတ်ကုန်ရာ၏။

ဤပြန်တမ်းကို ငါတိုင်းခမ်းလှည့်လည်ရာဝယ်၊
၂၅၆ ရက်မြောက်၌ ထုတ်ပြန်တော်မူ၏။

၄။ အခြားဝါ၊ ဘဲရတ်ကျောက်ဆောင်စာငယ်။

(မြန်မာ)

ပိယဒသီ မင်းကြီးသည်၊ မာဂဓတိုင်း၌၊ သံဃာ
တော်တို့အား၊ ရှိသေစွာ ရှိခိုး၍ လျှောက်ထား
သည်မှာ-

အသျှင်တို့သည် အနှောင့်အရှက်ကင်းသည်ဖြစ်၍၊
ကျန်းမာချမ်းသာစွာနေကြပါစေကုန်သတည်း။

တကာတော်မင်းကြီးသည်၊ ဗုရား၌၎င်း၊ တရား၌

သုဘာသိတေ ဝါဇ ဓု ခေါ ဘံတေ ဟမိယာ-
ယေ ဒိသေယာ ဟေဝံ သဓံမေ

၄။ ။စိလဋ္ဌိတိကေ ဟောသတိ တိ အလဟာမိ
ဟကံ တံ ဝတဝေ။ ဣမာနိ ဘံတေ ခံမပလိ-
ယာယာနိ ဝိနယသမုကသေ

၅။ ။အလိယဝသာနိ အနာဂတဘယာနိ မုနိဂါ-
ထာ မောနေယသုတေ ဥပတိသပသိနေ ဇ
စာ လာသုသော-

၆။ ။ဝါဒေ မုသာဝါဒံ အဓိဂိဇ္ဈ ဘဂဝတာ
ဗုဓေန ဘာသိတေ ဇတာန ဘံတေ ခံမပလိ-
ယာယာနိ ဣဆာမိ

၇။ ။ကိတိ ဗဟုကေ ဘိခုပါယေ စာ ဘိခုနိယေ
စာ အဘိဒိနံ သုနေယု စာ ဥပဓာလေယေယု
စာ

၈။ ။ဟေဝံမေဝါ ဥပါသကာ စာ ဥပါသိကာ
စာ။ဇတေန ဘံဘေ ဣမံ လိခါပယာမိ အဘိ
ဟေတံ မေ ဇာနံတူ တိ။

၎င်း၊ သံဃာ၌ ၎င်း၊ အဘယ်မျှ ရိသေ မြတ်နိုး၍
ကြည်ညိုသည်ကို၊ အသျှင်တို့ အသိဖြစ်ပါသည်။

အိုအရှင်တို့၊ ဖုန်းတော်ကြီးမြတ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓ
ဖုရားသျှင်၊ ဟောကြားတော် မူခဲ့သော တရားတော်
အပေါင်းတို့သည်ကား ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်
မူခဲ့သည် ချည်းသာ ဖြစ်၏။ ထိုတရားတော် တို့တွင်၊
အကြင် တရား တော် တို့ သည် ကောင်း မြတ် သော
တရားတော် ဖြစ်၍၊ ရှည်မြဲစွာ တည် ထိုက် သည် ဟု၊
တကားတော် သိမြင် ခဲ့အံ့၊ ထို တရား တော် တို့ ကို
ကြေငြိမ်းလတံ့။

အိုအသျှင်တို့၊ ဤသည်တို့ ကား (ဆိုအပ်ခဲ့သော)
တရားတော် တို့ ၏ အစိတ် အပိုင်း ကျမ်းဂန် တို့
ပေတည်း။

ဝိနယသမုက္ကံသ၊ အရိယဝံသ၊ အနာဂတဘယ၊
မုနိဂါထာ၊ မောနေယသုတ္တ၊ ဥပတိသပသိန၊ ရာဟု-
လောဝါဒ (မုသာဝါဒကို အကြောင်းပြု၍၊ "ဖုန်းတော်
ကြီးမြတ်တော်မူသော ဖုရားသျှင် ဟောကြားတော်
မူသည်)။

ထို တရား ကျမ်းဂန် တို့ အား၊ များစွာ သော
ရဟန်းတော် ဘိက္ခု တို့ သည် ၎င်း၊ ရဟန်းတော်မ
ဘိက္ခုနီတို့သည်၎င်း၊ မပြတ်မလတ်ကြားနာ၍၊ စိတ်၌

၅။ မသိကိကျောက်ဆောင်စာငယ်။

(ပြာကြိုင်)

၁။ ။ဒေဝါနိပိယသ အသောကသ (သဝနေ။
အဓိကာနိ) အခါတိ-

၂။ ။ယာနိ ဝမါနိ ယံ အံ သုမိ ဗုဓေကေ။ (သံဝဆ-
ရေ သာ) တိရေ (ကေ)

၃။ ။(အံသု)မိ သံဃံ ဥပဂတေ ဥဋ္ဌာနံ စ သုမိ
ဥပဂတေ၊ ပုရေ ဇီဗု-

၄။ ။(ဒိပ)သိ ယေ အမိသာ ဒေဝါ ဟုသု တေ
ဒါနိ မိသိဘုတာ။ ဣယ အဋ္ဌေ ခုဒ-

၅။ ။ကေန ပိ မေယုတေန သကေ အဓိဂတဝေ။န
ဟေဝံ ဒဒိတိဝိယေ ဥဒါ-

မှတ်သား ဆောင်ထားကြရန်၊ တကာတော် အလိုရှိ ပါ၏ ဖုရား။ လူ ယောက်ျား လူ မိန်းမ (ဥပသကာ၊ ဥပသိကာ) တို့သည်လည်း၊ ထိုနည်းတူစွာ ကြားနာ မှတ်သား ဆောင်ထားကြ ပါစေကုန်သတည်း။

တကာတော်၏ ရည်ရွယ်ချက်ကို၊ အားလုံး သိနား လည်ကြစေရန်၊ ဤကဗျည်းကိုရေးသားစေ၏။

၅။ မသိကီ ကျောက်ဆောင်စာငယ်။

(မြန်မာ)

နတ်တို့ ချစ်မြတ်နိုးသော အသောက မင်းကြီး၏ ပြန်တမ်းတော်—

နှစ်နှစ်ခွဲကျော်မျှငါသည်၊ သကျနွယ်ဝင် ဗုဒ္ဓသျှင်၏ တပည့်ဖြစ်ခဲ့၏။ တနှစ်ကျော် ခန့်က ငါသည် သင်္ဃာ တော်အားဆည်းကပ်၍၊ (တရားတော်၌) အားထုတ် သဖြင့်၊ ကောင်းစွာ တိုးတက်ခြင်းကို ရခဲ့၏။ မရှေး၌ ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်းတွင် နတ်တို့သည် (လူတို့နှင့်) နှီးနှော ခြင်း မရှိခဲ့ဖူးသော်လည်း၊ ယခုနှီးနှောလျက်ရှိချေပြီ။ ဤ အကျိုး ကို သေးငယ် သူတို့ ပင် လည်း၊ တရား၌

၆။ ။လကေ ဣမ အဓိဂဆေယာ တိ။ ခုဒကေ စ
ဥဒါလကေ စ ဝတ—

၇။ ။ဝိယာ ဟေဝံ ဝေ ကလံတံ ဘဒကေ သေ
အ (ဌေ စိရဋ္ဌိ)တိကေ စ ဝစ^၀—

၈။ ။သိတိ စာ ဒိယဗံ^၀ယံ ဟေဝံ တိ။

အားထုတ်ခြင်းဖြင့်၊ ရရှိခံစားနိုင်လေ၏။ ကြီးမြင့်သူတို့
သည်သာ ရရှိခံစားနိုင်သည်ဟု မမှတ်ထင်ရာ။

ကြီးငယ်မဟူတို့အား ဤသို့ပြောကြားရာ၏။ ဤသို့
ပြုကျင့်သည်ရှိသော်၊ ဤအကျိုးသည် တိုးတက် ဖွံ့ဖြိုး၍
ရှည်မြဲစွာတည်ပြီးလျှင်၊ နှစ်ဆခွဲတိုင် ပွားတိုးလိမ့်အံ့။

အသေခံရမှု ကျောက်စာများ။

(ဂ) ကျောက်တိုင်စာများ။

ပဌမကျောက်တိုင်စာ။

(ပြာကြိုင်)

- ၁။ ။ဒေဝါနံပိယေ ပိယဒသိ လာဇ ဟေဝံ
အာဟာ၊ သဉ္စုရိသတိ—
- ၂။ ။ဝသ-အဘိသိတေန မေ ဣယ ဓံမလိပိ
လိခါပိတာ။
- ၃။ ။ဟိဒတပါလတေ ဒုဘံပဋိပါဒယေ အံနတ
အဂါယာ ဓံမေ ဘမေ ဘယာ
- ၄။ ။အဂါယ ပလိခါယာ အဂါယ သုဿသယံာ
အဂေန ဘယေနာ
- ၅။ ။အဂေန ဥဿာဟေနာ။ ဒေဝ စ ခေါ မမ
အနုသထိယာ
- ၆။ ။ဓံမာပေခါ ဓံမာဘမတာ စာ သုဝေ သုဝေ
ဝစိတာ ဝစိသတိ ဧဝါ။
- ၇။ ။ပုလိသာ ပိ စ မေ ဥကသာ စာ ဂေဝယာ
စာ မဇ္ဈိမာ စာ အနုပိဓိယံတိ
- ၈။ ။ဘံပဋိပါဒယံတိ စာ အလံ စပလံ သမာဒ-
ပယိတဝေ ဟေ မဝါ အံတ—
- ၉။ ။မဟာမာတာ ပိ။ ဒေသာ ပိ ဝိဒိ ယာ ဣယံ
ဓံမေန ပါလနာ ဓံမေန ဝိခါနေ
- ၁၀။ ။ဓံမေန သုဗိယနာ ဓံမေန ဂေဝိတိ တိ

ပဌမ ကျောက်တိုင်စာ။

(မြန်မာ)

နတ်တို့ချစ်မြတ်နိုးသော ဝိယဒသီ မင်းကြီး ဤသို့
မိန့်တော်မူ၏။

ဤတရား ကဗျည်းကို ငါအဘိသိက် ခံ ပြီး သည်
နောက်၊ နှစ် ဆဲ့ မြောက် နှစ် မြောက်၌ ရေး စေတော်
မူ၏။

အစွမ်း ကုန် တရားတော်အား မြတ်နိုးခြင်း၊
အစွမ်း ကုန် (မိမိကိုအား) သုံးသပ် ဆင်ခြင်ခြင်း၊
အစွမ်း ကုန် ကျိုး နှံ့စွာ (လောက၏) အကျိုးကို
သည့်ဝိုးဆောင်ရွက်ခြင်း၊ အစွမ်းကုန် (မကောင်းမှုမှ)
ကြောက်ခြင်း၊ အစွမ်းကုန် ကြိုးစား အားထုတ်ခြင်း
ဖြင့်မှတပါး၊ မျက်မှောက်တမနွန်အကျိုးတို့ကို၊ ရဖို့ရန်
ခဲယဉ်းပေ၏။ သို့ရာတွင် ငါဘုရင်မင်းမြတ်၏ အဆုန်း
အမကြောင့်၊ တရားတော်အား လိုလားခြင်း သည်
၎င်း၊ တရားတော်အား မြတ်နိုးခြင်း သည် ၎င်း၊
တနေ့ထက် တနေ့ပွားတိုးခဲ့၏။ (ရှေ့သို့လည်း ဆက်
လက်) ပွားတိုး လိမ့်ဦးအံ့။ ငါ၏အမှုတော်ထမ်း
အရာရှိ အကြီး၊ အငယ်၊ အလတ်တို့သည် လည်း
တရားတော်၌ မတည် မခိုင် ဟိမ်းယိုင် နေသူတို့ပင်

ဒုတိယ ကျောက်တိုင်စာ။

(ပြာကြိုင်)

၁၀။ ။ဒေဝီနံပိယေ ပိယဒသိ လာဒော

၁၁။ ။ဟေဝံ အာဟာ။ဓံမေ သာဓူ။ကိယံ စ ဓံမေ တိ။
အပါသိနဝေ ဗဟု ကယာနေ

၁၂။ ။ဒယာ ဒါနေ သစေ သောစယေ။စုဒါနေ ပိ
မေ ဗဟုပိဓေ ဒိနေ ဒုပဒ-

၁၃။ ။စတုပဒေသု 'ပဒိဝါလိစလေသု ပိပိဓေ မေ
အနုဂဟေ ကဋ္ဌေ အာပါန-

တည်တံ့နိုင်မြဲစေလောက်အောင်၊ ငါ၏ညွှန်ကြားချက်များကိုလိုက်နာ၍၊ အားထုတ် ဆောင်ရွက်ကြကုန်အံ့။

ထိုနည်းတူစွာ နိုင်ငံတော်အစွန်အပံ့ရှိ အမတ်ကြီးတို့သည်လည်း လိုက်နာ အားထုတ် ဆောင်ရွက် ကြကုန်ရာ၏။

တရားသဖြင့် ထိန်းသိမ်း စောင့်စည်းခြင်း၊ တရားသဖြင့် စီမံခန့်ခွဲခြင်း၊ တရားသဖြင့် ချမ်းသာကို ခံစားစေခြင်း၊ တရားသဖြင့် ကာကွယ် စောင့်ရှောက်ခြင်းတို့သည်ကား၊ (နိုင်ငံတော်၏) ဥပဒေဌာနများတို့ပေတည်း။

ဒုတိယ ကျောက်တိုင်စာ။

(မြန်မာ)

နတ်တို့ချစ်မြတ်နိုးသော ပိယဒသီ မင်းကြီး ဤသို့အမိန့်တော်ရှိ၏။

တရားတော်ကို လိုက်နာ ကျင့်ဆောင် ခြင်းသည် ကောင်း၏။ တရားတော် သည်ကား အဘယ်နည်း။ မကောင်းမှုမှ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း၊ များစွာသောကောင်းမှုတို့ကို ပြုခြင်း၊ သနားခြင်း၊ ပေးလှူခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်မှန်ကန်ခြင်း၊ ကိုစိတ် သန့်စင်စေခြင်းတို့ပေတည်း။

၉၂ အသောကကျောက်စာများ။

၁၄။ ။ဒါဒိနာယေ အံနာနိ ပိ စ မေ ဗဟူနိ ကယာ-
နာနိ ကဋ္ဌာနိ။ ဧတာယေ မေ

၁၅။ ။အဌာယေ ဣယံ ဓံမလိပိ လိခါပိတ။ ဟောဝံ
အနုပဋိပဇံတု စိလံ

၁၆။ ။ထိတိကာ စ ဟောတူ တိ တိ။ယေ စ ဟောဝံ
သံပဋိပဇိသတိ သေ သုကဋုံ ကဆတိ တိ။

အမျိုးမျိုးသော နည်းတို့ဖြင့် (ပညာ) မျက်စေ့ အလှူကို ငါပေးခဲ့လေပြီ။ အခြေနှစ်ချောင်းနှင့် အခြေ လေးချောင်းတို့အား၎င်း၊ အတောင်ရှိ ငှက် များ နှင့် ရေ၌ ကျက်စား ငါး စသော သတ္တဝါတို့ အား ၎င်း၊ အထူးထူး အပြားပြား သနား ငဲ့ညွှာ ချမ်းသာ ပေးခဲ့ လေပြီ။ အသက်၏ အလှူကို ပေးခြင်း စသော အခြား များစွာသော ကောင်းမှုတို့ကိုလည်း ငါပြုခဲ့လေပြီ။

ဤအတိုင်း လိုက်နာကျင့်ဆောင်ကြစေခြင်း အကျိုး ငှါ ဤ တရားကဗျည်းကို ရေးထိုး စေ ခဲ့ ၏။ မြို့စွာ တည်ပါစေ သတည်း။ ဤအတိုင်း ကျင့်သုံး ဆောက် တည် သူ တို့ သည်၊ ကောင်း သော အမှု ကို ပြုသည် မည်လတံ့။

တတိယ ကျောက်တိုင်စာ။

(ပြာကြိုင်)

- ၁၇။ ။ဒေဝါနံပိယေ ပိယဒသိ လာဇ ဟေဝံ
အဟာ။ ကယာနံ မေဝ ဒေခတိ။ ဣယံ မေ
- ၁၈။ ။ကယာနန ကဇ္ဇေ တိ။နော မိန ပါပံ ဒေခတိ။
ဣယံ မေ ပါပေ ကဇ္ဇေ တိ ဣယံ ဝါ အာသိ-
နဝေ
- ၁၉။ ။နာမာ တိ။ဒုပဋ္ဌိဝေခေ စု ခေါဇ သာ။ ဟေဝံ
စု ခေါဇ သေ ဒေခိယေ။ဣမာနိ
- ၂၀။ ။အာသနဝဂါဇိနိ နာမ အထာ စံဒိယေ
နိဌ။လိယေ ကောဓေ မာနေ ဣဿျာ
- ၂၁။ ။ကာလနေန ဝ ဟကံ မာ ပလိဘသယိသံ။
ဇေဗာဗ ဒေခိယေ။ဣယံ မေ
- ၂၂။ ။ဟိဒတိကာယေ ဣယံမန မေ ပါလတိကာ-
ယေ။

တတိယ ကျောက်တိုင်စာ။

(မြန်မာ)

နတ်တို့ ချစ်မြတ်နိုးသော ဝိယဒသီ မင်းကြီးသည်၊
ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဤမည်သော ကောင်းမှုကို ငါပြုခဲ့လေပြီဟု၊ မိမိ၏
ကောင်းမှုကို သာလျှင် (လူတို့) မြင်တတ်၏။ ဤ
မည်သော မကောင်းမှုကို ငါ ပြုမိ၏။ ဤ သည် ကား
ငါ၏အပြစ်ပါကကားဟု၊ မိမိ၏ မကောင်းမှုကို လူတို့
မမြင်တတ်။ ဤသို့ ဆင်ခြင် ရှုမြင် ရန် ကား ခဲယဉ်းလှ
ပေ၏တကား။

ဤသည်တို့သည်ကား အပြစ်သို့ သက်ရောက် စေ
သော တရားတို့ပေတည်း။

ရက်စက်ခြင်း၊ ကြမ်းကြုတ်ခြင်း၊ အမျက်ထွက်ခြင်း၊
တံဆောင်လွှားခြင်း၊ နာလှခြင်း။

ဤအကြောင်းတို့ဖြင့် ငါသည် ချွတ်ချယ် ပြောဆို
ခြင်းကို မပြုလတံ့။ ဤသည်ကား ငါ၏ မျက်မှောက်
လောကအဖို့၊ ဤသည်ကား ငါ၏ တမန္တန် လောက
အဖို့၊ ဤသို့ ကောင်းစွာရှုဆင်ခြင်ရာ၏။

စတုတ္ထ ကျောက်တိုင်စာ။

(ပြာကြိုင်)

- ၁။ ။ဒေဝါနံပိယေ ပိယဒသိ လာဇ ဟေဝံ
အာဟာ။ သဗ္ဗုပိသတိဝသ—
- ၂။ ။အဘိသိတေန မေ ဣယံ ဓံမလိပိ လိခါပိ-
တာ။ လဇ္ဇကာ မေ
- ၃။ ။ဗဟူသု ပါနသတသဟသေသု ဇနသိ အာ-
ယံတာ တေသံ ယေ အဘိဟာလေ ဝါ
- ၄။ ။ဒံဇေ ဝါ အတပကိယေ မေ ကဇ္ဇေ။ ကိတေ။
လဇ္ဇကာ အသ္မက အဘိတာ
- ၅။ ။ကံမာနိ ပဝတယေဝု ဇနသ ဇာနပဒသာ
ဟိတသုခံ ဥပဒဟေဝု
- ၆။ ။အနုဂဟိနေဝု စာ။ သုဒ္ဓိယနဒုဒ္ဓိယနံ ဇာနိ-
သံတိ ဓံမယုတေန စ
- ၇။ ။ဝိယောဝဒိသံတိ ဇနံ ဇာနပဒံ၊ ကိ တိ၊ ဟိဒတံ
စ ပါလတံ စ
- ၈။ ။အာလာဓယေဝု တိ။ လဇ္ဇကာ ပိ လဃတိ
ပဋိစလိတဝေ မံ ပုလိသာနိ ပိ မေ
- ၉။ ။ဆဒံနာနိ ပဋိစလိသံတိ တေ ပိ စ ကာနိ
ဝိယောဝဒိသံတိ ယေန မံ လဇ္ဇကာ

• ဣတ္ထ ကျောက်တိုင် စာ။

(မြန်မာ)

နတ်တို့ ချစ်မြတ်နိုးသော ပိယဒသီ မင်းကြီး ဤသို့
မိန့်တော်မူ၏။

ငါအဘိသိက်ခံသည်မှ၊ နှစ်ဆဲ ခြောက်နှစ်မြောက်
၌၊ ဤတရားကဗျည်းကို ရေးထိုးစေ၏။

ရဇူကခေါ် ငါ၏ အမတ်ကြီး များ သည်၊
သိန်းပေါင်းများစွာသော သူတို့၏ မှီခိုရာ ဖြစ်ကြကုန်
၏။ ထိုအမတ်ကြီးတို့အား ချီးမြှင့်မစမြင်း၊ အပြစ်ဒဏ်
ပေးခြင်း အာဏာ များကို ငါအပ်နှင်းထား လေပြီ။
ဤသို့ အပ်နှင်းထားသည်မှာ၊ ၎င်းတို့သည် ကိုကျိုးကို
မငဲ့မကွက်၊ မကြောက်မရွံ့ပဲ၊ အမှုကိစ္စ များကို စီရင်
ဆုန်းဖြတ်လျက်၊ တိုင်းသူပြည်သား၊ နယ်သူနယ်သား
တို့၏ စီးပွားချမ်းသာကို ဆောင်ကြဉ်းကာ၊ ထိုသူတို့၏
အကျိုးကို သည်ပိုးရန် ဖြစ်သည် ပြင်၊ ထိုသူတို့၏
ဆင်းရဲခြင်း ချမ်းသာခြင်း အကြောင်းတို့ကို သိ၍၊ ထို
တိုင်းသူပြည်သား၊ နယ်သူနယ်သားတို့အား၊ တရား၌
အားထုတ်ရန် ဆုန်းမ ဩဝါဒ ပေးစေခြင်းငှါ ဖြစ်၏။
သို့မှသာ ဤဘဝ နှောင်ဘူတို့၏အကျိုးကို ထိုသူတို့
ခံစားကြရကုန်အံ့။

၉၈ အသောကကျောက်စာများ။

၁၀။ စသ တိ အာလာပေတဝေ။ အထာ ဟိ ပဇီ
ဝိယတာယေ ဇာတိယေ နိဿိဇိတု

၁၁။ ။အသ္မထေ ဟောတိ။ ဝိယတ ဓါတိ စသတိ
မေ ပဇီ သုခံ ပလိဟဋ္ဌတေ၊

၁၂။ ။ဟေဝံ မမာ လဇ္ဇကာ ကဋ္ဌာ ဇာနုပဒသ
ဟိတသုခါယေ၊ ယေန ဧတေ အဗီတာ

၁၃။ ။အသ္မထ သံတံ အဝိမနာ ကံမာနိ ပဝတယေဝူ
တိ ဧတေန မေ လဇ္ဇကာနံ

၁၄။ ။အဘိဟာလေ ဝ ဒိဋ္ဌေ ဝါ အတပတိယေ
ကဋ္ဌေ။ ဣဆိတဝိယေ ဟိ ဒေသာ၊ ကိတိ၊

၁၅။ ။ဝိယောဟာလသမတာ စ သိယ ဒိဋ္ဌသမတာ
စာ။ အဝ ဣတေ ပိ စ မေ အာဝုတိ။

၁၆။ ။ဗံဓန ဗဓါနံ မုနိသာနံ တိလိတဒိဋ္ဌာနံ ဗြတဝ-
ဓါနံ တိတိနိ ဒိဝသာနိ မေ

၁၇။ ။ယောတေ ဒိတေန။ နာတိကာ ဝ ကာနိ
နိဗ္ဗပယိသံကိ ဇိဝိတာယေ တာနံ

၁၈။ ။နာသံတံ ဝါ နိဗ္ဗပယိတာ ဒါနံ ဒါဟံတိ
ပါလတိကံ ဥပဝါသံ ဝ ကဆတိ

ရဇွဲက အမတ်ကြီး တို့သည်၊ ငါ၏ အမှုတော်ကို ကျေပွန်အောင်၊ ကောင်းစွာ ဆောင်ရွက်ကြကုန်အံ့။ ပုရသခေါ် ငါ၏ အမှုထမ်းတို့သည်လည်း၊ ငါ၏အလို ဆန္ဒများကို ဖြည့်ဆည်း၍၊ ရဇွဲကအမတ်ကြီးတို့သည် အမှုတော်ကို ကျေပွန်အောင် ကောင်းစွာသမ်းဆောင် နိုင်ကြစေခြင်းငှါ၊ လူတို့အား ဆုန်းမ ဩဝါဒ ပေးကြ စေကုန်သတည်း။

မိမိ၏သားကို လိမ္မာသော နို့ထိန်းထံ အပ်နှံပြီး သော်၊ ထိုလိမ္မာသော နို့ထိန်းသည် ငါ၏သားအား ချမ်းသာကို ဆောင်လတံ့ဟု၊ စိုးရိမ် ကင်းမဲ့ခြင်း ဖြစ် သကဲ့သို့၊ ငါသည်လည်း နယ်သူ နယ်သား တို့အား၊ ၎င်းတို့၏ စီးပွား ချမ်းသာ အလို့ငှါ၊ ငါ၏ ရဇွဲက အမတ်ကြီးတို့ထံ အပ်နှံထားပေ၏။

ထိုရဇွဲက အမတ်ကြီး တို့သည်၊ မကြောက်မရွံ့၊ ကိုကျိုးကို မငဲ့မကွက်၊ မမေ့မလျော့၊ တည်ကြည်စွာ၊ မိမိတို့၏ ဝံ့တ္တရားများကို ဆောင်ရွက် နိုင်စေခြင်းငှါ၊ ၎င်းတို့အား ချီးမြှင့် မစေခြင်း၊ အပြစ် ဒဏ် ပေး ခြင်း အာဏာများကို ငါအပ်နှင်း ထားပေ၏။ သို့မှသာ ၎င်းတို့သည်၊ တရား စီရင်ဆုန်းဖြတ်ရာ၌၎င်း၊ အပြစ် ဒဏ်ပေးရာ၌၎င်း၊ မျှတမှန်ကန်ပေမည်။

၁၅၀ အသောကကျောက်စာများ။

၁၉။ ။ ဣစ္ဆာ ဟိ မေ၊ ဟေဓံ နိလုဓသိ ဝိ ကာလသိ
ပါလတံ အာလာဓယေဝှ တိ ဇနသ စ

၂၀။ ။ ဝတိ ပိပိဓေ ခံမစလနေ သံယမေ ဒါနသ
ဝိဘာဂေ တိ။

ဤသို့ ပင်လည်း ငါ အမိန့်ပေး တုံ့သေး၏။
 အပြစ်ဒဏ်ရပြီးသဖြင့် သတ်အံ့သောငှါ၊ ထောင်
 အကျဉ်းခံနေရသူတို့အား၊ ပြင်ဆင်စီမံခွင့်သုံးရက်
 တာမျှပေးရာ၏။ (ဤအတွင်း) ထိုသူတို့၏ ဆွေမျိုး
 သားချင်းတို့သည်၊ အသက်ချမ်းသာရစိမ့်သောငှါ
 (နည်းလမ်းများကို) ကြံစည်ရှာဖွေကြလိမ့်ကုန်အံ့။
 ဤသို့ကြံစည်လျက် ပျက်စီးရမည်ပင် ဖြစ်သော်လည်း၊
 နောင်ဘဝအတွက် အလှူသင်္ဂဟလည်း ပေးစေရာ၏။
 ဥပုသ်သော်လည်း စောင့်ထိန်းစေရာ၏။

ငါအလိုရှိတော်မူသည်ကား၊ ဤသို့သေကြေ
 ပျက်စီးအံ့ဆဲဆဲ၌ပင်၊ နောင်ဘဝအဖို့အားထုတ်၍၊
 လူတို့သည် အမျိုးမျိုးသောနည်းတို့ဖြင့် တရားကျင့်သုံး
 ဆောက်တည်ခြင်း၊ ခြိုးခြံစွဲကျင့်ခြင်း၊ အလှူပေးဝံ့ငှာ
 ခြင်းတို့၌ တိုးတက်ရန်ဖြစ်၏။

ပဉ္စမ ကျောက်တိုင်စာ။

(ပြာကြိုင်)

- ၁။ ။ဒေဝါနံပိယေ ဝိယဒသိ လာဇ ဟေဝံ အဟာ။
သဉ္စုဝိသတိဝသ-
- ၂။ အဘိသိတေန မေ ဣမာနိ ဇာတာနိ အဝ-
ဓိယာနိ ကဋ္ဌာနိ။ သေ ယထာ
- ၃။ ။သုကေ သာလိကာ အလုနေ စကဝါကေ
ဟံသေ နံဒီမုခေ ဂေလဒေ
- ၄။ ။ဇတူကာ အံဗာ ဣလိကာ ဒုဒ္ဓိ အနုဋ္ဌိက-
မဆေ ဝေဒဝေယကေ
- ၅။ ။ဂံဂါပုပုဋ္ဌကေ သံကုဇမဆေ ကဗုဋ္ဌသယကေ
ပုံနသသေ သိမလေ
- ၆။ ။သံဒကေ ဩကပိဒေ ပလသတေ သေတ-
ကပေါဘေ ဂါမကပေါတေ
- ၇။ ။သဝေ စတုပဒေ ယေ ပဋိဘောဂံ နော ဧတိ
န စ ခါဒိယတိ
- ၈။ ။ဧဉ္စကာ စာ သူကလီ စာ ဂဘိနိ ဝ ပါယ-
ဓိနာ ဝ အဝဓိယာ ပေါတကေ
- ၉။ ။ပိ စ ကာနိ အာသံမာသိကေ ဝဓိကုကုဋ္ဌေ
နော ကဋ္ဌဝိယေ၊ တုသေ သဇိဝေ

ပဉ္စမ ကျောက်တိုင်စာ။

(မြန်မာ)

နတ်တို့ ချစ်မြတ်နိုးသော ပိယဒသီ မင်းကြီး ဤသို့
မိန့်တော်မူ၏။

ငါအဘိသိက်ခံသည်မှ နှစ်ဆဲ့ခြောက်နှစ်မြောက်
၌၊ ဤသတ္တဝါတို့အားသတ်ဖြတ်ခြင်းမှ တားမြစ်တော်
မူ၏။

ကျေး (ကြက်တူရွေး)၊ သာလိကာ၊ ငှက်ကြီး
တုံးစပ်၊ စက္ကဝက်၊ ဟင်္သာ၊ နန္ဒီမုခ၊ ကြိုးကြာ၊ လင်းနို့၊
ခါချဉ်၊ ရေလိပ်၊ အရိုးမဲ့ငါး၊ ဇိဝံဇိုး၊ ဂင်္ဂါရေကြက်၊
ငါးတန်၊ ကုန်းလိပ်၊ ဖြူ၊ ရှဉ့်၊ စာမရိသား၊ နွားလား၊
မျောက်၊ သမင်၊ ချိုး၊ ခို၊ အသုံးလည်းမပြု စားလည်း
မစားသော ခြေလေးချောင်းကောင်အားလုံး။

ကို ဝန် ဆောင်၊ သို့ မ ဟုတ်၊ နို့ တိုက် နေ သော
ဆိတ်မ ဝက်မနှင့်၊ ခြောက်လအောက်အရွယ်သားငယ်
တို့ကို မသတ်ရာ။ ကြက်ဖတို့ကို မသင်းရာ။ (ပိုးမွှား
စသည်) သက်ရှိ သတ္တဝါတို့နှင့် မကင်းသော ဖွဲ့တို့ကို

၁၀။ နော ဈာပေတဝိယေ၊ ဒါဝေ အနဋ္ဌာယေ
ဝါ ဝိဟိသာယေ ဝါ နော ဈာပေတဝိယေ။

၁၁။ ဇီဝေန ဇီဝေ နော ပုသိတဝိယေ။ တီသု
စာတုံမာသီသု တိသာယံ ပုံနမာသီယံ

၁၂။ ။တိန္ဒြိယဒိဝသန္တိ စာရဒသံ ပုံနဉ္စသံ ပတိပဒါ-
ယေ ဓုဂါယေ စာ

၁၃။ ။အနုပပါသထံ မဆေ အဝဓိယေ နော ဝိ
ဝိကေတဝိယေ။ ဧတာနိ ယေဝ ဒိဝသန္တိ

၁၄။ ။နာဂဝနသိ ကေဝဋ္ဌဘောဂသိ ယာနိ အံနာနိ
ဝိ ဇီဝနိကဿာနိ

၁၅။ ။နော ဟတဝိယာနိ။ အဋ္ဌဗိပဓါယေ စာရဒ-
သဿေ ပုံနဉ္စသဿေ တိသာယေ

၁၆။ ။ပုနာဝသုနေ တီသု စာတုံမာသီသု သုဒိဝ-
သာယေ ဂေါန နော နိလခိတဝိယေ။

၁၇။ ။အဇကေ ဧဉ္စကေ သူကလေ ဧ ဝါ ဝိ အံနေ
နိလခိယတိ နော နိလခိတဝိယေ။

မီးမရှိ။ ရာ။ အကြောင်းမဲ့သော်၎င်း၊ အသက်တို့ကို
သေကြေပျက်စီးစေရန်သော်၎င်း၊ တောတို့ကို မီး
မတိုက်ရာ၊ သတ္တဝါတကောင်၏ အသက်ဖြင့်၊ အခြား
သတ္တဝါတကောင်အား မကျွေးမွေးရာ။

လေးလစီရှိသော ဥတုသုံးပါးတို့၏ ဆန်းသုံးရက်
တို့၌၎င်း၊ တိသ (ဖုသျှ) နက္ခတ်နှင့်ယှဉ်သော နေ့တို့၌
၎င်း၊ လပြည့်နေ့တို့၌၎င်း၊ တဆဲ့လေးရက်၊ တဆဲ့
ငါးရက်နှင့်၊ ဆန်းဆုတ်တရက်တည်းဟူသောသုံးနေ့
တို့၌၎င်း၊ ဥပုသ်နေ့တိုင်းတို့၌၎င်း၊ ငါးတို့ကိုမသတ်ရာ၊
မရောင်းရာ။

ထိုနေ့တို့၌ပင် နာဂဝန (ဆင်တော) နှင့် တံငါတို့
ကျက်စားရာ အရပ်တို့၌၊ အခြား မည်သည့် သတ္တဝါ
တို့ကိုမျှလည်း မသတ်ရာ။

ရှစ်ရက် ပက္ခ တို့၌၎င်း၊ တဆဲ့လေးရက်၊ တဆဲ့
ငါးရက် လက္ခယ် လပြည့်နေ့တို့၌၎င်း၊ တိသ (ဖုသျှ)
နက္ခတ်နှင့်ယှဉ်သော နေ့တို့၌၎င်း၊ ပုနဗ္ဗသု နက္ခတ်နှင့်
ယှဉ်သောနေ့တို့၌၎င်း၊ လေးလစီရှိသော ဥတုသုံးပါး
တို့၏ ဆန်းသုံးရက်တို့၌၎င်း၊ နေ့ထူးနေ့မြတ်တို့၌၎င်း၊
နွားတို့ကို မသင်းရာ။ ဆိတ်၊ သိုး ဝက်နှင့် အခြား
သင်းလေ့ရှိသော သတ္တဝါတို့အားလည်း မသင်းရာ။

တိသ (ဖုသျှ) နက္ခတ်နှင့် ယှဉ်သောနေ့၊ ပုနဗ္ဗသု
နက္ခတ် နှင့် ယှဉ်သောနေ့၊ လေးလ တကြိမ် ဥတု

- ၁၈။ ။တိဿာယေ ပုနာဝံသုနေ စာတုံမာသိယေ
စာတုံမာသိပခါယေ အသ္မဿာ ဂေါနဿာ
- ၁၉။ ။လခနေ နော ကဋ္ဌဝိယေ။ယံဝ သဉ္ဇုဝိသတိ-
ဝသအဘိသိတေန မေ ဧတာယေ
- ၂၀။ ။အံတလိကာယေ ပိနဝိသတိ ဗိဓနမောခါနိ
ကဋ္ဌာနိ။

ဆဋ္ဌမ ကျောက်တိုင်စာ။

(မြို့ကြိုင်)

- ၁။ ။ဒေဝါနိဝိယေ ဝိယဒသိ လာဇ ဟေဝံ အဟံ။
ဒုဝါဒုလ-
- ၂။ ။ဝသ-အဘိသိတေန မေ ဓံမလိဝိ လိခါဝိတာ
လောကဿာ
- ၃။ ။ဟိတသုခါယေ။ သေ တံ အပဟဋ္ဌာ တံ တံ
ဓံမပပ^၀ ပါပေါဝါ။
- ၄။ ။ဟေဝံ လောကဿာ ဟိတသုခေ တိ ပဋိ-
ဝေခါမိ အထ ဣယ
- ၅။ ။နာတိသု ဟေဝံ ပဟိယာသံနေသု ဟေဝံ
အပကဋ္ဌေသု

ဆန်းရက်တို့၌၎င်း၊ လေးလတကြိမ် ဥတုဆန်းသည်မှ ပက္ခ (တဆဲလေးရက်) နေ့တိုင်း တို့၌၎င်း၊ မြင်း၊ ဆိတ်၊ နွားတို့အား တန်ဆိပ် မခတ်ရာ။

ငါ အဘိသိက်ခံသည်မှ၊ နှစ်ဆဲခြောက်နှစ်သော ကာလအတွင်း၌၊ နှစ်ဆဲငါးကြိမ်တိုင်၊ ထောင် အကျဉ်းသားတို့အား ငါလွှတ်ခဲ့လေပြီ။

ဆဋ္ဌမ ကျောက်တိုင်စာ။

(မြန်မာ)

နတ်တို့ချစ်မြတ်နိုးသော ဝိယဒသီ မင်းကြီး ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ငါ အဘိသိက်ခံသည်မှ တစ်ဆဲနှစ်နှစ် မြောက်၌ လူအပေါင်းတို့၏ စီးပွားချမ်းသာအလို့ငှါ၊ တရားကဗျည်းများကို ငါရေးထိုးစေ၏။ လူတို့သည်ထိုတရားကဗျည်းများကို၊ ချိုးဖောက်ဖျက်ဆီးခြင်း မပြုပဲ၊ ထိုထိုတရားတို့၌၊ ကြီးပွားတိုးတက်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်ရာ၏။

ဤသို့လျှင် လူအပေါင်းတို့၏ စီးပွားချမ်းသာကို၊ ငါစောင့်ရှောက် ကြည့်ရှု ပီ၏။ ငါ၏ အဆွေ အမျိုးတို့နှင့် အလားတူ၊ ငါနှင့် အနီးအဝေး နေသူတို့၏ စီးပွားချမ်းသာ ဤလည်း ငါစောင့်ရှောက် ကြည့်ရှု

- ၆။ ။ ကိမ္ဘံ ကာနိ သုခံ အဝဟာမိ တိ တထ စ
ဝိဒဟာမိ။ ဟေမေဝါ
- ၇။ ။ သဝနိကာယေသု ပဋိဝေခါမိ။ သဝပါသံသု ပိ
မေ ပူဇိတာ
- ၈။ ။ ဝိဝိဓါယ ပူဇာယာ။ ဧ စု ဣယံ အတုနာ
ပစ္စပဂမနေ
- ၉။ သေ မေ မောချမတေ။ သဒ္ဓုဝိသတိဝသ—
အဘိသိတေန မေ
- ၁၀။ ။ ဣယံ ဓံမလိပိ လိခါပိတာ။

သတ္တမကျောက်တိုင်စာ။

(ပြာကြိုင်)

- ၁၁။ ဒေဝါနံပိယေ ပိယဒသိ လာဇာ ဟေဝံ
အာဟာ။ ယေ အတိကံတံ
- ၁၂။ ။ အံဘလံ လာဇာနေ ဟုသု ဟေဝံ ဣဆိသု။
ကထံ
- ၁၃။ ။ ဇနေ ဓံမဝံဇံယာ ဝဇေယာ နော စု ဇနေ
အနုလုပါယာ ဓံမဝံဇံယာ

ပိ၏။ မည်သူ့အားမဆို၊ မည်သည့် ချမ်းသာကို မဆို၊
ဆောင်နိုင်က၊ ငါဆောင်အံ့။ ဤသို့လျှင် ခပ်သိမ်းသော
အမျိုးသားတို့အား ငါစောင့်ရှောက် ကြည့်ရှု တော်
မူ၏။

ခပ်သိမ်းသော အယူဝါဒဂိုဏ်းသားတို့အားလည်း
အထူးထူးသော ပူဇော်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ငါ ချီးမြှင့် ပူဇော်
တော် မူ၏။ သို့ရာတွင် ထိုသူ တို့အား မိမိ ကို တိုင်
သွားရောက်တွေ့ဆုံခြင်းသည်သာ အရေးကြီးသည်ဟု
ငါ ထင်မှတ်တော်မူ၏။

ငါ အဘိသိက်ခံသည်မှ နှစ်ဆဲ့ခြောက်နှစ်မြောက်
၌။ ဤ တရားကဗျည်းကိုရေးထိုးစေ၏။

သတ္တမ ကျောက်တိုင်စာ။

(မြန်မာ)

နတ်တို့ချစ်မြတ်နိုးသော ပိယဒသိ မင်းကြီး ဤသို့
မိန့်တော်မူ၏။

လွန်လေပြီးသောကာလတို့၌၊ မင်းတို့သည် မည်သို့
လျှင်၊ လူတို့အားတရားတော်၌ တိုးတက်ကြီးပွားစေအံ့
နိုးညှင်းဟု၊ တောင့်တခဲ့ကြ၏။ သို့ရာတွင်၊ လူတို့သည်သင့်
လျော်စွာ တရားတော်၌ မတိုးတက်၊ မကြီးပွားခဲ့ချေ။

- ၁၄။ ။ဝံစိတ္တာ၊ဧတံ ဒေဝါနံပိယေ ပိယဒသိ လာဇာ
ဟေဝံ အာဟာ။ ဒေသ မေ
- ၁၅။ ။ဟုထာ။ အတိကံတံ စ အံတလံ ဟေဝံ ဣဆိသု
လာဇာနေ ကထံ ဇနေ
- ၁၆။ ။အနုလုပ္ပါယာ ဓံမဝစိယာ ဝဗေယာ တိ။နော
စ ဇနေ အနုလုပ္ပါယာ။
- ၁၇။ ။ဓံမဝစိယာ ဝစိတ္တာ။ သေ ကိနသု ဇနေ
အနုပဋိပဇေယာ။
- ၁၈။ ။ကိနသု ဇနေ အနုလုပ္ပါယာ ဓံမဝစိယာ
ဝဗေယာ တိ။ ကိနသု ကာနိ
- ၁၉။ ။အဘျုနာမယေဟံ ဓံမဝစိယာ တိ။ ဧတံ
ဒေဝါနံပိယေ ပိယဒသိ လာဇာ ဟေဝံ
- ၂၀။ ။အာဟာ။ ဒေသ မေ ဟုထာ ဓံမသာဝနာနိ
သာဝါပယာမိ ဓံမာနုသထိနိ
- ၂၁။ ။အနုသာသာမိ။ဧတံ ဇနေ သုတု အနုပဋိပဇိ
သတိ အဘျုနမိသတိ။
- ၂၂။ ။ဓံမဝစိယာ စ ဗါဗံ ဝုဗိသတိ။ဧတာယေ မေ
အဋ္ဌာယေ ဓံမသာဝနာနိ သာဝါပိတာနိ
ဓံမာနုသထိနိ ဝိဝိဓါနိ အာနုပိတာနိ ယထာ
ပုလိသာ ပိ ဗဟုနေ ဇနသိ အာယတာ ဧ
တေ ပလိယောဝံဒိသံတိ ပိ ပဝိထလိသံတိ ပိ။
လဇ္ဇကာ ပိ ဗဟုကေသု ပါနုသုတသဟ

ဤ အချက်၌ နတ်တို့ ချစ်မြတ် နိုးသော ပိယဒသီ
မင်းကြီး၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ငါ ဤသို့ စဉ်း စား မိ ၏။ ရှေး၌ မင်း တို့ သည်
မည်သို့လျှင်၊ လူတို့အား၊ တရား တော်၌ တိုးတက်
ကြီးပွားစေအံ့နည်းဟု၊ တောင့်တခဲ့ကြ၏။ သို့ရာတွင်
လူတို့သည် သင့်လျော်စွာ၊ တရားတော်၌၊ မတိုးတက်
မကြီးပွားခဲ့ချေ။ မည်သို့လျှင် လူတို့အား တရားတော်
ကို လိုက်နာ ကျင့်ဆောင်ပါစေအံ့နည်း။ မည်သို့လျှင်
လူတို့အား၊ တရားတော်၌ တိုးတက် ကြီးပွား ပါစေ
အံ့နည်း။ တရားတော်၌တိုးတက်ကြီးပွားခြင်းအလို့ငှါ၊
မည် သို့ လျှင်၊ မည် သူ အား၊ ချီး မြှင့် မြှောက် စား
ပါအံ့နည်း။

နတ်တို့ ချစ်မြတ်နိုးသော ပိယဒသီမင်းကြီး ဤသို့
မိန့်တော်မူ၏။

ငါ ဤသို့အကြံရ၏။ လူတို့အား တရားဟော ပြော
သည်ကို ကြား နာ စေ ၍ တရား အဆုန်း အမ ဖြင့်
ဆုန်းမစေအံ့၊ လူတို့သည် ဤဟောကြား ဆုန်းမသည်
တို့ကို ကြားနာရသော်၊ တရားတော်အား လိုက်နာ
ကျင့်ဆောင်ကြ၍၊ မြင့်မြတ် တက်ကြွ လာကြပြီးလျှင်၊
တရားတော်၌ အမှန်တိုးတက်ကြီးပွားလာလိမ့်အံ့။

ဤအကျိုးငှါ၊ ငါသည် တရား အဟော အပြော
တို့ ကို ဟော ပြော စေ ၍၊ တရား အဆုန်း အမ တို့

သေသု အာယတံ တေ ပိ မေ အာနိပါတာ။

ဟေဝံ စ ဟေဝံ စ ပလိယောဝဒါထ

၅၃။ ။ဇနံ ဓံမယုတံ။ ဒေဝါနိပိယေ ပိယဒသိ ဟေဝံ

အာယာ။ ဧတမေဝ မေ အနုဂေခမာနေ

ဓံမထံဘာနိ ကဋ္ဌာနိ ဓံမမဟာမာတာ ကဋ္ဌာ

ဓံမသာဝနေ ကဋ္ဌေ။ ဒေဝါနိပိယေ ပိယဒသိ

လ္လာဇာ ဟေဝံ အာဟာ၊ မဂေသု ပိ မေ

နိဂေါဟာနိ လောပါပိတာနိ ဆာယော-

ပဂါနိ ဟောသံတိ ပသုမုနိသာနံ။ အံဗါဝ-

ဒိကျာ လောပါဂိတ။ အစကောသိကျာနိ ပိ

မေ ဥဒုပါနာနိ

၂၄။ ။ခါနာပါပိတာနိ။ နိဗ္ဗိယိယာ စ ကာလာ-

ပိတာ။ အာပါနာနိ မေ ဗဟုကာနိ တတ

တတ ကာလာပိတာနိ ပဋိဘောဂါယေ

ပသုမုနိသာနံ။ လဟုကေ စု ဒေဝ ပဋိဘောဂေ

နာမ။ ဝိဝိဓါယာ ဟိ သုခါယနာယာ ပုလိ-

မေဟိ ပိ လာဇိဟိ မမယာ စ သုခယိတေ

လောကေ ဣမံ စု ဓံမနုပဋိပဋိ အနုပဋိပဇံတု

တိ ဧတဒထာ မေ

၂၅။ ။ဒေဝ က ဋ္ဌေ။ ဒေဝါနိပိယေ ပိယဒသိ ဟေဝံ

အာဟာ။ ဓံမမဟာမာတာ ပိ မေ တေ

ဗဟုပိဓေသု အဋ္ဌေသု အာနုဂဟိကေသု

ကိုလည်း။ အ နည်း နည်း ဖြင့် အမိန့် ပေးခဲ့လေပြီ။
 များစွာသောလူတို့၏ ခိုလှုံရာဖြစ်သော၊ ပုရိသာ ခေါ်
 ငါ၏အမှုထမ်းတို့သည်၊ ငါ့ဟောပြော ဆုန်းမသည်
 တို့ကို၊ ဝန်းကျင်ဟောကြား ပြန့်နှံ့ စေ ရာ၏။ ထောင်
 သောင်း များ စွာ သော လူတို့၏ ခိုလှုံရာ ဖြစ်သော
 ရုဇူကာ အမတ်ကြီးတို့အားလည်း တရားတော်နှင့်
 စပ်လျဉ်း၍၊ လူတို့အား ဤသို့ ဤသို့လျှင် ဟောကြား
 ဆုန်းမရာ၏ဟု၊ ငါ့အမိန့် ချမှတ်ထားတော်မူလေပြီ။
 နတ်တို့ချစ်မြတ် နိုးသော ပိယဒသီမင်းကြီး ဤသို့
 မိန့်တော်မူ၏။

ဤ အ ကြောင်း ကို မြော် မြင် လျက်၊ တရား
 ကျောက်တိုင်များကို စိုက်ထူခဲ့လေပြီ။ တရား အမတ်
 ကြီးများကိုလည်း ခန့်ထားခဲ့လေပြီ။ တရားဟောပြော
 မြင်းတို့ကိုလည်း ပြုစေခဲ့လေပြီ။

နတ်တို့ချစ်မြတ်နိုးသော ပိယဒသီ မင်းကြီး ဤသို့
 မိန့်တော်မူ၏။

လူနှင့် တိရစ္ဆာန် တို့အား အရိပ် ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊
 လမ်းတို့၌ ညောင်ပင် များ ကို စိုက်ပျိုး စေခဲ့ လေပြီ။
 သရက် ဥယျာဉ် များကိုလည်း စိုက်ပျိုး စေခဲ့ သေပြီ။
 ရှစ်ကောသတိုင်းတို့၌ သောက်ရေတွင်းတို့ကို ထူးစေ
 ခဲ့သေပြီ။ တည်းခံမိတို့ကိုလည်း ဆောက်စေ ခဲ့လေပြီ။
 လူနှင့်တိရစ္ဆာန်တို့ သုံးဆောင်စိမ့်သောငှါ၊ များစွာ

ဝိယာပဋ္ဌာသေ ပဝဇ္ဇိတာနံ စေဝ ဂိဟိဏာနံ
 စ။ သဝပသံဉေသု ပိ စ ဝိယာပတာသေ။
 သံဃဌသိ ပိ မေ ကဋ္ဌေ ဣမေ ဝိယာပဋ္ဌာ
 ဟောဟံတိ တိ။ ဟေမေဝ ဗာဘနေသု
 အာဇီဝိကေသု ပိ မေ ကဋ္ဌေ

၂၆။ ။ဣမေ ဝိယာပဋ္ဌာ ဟောဟံတိ တိ။ နိဂံဋ္ဌေသု
 ပိ မေ ကဋ္ဌေ ဣမေ ဝိယာပဋ္ဌာ ဟောဟံတိ။
 နာနာပါသံဉေသု ပိ မေ ကဋ္ဌေ ဣမေ ဝိယာ-
 ပဋ္ဌာ ဟောဟံတိ တိ။ ပဋိဝိသိဋ္ဌံ ပဋိဝိသိဋ္ဌံ
 တေသု တေသု တေ တေ မဟာမာတာ။
 ဓံမမဟာမာတာ စု မေ ဧတေသု စေဝ
 ဝိယာပဋ္ဌာ သဝေသု စ အံနေသု ပါသံဉေသု။
 ဒေဝါနံပိယေ ပိယဒသိ လာဇာ ဟေဝံ
 အာဟာ

၂၇။ ။ဧတေ စ အံနေ စ ဗဟုကာ မုခါ ဒါနဝိသ-
 ဂသိ ဝိယာပဋ္ဌာသေ မမ စေဝ ဒေဝိနံ စ။
 သဝသိ စ မေ ဩလောဓနသိ တေ ဗဟုဝိ-
 ဓေန အာကာလေန တာနိ တာနိ တုဌာ-
 ယတနာနိ ပဋိပါဒယံတိ ဟိဒ စေဝ ဒိသာသု
 စ။ ဒါလကာနံ ပိ စ မေ ကဋ္ဌေ အံနာနံ စ
 ဒေဝိကုမာလာနံ ဣမေ ဒါနဝိသဂေသု ဝိယာ-
 ပဋ္ဌာ ဟောဟံတိ တိ

သော ရေ ချမ်း စင် တို့ ကို လည်း ထို ထို အရပ် တို့၌
ဆောက်စေခဲ့လေပြီ။ ဤအသုံး အဆောင် တို့ သည်
ကား၊ မပြောပလောက်ပေ။ ရှေး မင်း တို့သည် ၎င်း၊
ငါသည် ၎င်း၊ အထူးထူးသော ချမ်းသာခြင်း တို့ဖြင့်
လူတို့အား ချမ်းသာစေခဲ့လေပြီ။ သို့ရာတွင် ဤသည်
တို့ ကိုကား၊ လူတို့သည် တရား ကျင့် ဝတ် များ ကဲ့
လိုက် နှာ ကျင့် သုံး စေ ခြင်း ငှါ သာ လျှင်၊ ငါ
ဆောင်ရွက်ပေ၏။

နတ်တို့ချစ်မြတ်နိုးသော ဝိယဒသီ မင်းကြီး ဤသို့
မိန့်တော်မူ၏။

ငါ၏ တ ရား အ မတ် ကြီး တို့သည် ရသေ့ရဟန်း
တို့အား၎င်း၊ အိမ်ရာထောင်သူတို့အား၎င်း၊ အထူးထူး
သော စီမံခြင်းတို့ဖြင့်၊ ချီးမြှင့်ထောက်ပံ့ရန်၊ အားထုတ်
ဆောင် ရွက် လျက် ရှိကြ ကုန် ၏။ အား လုံး သော
ဘာသာဝင်တို့ အတွက်ပင်၊ ဆောင် ရွက်လျက် ရှိကြ
ကုန်၏။ သံဃာတော်၏အကျိုးငှါလည်း၊ ၎င်းတို့အား
ငါ ဆောင်ရွက်စေ၏။ ထိုနည်းတူစွာ မြဟ္မဏ၊ အာဇီ
ဝိက၊ နိဂန္တရဟန်းတို့နှင့်၊ အမျိုးမျိုးသော အယူဝါဒ
ဂိုဏ်းသားတို့၏ အ ကျိုး ငှါလည်း၊ ၎င်းတို့အား ငါ
ဆောင်ရွက်စေ၏။ ထိုထို ဂိုဏ်းအသီးသီးတို့၌။ ထိုထို
သီးသန့်အမတ်ကြီးများကို စေလွှတ်ဆောင်ရွက်စေ၍၊
တရား အမတ်ကြီးတို့ကို မူကား၊ ထို ဂိုဏ်းအသီးသီး

၂၈။ ။ ခံမာပဒါနဌာယေ ခံမာနုပဋိပတိယေ။ ဧသ
 ဟိ ခံမာပဒါနေ ခံမပဋိပတိ စ ယာ ဣယံ
 ဒယာ ဒါနေ သစေ သောစဝေ မဒဝေ သာ-
 စဝေ စ လောကသ ဟေဝံ ဝဗ္ဗိသတိ တိ။
 ဒေဝါနံပိယေ ပိယဒသိ လာဇာ ဟေဝံ အာ-
 ကာ၊ ယာနိ ဟိ ကာနိစိ မဓိယာ သာဝေါနိ
 ကဋ္ဌာနိ တံ လောကေ အနုပဋိပံနေ တံ စ
 အနုပိဓိယံတိ။ တေန ဝဗ္ဗိတာ စ

၂၉။ ။ ဝဗ္ဗိသံတိ စ မာတာပိတိသု သုသုသာယာ
 ဂုလုသု သုသုသာယာ ငယောမဟာလကာနံ
 အနုပဋိပတိယာ ဗာဘနသမနေသု ကပန-
 ဝလာကေသု အာဝ ဒါသဘဋ္ဌကေသု သံ-
 ပဋိပတိယာ။ ဒေဝါနံပိယေ ပိယဒသိ လာဇာ
 ဟေဝံ အာဟာ။ မုနိသာနံ စ ယာ ဣယံ
 ခံမဝဗ္ဗိ ဝဗ္ဗိတာ ဒုဝေဟိ ယေဝ အကာလေ-
 ဟိ ခံမနိယံမေန စ နိဈတိယာ စ။

၁၀။ ။ ဘာ စ လဟု သေ ခံမနိယမေ နိဈတိယာ ဝ
 ဘုယေ။ ခံမနိယမေ ဝ ခေါ ဒသ ယေ မေ
 ဒုယံ ကဋ္ဌေ ဒုမာနိ စ ဒုမာနိ ဇာတာနိ
 အဝဓိယာနိ အနာနိ ပိ စ ဗဟုကာနိ ခံမနိယ-
 မာနိ ယာနိ မေ ကဋ္ဌာနိ။ နိဈတိယာ ဝ စ

တို့နှင့်တကွ၊ ကျန်အခြားဘာသာဝင် အပေါင်းတို့၏ အကျိုးကို၊ သည်ပိုးဆောင်ရွက်စေ၏။

နတ်တို့ချစ်မြတ်နိုးသော ပိယဒသိမင်းကြီး ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဤ အမတ်ကြီးများ၊ တရား အမတ်ကြီး များနှင့် အခြား များစွာသော အရာရှိကြီး တို့သည်၊ ငါနှင့် တကွ၊ မိဖုရားများ၊ ငါ၏နန်းတော်သူနန်းတော်သား အပေါင်းတို့၏၊ လှူဒါန်း စွန့်ကြဲခြင်း တို့ကို၊ စီမံခန့်ခွဲ လျက် ရှိကြ ကုန်၏။ ထိုသူ တို့ သည်၊ အမျိုးမျိုး စီမံ ဖန်တီးထားသော ထိုထိုလှူဒါန်းစွန့်ကြဲဖွယ် တို့အား၊ နှစ်ခြိုက်စွာ ခံယူမည့်အရပ်တို့ကို။ ပါဠိလိပုတ်ပြည်၌ ၎င်း၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌၎င်း၊ ရှာဖွေ ညွှန်ကြား ကြကုန်၏။ ထိုသူတို့သည် ငါ၏ သားတော် များနှင့်၊ မိဖုရားတို့၏ သားတော်များ၏ လှူဒါန်း စွန့်ကြဲ ဖွယ် တို့ ကို လည်း၊ တရား၌ သက် ဝင် စေခြင်း ဌာ ငှါ ၎င်း၊ တရားကို ကျင့်သုံး ဆောက်တည် စေခြင်း အကျိုးငှါ ၎င်း၊ စီမံခန့်ခွဲကြကုန် သေး၏။

တရား ၌ သက် ဝင် ခြင်း။ တရား ကျင့် သုံး ဆောက်တည်ခြင်းတို့ဟူသည်ကား၊ သနားခြင်း၊ ပေး လှူခြင်း၊ မှန်ကန်ခြင်း၊ စိတ်နှလုံးဖြူစင်ခြင်း၊ ယဉ်ကျေး သိမ်မွေ့ခြင်း၊ ကောင်းမြတ်ခြင်းတို့သည်၊ လူအပေါင်း တို့၌ တိုးတက်ရင့်သန်လာခြင်းပင်ဖြစ်ချေ၏။

ဘုယေ မုနိသာနံ ဓံမဝဓိ ဝဓိတာ အဝိဟိ-
သာယေ ဘုတာနံ

၃၁။ ။အနာလံဘာယေ ပါနာနံ။ သေ ဧတာယေ
အထာယေ ဣယံ ဣဒ္ဓေ၊ ပုတာပပေါတိကေ
စံဒမသုလိယိကေ ဟောတု တိ၊ တထာ စ
အနုပဋိပဇိတု တိ။ ဟေဝံ ဟိ အနုပဋိပဇိတံ
ဟိဒတပါလတေ အာလဓေ ဟောတိ။ သတ-
ဝိသတိဝသာဘိသိတေန မေ ဣယံ ဓံမလိဗ္ဗိ
လိခါပိတာ တိ။ ဧတံ ဒေဝါနံပိယေ အာဟာ။
ဣယံ

၃၂။ ။ဓံမလိဗ္ဗိ အတ အထိ သိလာထံဘာနိ ဝါ
သိလာဖလကာနိ ဝါ တတ ကဋ္ဌဝိယာ ဧန
ဧသ စိယဋ္ဌိတိကေ သိယာ။

နတ်တို့ ချစ်မြတ်နိုးသော ဝိယဒသီမင်းကြီး ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ကောင်းမှု များကို ငါပြုတော် မူသည် အတိုင်း၊ လူအပေါင်းတို့သည်လည်း လိုက်နာ ပြုကျင့် ဆောင်ရွက် ကြကုန်၏။ ဤသို့လျှင် အမိအဖ တို့အား ရိုသေကျိုးနွဲ့ခြင်း၊ ဆရာ သမား တို့အား ရိုသေကျိုးနွဲ့ခြင်း၊ သက်ရှယ်ကြီး ချင့်သူတို့အား ကိုင်းရှိုင်းခြင်း၊ ရဟန်း ပုဏ္ဏား၊ ဆင်းရဲ ဒုက္ခ ရောက်နေသူ၊ မရှိခွမ်းပါး သူ၊ ကျေးကျွန် အခိုင်း အစေ တို့အား၊ ကောင်းစွာ ပြုစုစောင့်ရှောက် ခြင်း တို့သည်၊ တိုးပွားလာခဲ့၏။ ရှေ့သို့လည်း တိုးပွားဦးအံ့။

နတ်တို့ချစ်မြတ်နိုးသော ဝိယဒသီ မင်းကြီး၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

လူတို့သည် ဤမျှလောက် တရားတော်၌ တိုးတက်ကြီးပွား လာခဲ့ သည်မှာ၊ သီလ တရား နှင့် ဘာဝနာ တရားတည်းဟူသော၊ အကြောင်းနှစ်ပါး တို့ကြောင့် ဖြစ်လေသည်။ ထို အကြောင်းနှစ်ပါးတို့အနက် သီလ တရားသည်ကား လွယ်ပေ၏။ ဘာဝနာ တရားသည် သာ ထူးမြတ်၏။ သီလ တရား တို့မှာ၊ ဤသတ္တဝါ၊ ဤသတ္တဝါတို့ကိုမသတ်ရာဟု ငါ့ သတ်မှတ်ထားသည် တို့နှင့်၊ အခြား များစွာသော ငါ့ သတ်မှတ်ထားသည့် သီလ တရား တို့ပင် ဖြစ်လေသည်။ ဘာဝနာ တရား

၁၂၀

အသောကကျောက်စာများ။

ဖြင့်သာ၊ သတ္တဝါ တို့အား မနှိပ်စက် မညှဉ်းဆဲ၊ သူ့
အသက်ကို မသတ်ဝဲလျက်၊ လူတို့သည် တရားတော်၌
သာလွန် တိုးတက်ကြီးပွားခဲ့ပေ၏။

ဤ တရား အမိန့်တော် ပြန်တမ်းကို၊ ဤအလို့ငှါ၊
ထုတ်ပြန်စေ၏။ ငါ၏ သားတော်အစဉ်၊ မြေးတော်
အဆက်၊ နေ လ နှစ်ပါး တည်သ၍၊ တည်မြဲပါစေ
သတည်း။ လူတို့သည်လည်း လိုက်နာကြသဖြင့်၊ ဤ
လောက၊ တမန္တန်လောက တို့၏ အကျိုးကို ရရှိခံစား
ကြရကုန်စေသတည်း။

ဤ တရား ကဗျည်းကို ငါ အဘိသိက် ခံ သည် မှ
နှစ်ဆဲ ခုနှစ်နှစ်မြောက်၌ ရေးထိုးစေ၏။

ဤတရားကဗျည်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ နတ်တို့ ချစ်မြတ်
နိုးသော မင်းကြီး မိန့်တော်မူသည်မှာ—

ဤ တရား ကဗျည်းကို၊ ကျောက်တိုင် ကျောက်
မျက်နှာပြင် ရှိသည့် အရပ် တိုင်း တို့၌၊ အစဉ်တည်မြဲ
စိမ့်သောငှါ၊ ရေးထိုးကြစေကုန်သတည်း။

အသေခံက ကျောက်စာများ။

(ဃ) ကျောက်တိုင်စာငယ်များ။

၁၂၄၊ အသောကကျောက်စာများ။

သာရ်နာထ် (ဣ သိပတန) ကျောက်တိုင်စာငယ်။
(ပြာကြိုင်)

၁။ ။ဒေဝါ (နိပိယေ ပိယဒသိ လာဇာ)

၂။ ။ဧ လ

၃။ ။ပါဠ (လိပုတေ) ———ယေ ကေနပိ သံဃေ
ဘေတဝေ။ ဧ စုံ ခေါ

၄။ ။ဘိဓူ ဝါ ဘိဓုနိ ဝါ သံဃာ ဘာဓတိ သေ
ဩဒါတာနိ ဒုဿာနိ သံနိဓိပယိယာ အာနာ-
ဝါသသိ

၅။ ။အာဝါသယိယေ။ ဟေဝံ ဣယံ သာသနေ
ဘိဓုသံဃသိ စ ဘိဓုနိသံဃသိ စ ဝိနပယိတ-
ဝိယေ။

၆။ ။ဟေဝံ ဒေဝါနိပိယေ အာဟာ။ ဟေဒိသာ စ
ဣကာ လိဝိ တုဖါကံတိကံ ဟူဝါတိ သံသလ္လ-
နသိ နိဒိတာ

၇။ ။ဣကံ စ လိဝိ ဟေဒိသမေဝံ ဥပါသကာ-
နံတိကံ နိဒိပိယ။ တေ ပိ စ ဥပါသကာ
အနုပေါသထံ ယာဓု

သာရ်နထ်(ဣသိပတန)ကျောက်တိုင်စာငယ်။

(မြန်မာ)

နတ်တို့ ချစ်မြတ်နိုးသော ဝိယဒသီ မင်းကြီး
မိန့်တော်မူသည်မှာ—

ပါဠိလိပုတ်ပြည်၌၎င်း၊ ပြင်ပမြို့တို့၌၎င်း၊ မည်သူမျှ
သံဃာကို ဂိုဏ်းမခွဲရာ။ တစုံတယောက်သော ရဟန်း
ယောက်ျား၊ ရဟန်းမိန်းမသည်၊ သံဃာကိုဂိုဏ်းခွဲအံ့၊
ထိုသူအား ဝတ်ဖြူကို ဝတ်စေ၍၊ ရဟန်း ကျောင်း
မဟုတ်သည့် နေစေရာ၏။

ဤသို့လျှင်၊ ဤ အကြောင်း ကို၊ ဘိက္ခု သံဃာ
(ရဟန်းယောက်ျားအဖွဲ့) အား၎င်း၊ ဘိက္ခုနီသံဃာ
(ရဟန်းမိန်းမအဖွဲ့) အား၎င်း၊ လျှောက်ကြား ထား
စေ ရာ၏။

နတ်တို့ ချစ်မြတ်နိုးသော မင်းကြီး ဤသို့ မိန့်တော်
မူ၏။

ဤ အမိန့်စာ၏ မိတ်တူ ဣစောင်ကို အသျှင်တို့
အထံ၌ရှိစေ၍၊ အသျှင်တို့ စုရုံးသတင်းသုံးရာ ကျောင်း
၌ သိမ်းဆည်းထားပါလေ။ အခြား မိတ်တူတစောင်
ကို၊ အသျှင်တို့၏ လူဒါယကာများထံ၌ သိမ်းဆည်း
ထားပါ လေစေ။ ထို လူ ဒါယကာ တို့ သည် လည်း၊
ဥပုသ်နေ့တိုင်း၊ ဤအမိန့်တော်၌ ယုံကြည်ကိုးစားစိတ်

- ၈။ ။ဧတမေဝ သာသနံ ဝိသ္ဗ္ဗံသယိတဝေ အနု-
ပေါသထံ စ ဓုဝါယေ ဣကိကေ မဟာ-
မာတေ ပေါသထာယေ
- ၉။ ။ယာတိ ဧတမေဝ သာသနံ ဝိသ္ဗ္ဗံသယိတဝေ
အာဇာနိတဝေ စ။ အာဝတေ စ တုဖါကံ
အာဟာလေ
- ၁၀။ ။သဝတာ ဝိဝါသယာထ တုဖေ ဧတေန
ဝိယံဇနေန။ ဟေမေဝ သဝေသု ကောဋ္ဌဝိဇ-
ဝေသု ဧတေန
- ၁၁။ ။ဝိယံဇနေန ဝိဝါသာပယာထာ။

ကောသမ္ဘိကျောက်တိုင်စာငယ်

(ပြာကြိုင်)

- ၁။ ။ဒေဝါနံပိယေ အာနပယတိ။ ကောသံဗိယံ
မဟာမာတ
- ၂။ ။— — — — သမဂေ ကဋ္ဌေ။ သံဃသိ နော
လဟိယေ
- ၃။ ။— — — — သံဃံ ဘာခတိ ဘိခု ဝါ ဘိခုနိ
ဝါ သေ ပိ စာ
- ၄။ ။ဩဒါတာနိ ဒုသာနိ သနံဓိပသိတု အနာ-
ဝါသသိ အာဝါသယိယေ။

ဖြစ်ပေါ်စေခြင်းငှါ၊ (သံဃာတို့ရှိရာသို့) သွားကြစေသတည်း။ ဥပုသ်နေ့ တိုင်းပင်၊ အမတ်ကြီး တဦးကျစီလည်း။ ဥပုသ်စောင့်သုံးရန်၊ ဤအမိန့်တော်၌ ယုံကြည်ကိုးစားစိတ် ဖြစ်စေရန်နှင့်၊ ဤအမိန့်တော်ကို ကြေငြာရန် မပျက်မကွက်သွားကြပေလိမ့်အံ့။ သင်တို့မှီကမ်း နိုင်သလောက် အရင်တိုင်း တို့သို့လည်း၊ ဤအကြောင်းကို၊ အမိန့်တော်ပါစကားအတိုင်း၊ သတင်း ဖြန့်လွှင့် ကြကုန်ရာ၏။ ထိုနည်းတူစွာ၊ ဤအကြောင်းကို၊ အမိန့်တော်ပါစကားအတိုင်း ခပ်သိမ်းသော ခရိုင် မြို့ဟို့သို့လည်း၊ သတင်းဖြန့်လွှင့်စေရာ၏။

ကောသဗ္ဗိ ကျောက်တိုင်စာငယ်။

(မြန်မာ)

ဒေဝီနိရိယမင်းကြီး၊ အမိန့် ချမှတ်တော် မူသည်မှာ—

ကောသဗ္ဗိပြည်၌ အမတ်ကြီးတို့သည်— — — — —
— — — — — ညီညွတ်စေ၏။ သံဃာဘောင်၌ လက်မခံစေရာ။

ရဟန်း ယောက်ျား သော် ၎င်း၊ ရဟန်း မိန်းမ သော် ၎င်း၊ သံဃာကို ဂိုဏ်းခွဲသောသူအား ဝတ်ဖြူကို ဝတ်စေ၍၊ ရဟန်းကျောင်းမဟုတ်သည့် နေစေရာ၏။

၁၂၈

အသောကကျောက်စာများ။

သာဓိကျောက်တိုင်စာငယ်။

(ပြာကြိုင်)

၁။ ။— — — — —

၂။ ။— — — — —ယာ ဘောဘ(ဝေ)။ (သံ)ဃေ
သမဂ္ဂေ ကဋ္ဌေ

၃။ ။ဘိဓူနံ စ ဘိဓူနီနံ စာ တိ ပုတပ=

၄။ ။ပေါတိကေ စံဒေသုရိယိကေ။ ယေ သံဃာ

၅။ ။ဘာဓတိ ဘိဓူ ဝါ ဘိဓူနိ ဝါ ဩဒါတာ-

၆။ ။နိ ဒုသာနိ သနံပေါပယိတု အနာဝါ=

၇။ ။သသိ ဝါသာပေတဝိယေ။ဣဆာ ဟိ မေ ကိ-

၈။ ။တိ။ သံဃေ သမဂ္ဂေ ဝိလသိဘိကေ သိယာ
တိ။

သာဓိကျောက်တိုင်စာငယ်။

(မြန်မာ)

(သံဃာကိုမ) ကွဲပြားစေရာ။ ဘိက္ခုသံဃာ
(ရဟန်းယောက်ျားအဖွဲ့) ဘိက္ခုနီသံဃာ (ရဟန်း
မိန်းမအဖွဲ့) တို့ကို စည်းလုံးညီညွတ်စေခဲ့လေပြီ။ ဤသို့
ညီညွတ်ခြင်းသည်၊ သားစဉ်မြေးဆက်၊ နေလ နှစ်ပါး
တည်သ၍ တည်ပါစေသတည်း။ ရဟန်းယောက်ျား
ဖြစ်စေ၊ ရဟန်းမိန်းမဖြစ်စေ၊ သံဃာကို ဂိုဏ်းခွဲသော
သူအား၊ ဝတ်ဖြူကို ဝတ်စေ၍၊ ရဟန်းကျောင်း
မဟုတ်သည်၌ နေစေရာ၏။ သံဃာ တို့၏ စည်းလုံး
ညီညွတ်ခြင်း အရှည်တည်မြဲ စေရန်၊ ကျွန်ုပ် အလိုရှိ
ပေ၏။

၁၃၀

အသောက ကျောက်စာများ။

ပိဗုရားကျောက်တိုင်စာငယ်။

(ပြာကြိုင်)

၁။ ။ဒေဝါနံဒိယဓါ ဝစနေနာ သဝတ မဟာမတာ

၂။ ။ဝတဝိယာ။ ဧ ဟေတာ ဒုတိယာယေ
ဒေဝိယေ ဒါနေ

၃။ ။အံဗာဝဒ္ဓိကာ ဝါ အာလမေ ဝ ဒါနဂဟေ ဝါ
ဧ ဝါ ပိ အံနေ

၄။ ။ကိဆိ ဂနိယတိ တာယေ ဒေဝိယေ ဧ နှာနိ၊
ဟေဝံ (ဝိ) န (တိ)

၅။ ။ဒုတိယာယေ ဒေဝိယေ တိ တိဝလမာတု
ကာလုဝါကိယေ။

မိဖုရားကျောက်တိုင်စာငယ်။

(မြန်မာ)

ဒေဝါနံပိယမင်းကြီး၏အမိန့်တော်ဖြင့် အမတ်ကြီး
အပေါင်းတို့အား ကြားသိစေအပ်သည်မှာ—

ဒုတိယမိဖုရား လှသော အရာဟူသ၍ကို၊ သရက်
ဥယျာဉ်ဖြစ်စေ၊ ပန်းဥယျာဉ်ဖြစ်စေ၊ အလှူစရပ်ဖြစ်စေ၊
အခြား မည်သည့်အရာပင်ဖြစ်စေ၊ မိဖုရား၏ အလှူဟု
ရေတွက် မှတ်သားရာ၏။ ဤသို့လျှင် တိဝရ၏ မိခင်၊
ဒုတိယမြောက် မိဖုရား ကာရုဏီကို၊ တောင်းပန်
ပီ၏။

လုမ္ဗိနီ ကျောက်တိုင်စာငယ်။

(ပြာဠိ)

- ၁။ ။ဒေဝါနုပိယေန ပိယဒသိန လာဇိန ဝိသတိ—
ဝံသာဘိသိတေန
- ၂။ ။အတန အာဂါစ မဟိယိတေ ဟိဒ ဗုဓေ
ဇာတေ သကျမုနိ တိ
- ၃။ ။သိလာဝိဂဉ္ဇဘိ စာ ကာလာပိတ သိလ္လာထ—
ဘေ စ ဥသပါပိတေ
- ၄။ ။ဟိဒ ဘဂဝံ ဇာတေ တိ။လုံမိနိဂါမေ ဥဗလိ—
ကေ ကဋ္ဌေ
- ၅။ ။အဌဘာဂိယေ စ။

နိလီဝါကျောက်တိုင်စာငယ်။

(ပြာဠိ)

- ၁။ ။ဒေဝါနုပိယေန ပိယဒသိန လာဇိန စောဒသ—
ဝံသာဘိသိတေန
- ၂။ ။ဗုဓသ ကောနာကမနံသ ထုဗေ ဒုတိယံ
ဝဗိတေ
- ၃။ ။((ဝိသတိဝံ) - သာဘိသိတေန စ အတန
အာဂါစ မဟိယိတေ
- ၄။ ။— — — — (သိလ္လာထဘေ စ ဥသ) ပါပိတေ။

လုမ္ဗိနီ ကျောက်တိုင်စာငယ်။

[မြန်မာ]

နတ်တို့ချစ်မြတ်နိုးသော ပိယဒသီ မင်းကြီးသည်၊
 အဘိသိက် ခံသည်မှ အနှစ် နှစ်ဆယ်မြောက်၌၊
 သကျမုနိ ဗုဒ္ဓ ရှင်တော်ဖုရား ဖွားမြင်ရာ၊ ဤအရပ်သို့
 ကိုတော်တိုင် ကြွလာ၍၊ ရှိခိုးပူဇော်တော်မူ၏။ ဤ
 အရပ်၌ 'ဖုန်းတော် ကြီးမြတ်ဘော်မူသော ဖုရားသျှင်
 ဖွားမြင်တော်မူသည် ဟူ၍၊ ကျောက်တန်တိုင်း ကန့်၍၊
 ကျောက်တိုင်ကိုလည်း စိုက်ထူထားစေ၏။ လုမ္ဗိနီရွာ
 အားလည်း ရှစ်ဖို့ တဖို့ စည်းကြပ်ခြင်းနှင့် အခွန်တော်
 ကို လွတ်ငြိမ်းခွင့်ပေးတော်မူ၏။

နိဂလိဝါ ကျောက်တိုင်စာငယ်။

(မြန်မာ)

နတ်တို့ ချစ်မြတ်နိုးသော ပိယဒသီ မင်းကြီးသည်၊
 အဘိသိက် ခံသည်မှ တစ်ဆယ့်လေး နှစ်မြောက်၌
 ဂေါနာဂမနသျှင်တော်ဖုရား၏ထူပါရုံ (စေတီတော်)
 ကို၊ ဒုတိယအကြိမ် တိုးချဲ့တည်တော်မူ၏။ အဘိသိက်
 ခံသည်မှ အနှစ် နှစ်ဆယ်မြောက်၌လည်း၊ ကိုတော်
 တိုင် ကြွလာ၍၊ ရှိခိုးပူဇော် ပြီးလျှင်၊ ကျောက်တိုင်ကို
 စိုက်ထူပိ၏။

အသေခံကာ ကျေခတ်စာများ။

(င) ကျေခတ်စာများ။

နိဋ္ဌာဓကျောက်ဂူစာ။

- ၁။ ။လာဇိနာ ပိယဒသိနာ ဒုဝါဒသဝံသာဘိ-
(သိတေနာ)
၂။ ။ဣယံ နိဂေါဟကုဘာ ဒိနာ အာ(ဇိ)-
ပိကေဟိ။

ခလတိကကျောက်ဂူစာ။

- ၁။ ။လာဇိနာ ပိယဒသိနာ ဒုဝါ-
၂။ ။ဒုသဝံသာဘိသိတေနာ ဣယံ
၃။ ။ကုဘာ ခလတိကပဝတသိ
၄။ ။ဒိနာ အာဇိပိကေဟိ။

သုပိယာကျောက်ဂူစာ။

(ပြာဠိ)

- ၁။ ။လာဇ ပိယဒသိ ကေနုပိ-
၂။ ။သတိဝံသာဘိသိဘေ ဇလဗော-
၃။ ။သာဂမထာတ မေ ဣယံ ကုဘာ
၄။ ။သုပိယေ ခ(လတိကပဝတသိ) ဒိ-
၅။ ။နာ- - - - -

နိဂြောဓကျောက်ဂူစာ။

(မြန်မာ)

ပိယဒသိ မင်းကြီးသည်၊ အဘိသိက်ခံသည်၏
တစ်ဆဲ၊ နှစ်နှစ်မြောက်၌၊ ဤနိဂြောဓ (ညောင်ပင်)
လှိုင်ကို၊ အာဇိဝိက ရဟန်းတို့အား လှူတော်မူ၏။

ခလတိက ကျောက်ဂူစာ။

(မြန်မာ)

ပိယဒသိ မင်းကြီးသည်၊ အဘိသိက် ခံသည်၏
တစ်ဆဲ၊ နှစ်နှစ်မြောက်၌၊ ဤခလတိကတောင်၌ရှိသူကို၊
အာဇိဝိက ရဟန်းတို့အား၊ လှူတော်မူ၏။

သုပိယာ ကျောက်ဂူစာ။

(မြန်မာ)

ပိယဒသိ မင်းကြီးသည်၊ အဘိသိက် ခံသည်၏
တစ်ဆဲ၊ ကိုးနှစ်မြောက်၌ မိုးထစ်ချုန်း ရွာသွန်းသော
အခါ (ခိုအောင်းရန်) အလို့ငှါ၊ ခလတိကတောင်၌ရှိ
ဤ သုပိယာ လှိုင်ကို (အာဇိဝိက ရဟန်းတို့အား)
လှူတော်မူ၏။

အသေခံရမှု ကျောက်ခဲများ။

(၈) မသရဏကျောက်ဂူစာများ။

၁၄၀ အသေကကျောက်စာများ။

ဝဟိယက ကျောက်ဂူစာ။

(ပြာကြိုင်)

၁။ ။ဝဟိယကာ ကုဘာ ဒလလေ့နာ ဒေဝါနံ—
ပိယေနာ

၂။ ။အာနံတလိယ အဘိဗိတေနာ (အာဇိဝိ-
ကေဟိ)

၃။ ။ဘဒိတေဟိ ဝါဓနိဓိယာယေ နိဗိဋ္ဌေ

၄။ ။အာစံဒမဇ္ဇုလိယံ။

ဂေါပိကာ ကျောက်ဂူစာ။

(ပြာကြိုင်)

၁။ ။ဂေါပိကာ ကုဘာ ဒလတေနာ ဒေဝါနပိ-

၂။ ။ယေနာ အာနတလိယံ အဘိဗိတေနာ အာဇိ-

၃။ ။ပိကေ (ဟိ ဘဒိ) တေဟိ ဝါဓနိ (ဓိ)-
ဒိယာယေ

၄။ ။နိဗိဋ္ဌာ အာစံဒမဇ္ဇုလိယံ။

ဝဟိယက ကျောက်ဂူစာ။

(မြန်မာ)

ဒသရထမင်းကြီးသည်၊ ဒေဝါနံပိယမင်းကြီးအား
ဆက်ခံ၍၊ အဘိသိက်ခံယူပြီးသည်နောက်၊ ဝဟိယက
လှိုင်ကို အသျှင် အာဇီဝိက ရဟန်း တို့အား နေလ
(နှစ်ပါး) တည်သ၍၊ မိုးရာသီ၌ သတင်းသုံးစိမ့်သော
၄၂။ ရေစက် သွန်းချတော်မူ၏။

ဂေါပိကာ ကျောက်ဂူစာ။

(မြန်မာ)

ဒသရထမင်းကြီးသည်၊ ဒေဝါနံပိယမင်းကြီးအား
ဆက်ခံ၍၊ အဘိသိက်ခံယူပြီးသည်နောက်၊ ဂေါပိကာ
လှိုင်ကို၊ အသျှင် အာဇီဝိက ရဟန်း တို့အား၊ နေလ
(နှစ်ပါး) တည်သ၍၊ မိုးရာသီ၌ သတင်းသုံးစိမ့်သော
၄၂။ ရေစက်သွန်းချတော်မူ၏။

၁၄၂

ကျောက်ဂူစာများ။

ဝဋ်ထိကာ ကျောက်ဂူစာ။

(ပြာကြီး)

၁။ ။ဝဋ်ထိကာ ကုဘာ ဒေလထေန် ဒေဝါနံ-

၂။ ။ပိယေနာ အာနံဘလိယံ အဘိဓိတေနာ

၃။ ။(အာဇိဝိ)ကဟိ ဘဒိတေဟိ ဝါ(မနိ)-
ဓိဒိယယ

၄။ ။နိဂိဌာ အာစံဒမဇ္ဈလိယံ။

ဝဋုထိကာ ကျောက်ဂူစာ။

(မြန်မာ)

ဒသရထမင်းကြီးသည်၊ ဒေဝါနံ ဝိယမင်းကြီးအား
ဆက်ခံ၍၊ အဘိသိက် ခံယူပြီးသည်နောက်၊ ဝဋုထိကာ
လှိုင်ကို၊ အသျှင် အာဇိဝိက ရဟန်းတို့အား၊ နေ လ
(နှစ်ပါး) တည်သ၍၊ မိုးရာသီ၌ သတင်းသုံးစိမ့်သော
၄၊ ရေစက်သွန်းချတော်မူ၏။

ပညာနန္ဒစာပုံနှိပ်တိုက်

အမှတ် ၁၅၊ အင်းယားမြိုင်လမ်း၊ တက္ကသိုလ်ရိပ်သာ ရန်ကုန်မြို့။

ဖု-၃၀၂၉၁